sayı 54

üç aylık mizah dergisi • fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) - KKTC fiyatı: 4 TL • www.cafcafdergisi.net
Bahar 2013/54

cafcaf

"Cafcaf en asil duyguların şoförüdür"

ISSN 1308-7487

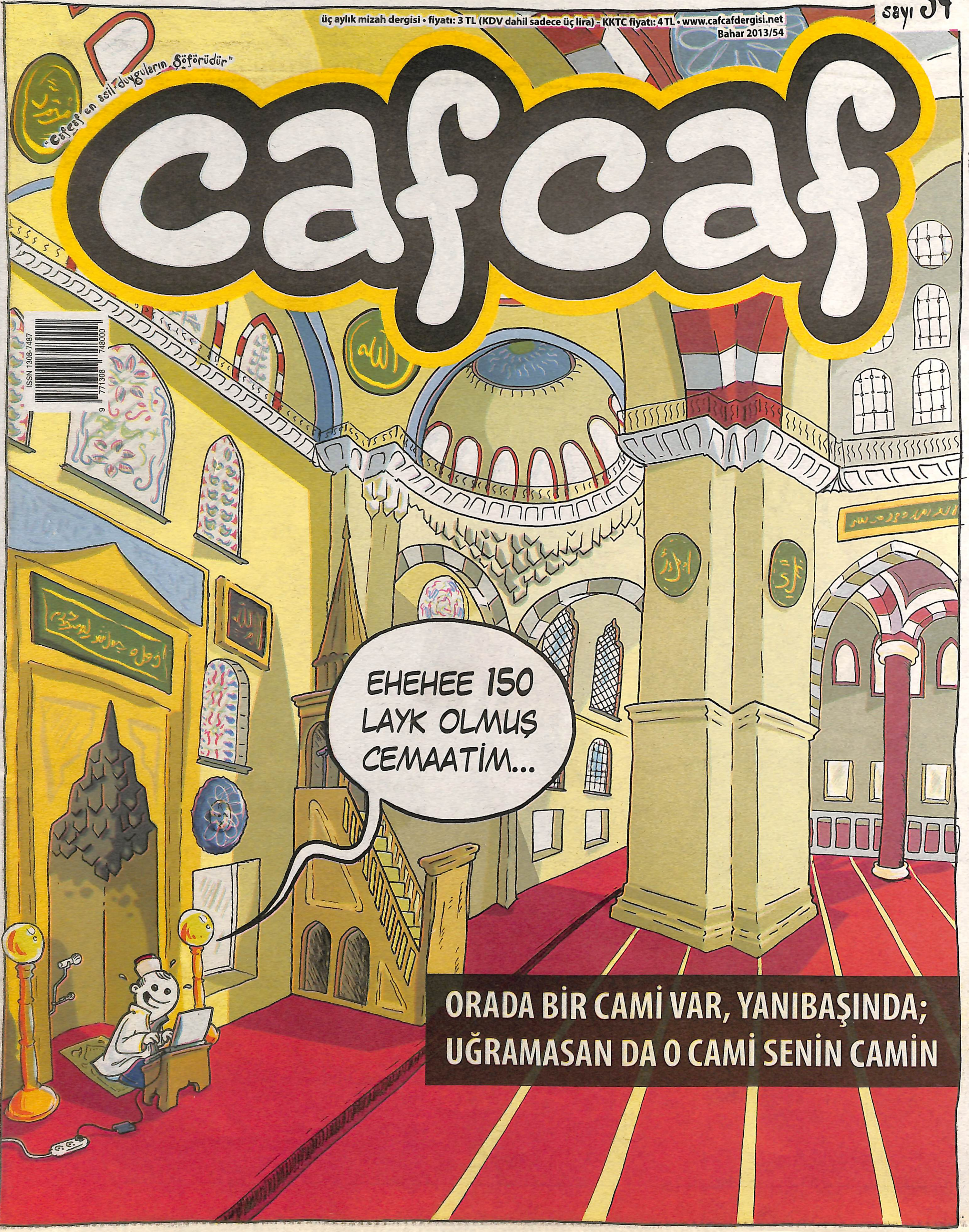

ORADA BİR CAMİ VAR, YANIBAŞINDA;
UĞRAMASAN DA O CAMİ SENİN CAMİN

Nabi Avcı Molla Kasım iken!

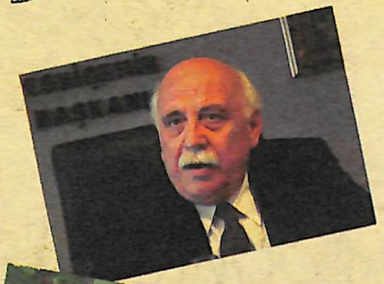

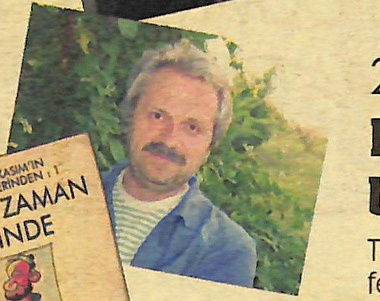

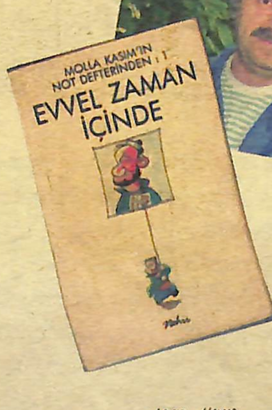

24 yıl sonra ilk defa Cafcaf'ta!

Molla Kasım'ı hiç böyle görmemiştiniz!

Türkiye'de olmayacak bir şey oldu ve anarşist felsefeye yabancı olmayan, Rene Guenon, Seyyid Hüseyin Nasr'lar çevirmiş "âkil bir entelektüel" Milli Eğitim Bakanı oldu. Türkiye'deki iyi okurlar Nabi Avcı'yı 80'lerin başından beri Enes Harman, Molla Kasım ve Nabi Avcı imzalarıyla bilirler, tanırlar, severler.
Şimdi kendisinden güzel şeyler beklemek istiyoruz Bombacı Parmanides'i, Enformatik Cehalet'i Molla Kasım'ın Not Defteri kitaplarını ve çevirilerini okuyanlar olarak...

Bu vesile ile kitaplıklarımızın tozlu raflarından Molla Kasım'ın Not Defteri kitabını çıkardık. Oradaki Molla Kasım karikatürlerini derledik. Bu çizgileri çizerler arasında apayrı bir yeri olan merhum Necdet Konak çizmişti. Bu vesile ile Necdet Konak ağabeyimizi fatihalarla yâd ediyoruz. Molla Kasım'ımızdan yani Bakanımızdan da, Milli Eğitimde zihniyet değişikliklerine devam etmesini diliyoruz.
Asım Gültekin hatırlattı, sundu.

•Rusya'da Said Nursi'nin kitapları yasaklandı. Nurcular terörist ilan edildi.

Kapak konusu:

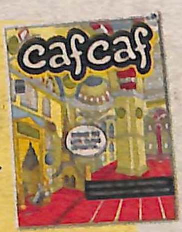

14 asırdır camiyi şehrin, hayatın merkezine koyan bizler camilere devam etmez olduk. Ümmetin imamsız, halifesiz kalması ile mahallemizde imamı tanımamamız arasında bir irtibat

Diyanet İşleri Bşk. Görmez: "Google'ı bütün alimlerden daha alim görüyor, her şeyi ona soruyorlar." diye sitem etti.

•Emekli paşa Ünal Akbulut, koğuş arkadaşı Çevik Bir'in sürekli kendisine çay demletmesine isyan edip koğuş değiştirmiş. Çevik Bir paso birilerine emir verince paşalar da "senin yüzünden geldik buraya" diye çıkışmışlar. Noluyo lan içerde, naapıyosunuz?! Çok mu sıkılıyor canınız?

•Deniz Baykal çeşitli konularda TVye çıkıp açıklamalar falan yapıyor... da hiç eski tadı yok ya..

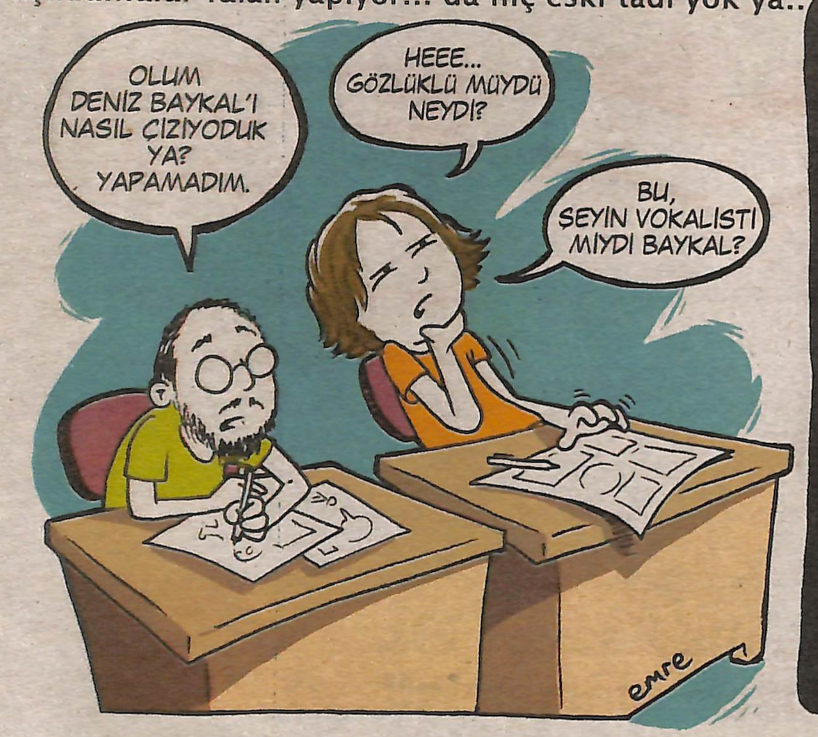

Kürt-Türk Anketleri Üzerine...

Bülent Akyürek

Anket yapmak; durup dururken bir konu hakkında sorular sorup cevaplardan bir yere ulaşmaya çalışmak hastalıklı bir Batı ürünüdür. Bizzat anketin kendisi başlı başına sen ve ötekini ortaya çıkarır, çünkü soran ağız ile cevaplayan ağız vardır artık. Ortalık Kürt anketlerinden geçilmemeye başladı. Neymiş efendim "Kızınızı bir Kürt'e, oğlunuzu bir Türk'e verir misiniz?" veya "Alış verişinizi bir Kürt bakkaldan yapar mısınız?"... Ne kadar gereksiz, ne kadar ayıp, nasıl bir vebal! Hepimiz yüzyıllardır iç içe yaşıyoruz. Örneğin Ankara düğünlerine göz atalım. Düğün Ankara havalarıyla başlar, daha sonra "Caney caney" söylenir, mutlaka bir Karadeniz ve Ege türküsüyle biter. Niçin? Bu millet yan yana yaşıyor. O düğüne herkes gelmiştir, imparatorluğun, ümmetin çocukları mutlu günlerinde nazik olmak zorundadır. Başkasının türküsünü dinleyemeyen adam onu sevemez, anlayamaz. İki koyunundan birini yoldan geçen misafirine kesen bir Kürt'le karşılaşmamışsan, oralara gitmemiş, ayranlarından içmemişsen onlara söz söyleme hakkın yoktur. Kürt denince hemen PKK'yı konuşmak Kürt kardeşlerimiz için üzücüdür.

Yaşam bir haktır. Onu insanlara sadece Allah verir. Kimsenin varlığına düşman olamayız, "Bunu Allah niye yaratmış?" diyemeyiz. Varlığa düşman olduğunuz vakit uykularınız kaçar. Ben "Mavi Marmara Risalesi" kitabımı yazarken gemide arkadaşlarım olduğu için o anlık sinir yorgunluğu ve panikle, üzüntüyle rüyalarıma İsrail haritası giriyordu. Kızgınlıkla; hayatım boyunca ağzımdan çıkmayacak şeyler söyledim. Bugün İsrail'le barışık mıyım? Hayır ama "Allah'ım bunları niye yarattın?" saçmalığına düşmüyorum artık.

Kırk kişilik bir kavgayı tek cümleyle bitirecek âlimlerimiz kalmadı. Ey Türkler, ey Kürtler! Hepimizin çıkmazı burada... Bizi sözleriyle yumuşatacak, başımızı okşayacak, bize kendi nefsimiz için değil, bize birbirimiz için ağlamayı öğretecek aydınlarımız, münevverlerimiz, âlimlerimiz yok artık.

Boşanmalarına ramak kalmış çiftler için şunu söyledim hep: "Kendin için değil, onun için ağla..." İki insan birbiri için ağlarsa Allah'ın yardımı hızlanır.

Bayramlarda otobüsler ful olduğu için Van'dan İstanbul'a ayakta yirmi saat İstanbul'a gelen adam için ağlayın mesela? Veya evinden işine gitmek için dört dolmuş değiştiren İstanbulluya ağlayalım hep birlikte...

Birbirimiz için dua edelim, iyi niyet besleyelim, uykusuz kalalım ki kalleş anketlere malzeme olmayalım. Birbirimizin türküsünü dinleyelim en azından. Televizyon izleyip hırslanmayalım. Birbirimiz için ağlayalım ki beraberce gülelim sonunda... Öyleyse anketleri için bir soru da benden: "En son bir Kürt kardeşin için ne zaman ağladın?"

Düzelecek inşallah. Bunları da atlatacağız hep beraber, göreceksiniz...

ÜMMET OLARAK NE YAPTIK

SON ÜÇ AYDA...

Sümeyye Karaaslan

***Mevlana sevgisinin bazen gösteri olduğuna bizzat şahit olduk.**
*Fransız içki firması Don Perignon'un Esma Sultan Yalısı'nda düzenlediği tanıtımda konuklar şampanya içti ve sema gösterisi izlediler.

***Hadislere reklam mantığı ile ufak dokunuşlar yapmakta bi beis görmedik, onları slogan haline getirdik.**
*Omo matik reklamında "iki günü birbirine eşit olan ziyandadır"ı "Dün ile bugün eşitse zarardasın" olarak naklettik.

***Dua etmek için her fırsatı değerlendirdik.**
*Mahmutlar Beldesi'nde vatandaşlar ilçe olma duasına çıktılar, ilçe olmak için toplu halde dua ettiler.

***İmam hatipleri sevmeyenlere şaşırdık.**
*15 yaşındaki bir kızın çektiği "Neşeli Imam Hatipliler" kısa filminde gördük ki, imam hatipli öğrenciler öcü değil, gülüyor, ödevi son dakikada hazırlıyor, ilk derslerde sıra üstünde uyuyor, eğleniyor..

***Başörtülü olarak yine istediğimiz mesleği yapamadık.**

***Sevda Demirel'le aynı istekleri paylaştık.**
*(Demirel, "imanı kuvvetli, takkeli ve güçlü" bir koca istediğini söyledi)

***Müjdat Gezen'i gözyaşları içinde uğurladık.**
*Gezen "ümmet değil, Atatürk'ün milletiyiz" dedi.

Hiçbir aşı sonsuza dek sürmez!

Faruk Günindi

Tüm dünyada güvenilirliği halen sorgulanmakta olan birçok aşı, kimi doktorların ve sağlık çalışanların anayasal durum ile ilgili bilgisizliğinden dolayı vatandaşlara zorunlu gibi yansıtılıyor. Yaptırmak istemeyenlerin ise çocukları dayanaksız kararlarla ellerinden alınmaya çalışılıyor.

- 1. Zorla aşı yaptırılıyor.
- 2. Bugün üretilir, yarın uygulanır.
- 3. Yan etkiler sadece uygulama sonrası akut dönemi kapsar.
- 4. Hiçbir aşı firması, aşıdan kaynaklansa bile, aşıdan 5 yıl sonra ortaya çıkacak hasardan sorumlu tutulamamakta.
- 5. Prim kesintisi istemeyen doktorların menfaati için anayasal tercihlerimizi çiğnenmektedir.
- 6. Türkiye'de 'zorunlu aşı' diye bir durum yoktur.
- 7. Aşı yaptırma bir hak ise yaptırmamak da bir hak olmalıdır.
- 8. Hiçbir aşı sonsuza dek sürmez (Yani bir zaman hatadan dönülüp formül değiştirilip yenilenir.)
- 9. Hiçbir aşı sadece aşı değildir. KDV'si, alan vergisi, gelir vergisi, nakliye vesair. Ühüüü.
- 10. Murphy yasası var ya, ona gönderme yapıyorum. Dikkaaat! Eğer bir aşının vurulmaması daha mantıklıysa, o aşı zorla vurulur.

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Makbul Baytar Paşa'nız huzurlarınızda!

Şöyle böyle, havadan sudan değinilerim var erenler. Not defteri kabarmış. Hepsi aralardan kafalarını uzatıp, "beni de, beni de al Baytar abi!" diye yalvarıyor. İşte aradan sıyrılanlar:

- "Ölüm herkese nasihattir" demişler. Ölen hariç! ("Ha bu, bağa ders olsun!" diyen Temel istisna tabii!)

- İncirlik Üssü'nde yaşandığı söylenen ve net olarak yalanlanamadığı için şaibesi kalan rezalete karşı derin sessizliğimiz "Tin"in Sahibi tarafından esfel-i sâfiline batırılmamıza vesile olmaz inşallah!

- Müslümanın hayatla irtibatı "ân"dır. O da seyyâledir gelir geçer. Yeni "ân"ınız mübarek olsun. Ayın haftanın yılın hesabı uzun gider.

- Deprem yönetmeliğine uygun binada oturanlar da zelzele olunca samimi samimi kelime-i şehadet getirip dua edebiliyorlar mı? Sanmıyorum ve kendi adıma bu çürük binada çok şanslı olduğumu düşünüyorum :)

- Kendini DEV AYNASInda görenler tatsız şeyler yaşamamak için etrafı iyi kolaçan etse iyi olur; zira aynanın sahibi DEV ansızın gelebilir! Benden uyarması!

- Sigarayı 'miss gibi' içen 1 yakınım gitti, diğer 2'si maalesef yolda. Yakın zamana kadar 'Hükümet keyfimize zam yapıyo!' diyo mıymıylanıyorlardı, şimdi rahat bir nefesi arıyorlar.

- Edirne 'Serhad' şehri ise, Amasya da 'Ferhad' şehri kardeşiiim :)

- Yeni yıllara dansöz eşliğinde ve çalgı-çengi ile giriliyor son 60-70 senedir. "Hepimiz şoparız, hepimiz cingitiz!" deseler iyi olacak aslında! Bi de mala-davara ne faydası var bi türlü anlayamıyorum bu paganist tapınının!

- 1. Irak Harbi'nin cameş modundaki ABD'li kumandanı "Çöl Ayısı" Norman Şıvarzkof da cartayı çekmiş! Eee, talihsiz bedevinin intikam günüdür :))

- Bazı Müslüman Müsteşrikler! düşük oranlı faizin yasak ve haram olmadığını iddia ediyorlar. Harama haram deyip bari imanımızı kurtaralım.

- "Şakird TV" Samanyolu'muz iyice yoldan çıktı. Nivea BB, Pantene ve diğer reklamlarla yirminci yılında çıtayı epeyi indirdi! Not ediyoruz. Bu arada dizilerdeki "afyonlama-duygu sömürüsü" ise "ver coşkuyu"modunda devam ediyor.

- İmamlara İngilizce öğretir gibi yapıp başları göğe erecek birilerinin. Bi de İngilizce hutbe okutacakmış Sömürgemin Diyanet'i! Yahu, orada Türkçe hutbe okutmak Kemalist devrimdir, caiz değildir. Ne yediniz de böyle oldunuz bilmiyorum ki!

- Köprüler ve otoyollar GOÇ-Ülker'leştirildi ya: Yaşasın! TOFAŞ arabayla geçerken bi de Ülker pötübör gösterenler beleşe geçebilecekmiş!

- "Cezai Ehliyet" demeyin yav! Millet ceza işlemek için de EHLİYET gerekiyo sanacak! Ağır Cezai Ehliyet, B sınıfı Cezai Ehliyet. Yok daha neler!

- Mustafa Sarıgül, yep yeni bir Süleyman Demagog'dur! Allah'tan kaset davaları varmış da gerilerde durup duruyor yıllardır.

- İstanbul'da yaşayıp, ezanlarla meşbu' olup da "İstanbul'un fethiyle ilgili hadis zayıfmış, doğru mu?" diye soran kâmil, ne içtin bari hadi sen söyle :) (İstanbul'un fethiyle ilgili hadis sahihtir. Ahmed b. Hanbelin Müsnedindedir. Ayrıca öyle sahihtir ki 27 defa sefer yapılmıştır fetih için!)

- O diil de atalarımız iyi zamanlarında Barcelona gibi savaşıyomuş! O belli :)

- İçimizdeki Hülagu'yu durduralım diyo İlber Hoca: "Bu memleketin tahribi şu veya bu grubun işi değildir. Yaptığımız toptan bir kepazeliktir!"

- Siyasi, bölücü Kürt hareketi Selahaddin Eyyubi'yi 'Kürt' diyerek sahipleniyor da niye onun serdarı olduğu KUDÜS davasında İsrail tarafını tutuyor?

- Eski bakan Dinçer, zamirini fâş etmiş, "İstesek, başörtüsünü serbest yapabiliriz memurlara da! Bizi engelleyen ne!" demiş. Hah işte şöyle, istemediğinizi bilelim!

- Aspar haber: Pegasus'un, uçaklardaki WC'leri özelleştirip, Sivaslı bir şirkete peşkeş çekmesi 'oha lan!' şeklinde karşılandı ;)

MÜZAKERE SÜRECİ: İçişleri'nin Hacıhüsrev, Çinçin, Sulukule, Dolapdere bölgesi şoparlarıyla 'maymuncuk bırakma' şartıyla görüşmeler yaptığı ortaya çıktı :)

- Misal ben de bi müzakere süreci yürütüyorum: Bodrumda ilaçlama yaptım. Elivirüslü Karaböcekler Federasyonu hakkımda dava açtı. Allah'tan mahkeme "zehir var ama zehirlenme yok!" dedi de yırttım :)

Aslında bir grup böceği işbirlikçi olarak yetiştirip, özel eğitim verip diğerlerinin üstüne saldırtmayı düşünüyorum; ama bunun için onları USA'ya göndermek lazım!

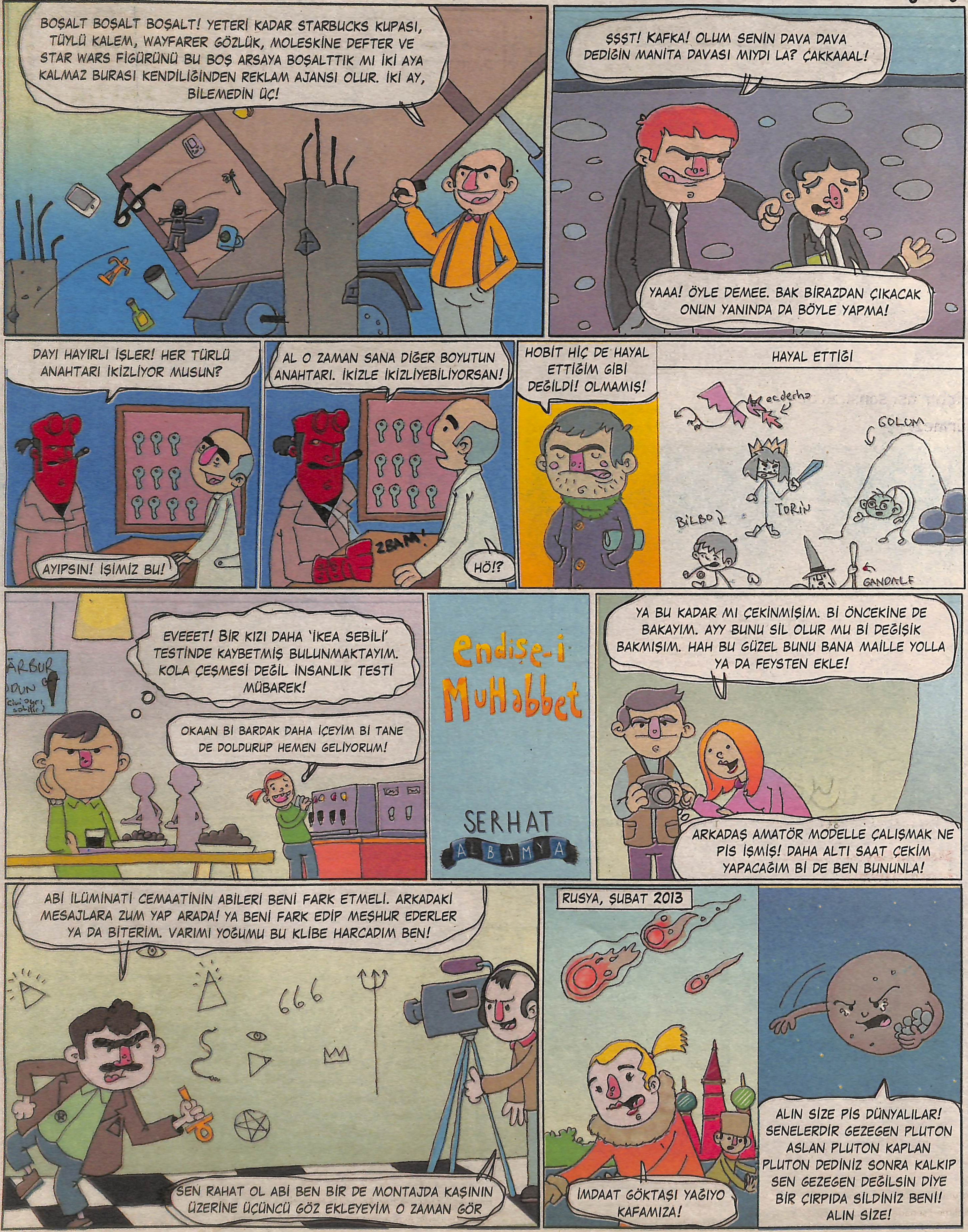
BOŞALT BOŞALT BOŞALT! YETERİ KADAR STARBUCKS KUPASI, TÜYLÜ KALEM, WAYFARER GÖZLÜK, MOLESKİNE DEFTER VE STAR WARS FİGÜRÜNÜ BU BOŞ ARSAYA BOŞALTTIK MI İKİ AYA KALMAZ BURASI KENDİLİĞİNDEN REKLAM AJANSI OLUR. İKİ AY, BİLEMEDİN ÜÇ!
ŞŞŞT! KAFKA! OLUM SENİN DAVA DAVA DEDİĞİN MANİTA DAVASI MIYDI LA? ÇAKKAAAL!
YAAA! ÖYLE DEMEE. BAK BİRAZDAN ÇIKACAK ONUN YANINDA DA BÖYLE YAPMA!
DAYI HAYIRLI İŞLER! HER TÜRLÜ ANAHTARI İKİZLİYOR MUSUN?
AYIPSIN! İŞİMİZ BU!
AL O ZAMAN SANA DİĞER BOYUTUN ANAHTARI. İKİZLE İKİZLİYEBİLİYORSAN!
ZBAM!
HÖ!?
HOBİT HİÇ DE HAYAL ETTİĞİM GİBİ DEĞİLDİ! OLMAMIŞ!
HAYAL ETTİĞİ
ejderha
GOLUM
TORİN
BİLBO
GANDALF
EVEEET! BİR KIZI DAHA 'İKEA SEBİLİ' TESTİNDE KAYBETMİŞ BULUNMAKTAYIM. KOLA ÇEŞMESİ DEĞİL İNSANLIK TESTİ MÜBAREK!
OKAAN Bİ BARDAK DAHA İÇEYİM Bİ TANE DE DOLDURUP HEMEN GELİYORUM!
Endişe-i Muhabbet
SERHAT ALBAMYA
YA BU KADAR MI ÇEKİNMİŞİM. Bİ ÖNCEKİNE DE BAKAYIM. AYY BUNU SİL OLUR MU Bİ DEĞİŞİK BAKMIŞIM. HAH BU GÜZEL BUNU BANA MAİLLE YOLLA YA DA FEYSTEN EKLE!
ARKADAŞ AMATÖR MODELLE ÇALIŞMAK NE PİS İŞMİŞ! DAHA ALTI SAAT ÇEKİM YAPACAĞIM Bİ DE BEN BUNUNLA!
ABİ İLÜMİNATİ CEMAATİNİN ABİLERİ BENİ FARK ETMELİ. ARKADAKİ MESAJLARA ZUM YAP ARADA! YA BENİ FARK EDİP MEŞHUR EDERLER YA DA BİTERİM. VARIMI YOĞUMU BU KLİBE HARCADIM BEN!
666
SEN RAHAT OL ABİ BEN BİR DE MONTAJDA KAŞININ ÜZERİNE ÜÇÜNCÜ GÖZ EKLEYEYİM O ZAMAN GÖR
RUSYA, ŞUBAT 2013
İMDAAT GÖKTAŞI YAĞIYO KAFAMIZA!
ALIN SİZE PİS DÜNYALILAR! SENELERDİR GEZEGEN PLUTON ASLAN PLUTON KAPLAN PLUTON DEDİNİZ SONRA KALKIP SEN GEZEGEN DEĞİLSİN DİYE BİR ÇIRPIDA SİLDİNİZ BENİ! ALIN SİZE!

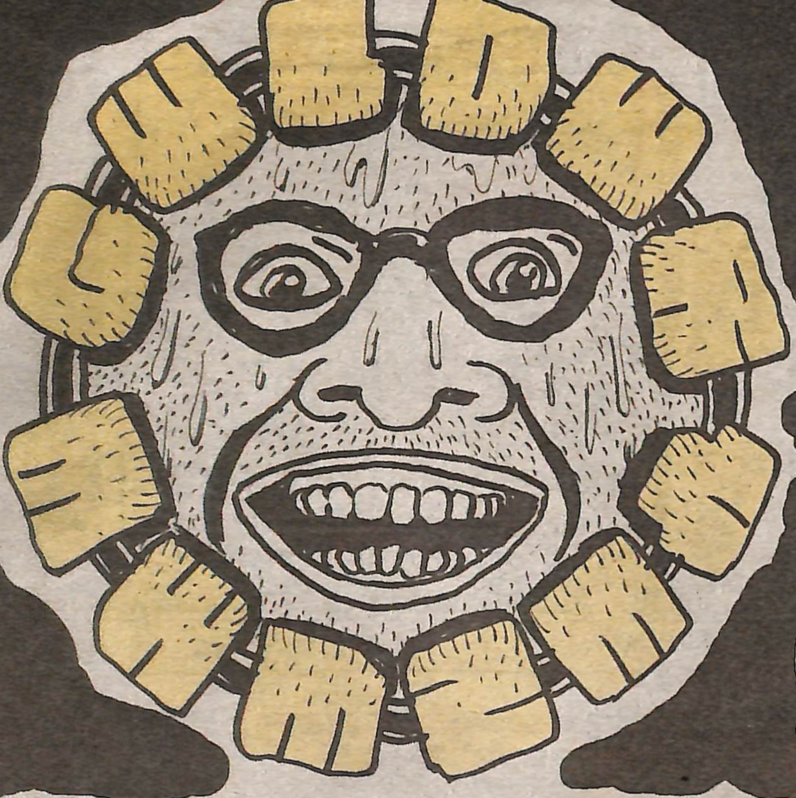

ŞŞ BİRADER BAK Bİ BAKALIM SEN! GEL GEL!
KİMSİNİZ LAN SİZ! HE KİMSİNİZ NOLUYO?!
OSMAN DUR KAVGA ETMESSİNKİ SEN HİÇ! DAYAK YİCEKSİN DUR!
BUGÜN OTOBÜSTE YANIMA POLİS OTURDU SİBEL. NİYEYSE KENDİMİ ÇOK GÜVENDE HİSSEDİYORUM

opan gangam sıtaylopop!
SEN DE Mİ BRÜTÜS!

TARIK EMİNSİN Dİ Mİ İKTİDARI BU ŞEKİLDE PROTESTO ETMEK İSTEDİĞİNE. KORKUYORUM BEN
KORKUCAK BİŞEY YOK ARİF! HERŞEYİ PLANLADIM BEN. AMPULÜN İÇİNE GİRİNCE KAPAĞI KAPAT VE BENİ MECLİS BAHÇESİNE BIRAK!
KAÇ GÜN KALICAN?
İKİ..
YA NEFESSİZ KALIRSAN?
DİBİNE DELİK AÇTIM.

SAMİMİ
DEĞİL
SAHİL BÜFE
KOKEREÇ 6
DÖNER (TAVUK) 2
DÖNER (ET) 6
PATATEZ TAVA 3
CHİZBURGER 5
ŞINITSEL 7
KOLA 4
AYRAN 2
SU 50
SODA 75
Suzinin Butkesi
Muffin 8 ₺
Apple Pie 12 ₺
Cheesecake 9 ₺
Tiramisu 13 ₺

Türkselden 100 dakika bedavam var. 17 Dakika Mustafa'yla, 33 dakika Ersin'le, 21 dakika İrfan'la, 5 dakika annemle, 9 dakikada dayımla konuştum. Kaldı 15 dakika. Kimi arasam acaba?
Ali..Amca.. Atakan..Burak Bülent..Cihan Doruk..Erkan Fatih..Fuat.. Haydar..
KIZ YOK MU LAN?

HADİ BİZE GİDİP ATARİ OYNAYALIM!
BENDE GELİM?
OLMAZ! SADECE BİR KİŞİ GELEBİLİR...
ama?
..beni arkada bırakıp giden kahpe lerdi çocukluğumun özeti.odama kapanıp sigaramı yaktım, ellerimi açıp rabbe yalvardım, ey kader verme artık bana keder...
Sanchezzz
REPÇİ OLUCAĞINI BİLSEM ÇAĞIRMAZ MIYDIM...
YUSUF İSLAM
CAT STEVENS'TA BENDİM Dİ Mİ LAN?
EVET ABİ. MÜSLÜMAN OLDUKTAN SONRA CAT'İ BIRAKIP YUSUF OLDUN YA.
İYİ İYİ. KETİNDE BAYA GÜZEL PARÇALARI VAR ÇÜNKÜ. YANLIŞLIK OLMASIN ONUN KİTLESİ AYRI
OOOO BEYBİ BEYBİ KİMİNDİ?
CAT'İN
BAK O İYİ PARÇA.
EEE? 20 LİRA VERDİM 12 LİRA TUTTU. PARANIN ÜSTÜNÜ VERMİCEK MİSİNİZ?
PARA ÜSTÜ YOK!
NEDEN?
DİZİ TAKSİSİ BU! DİZİ TAKSİSİNDE PARA ÜSTÜ OLMAZ. PARAYI VERİR İNERSİN..
TAKSİ
OFF OLMUYO.. ARKAMDA Bİ YATAK DOLUSU MANTI SERİLİYKEN ROMANIMI YAZAMIYORUM. YAKTIN BENİ ANNE! NEYSE GİDİMDE Bİ KAÇ TANE ÇİĞ YİYİM!
BANKNOTLARIN İÇİNE RENK VERMESİ İÇİN ÇOK KÜÇÜK Bİ MİKTAR KARS KAŞARI KOYUYOLARMIŞ DOĞRU MU?
YOK ÖYLE BİŞEY! OĞLUM SENİN İŞİN GÜCÜN YOK MU LAN! GELMESENE YANIMA. BAK GENE KARIŞTIRDIM.
HEHE!HİMMET AĞA GİBİ OLDUN!
Forrest Gump
ne..kim?... haa sen miydin?
ŞU ADAMA FAZLA SERT GİRMEYİN İZLEMEYE MANİTASINI GETİRMİŞ AYIB OLUR ŞİMDİ. GERİSİNİ GEBERTİN!
Sıkılırsan git...
Tamam..
NE BİÇİM SAVAŞ LAN BU. HALI SAHA MAÇI GİBİ

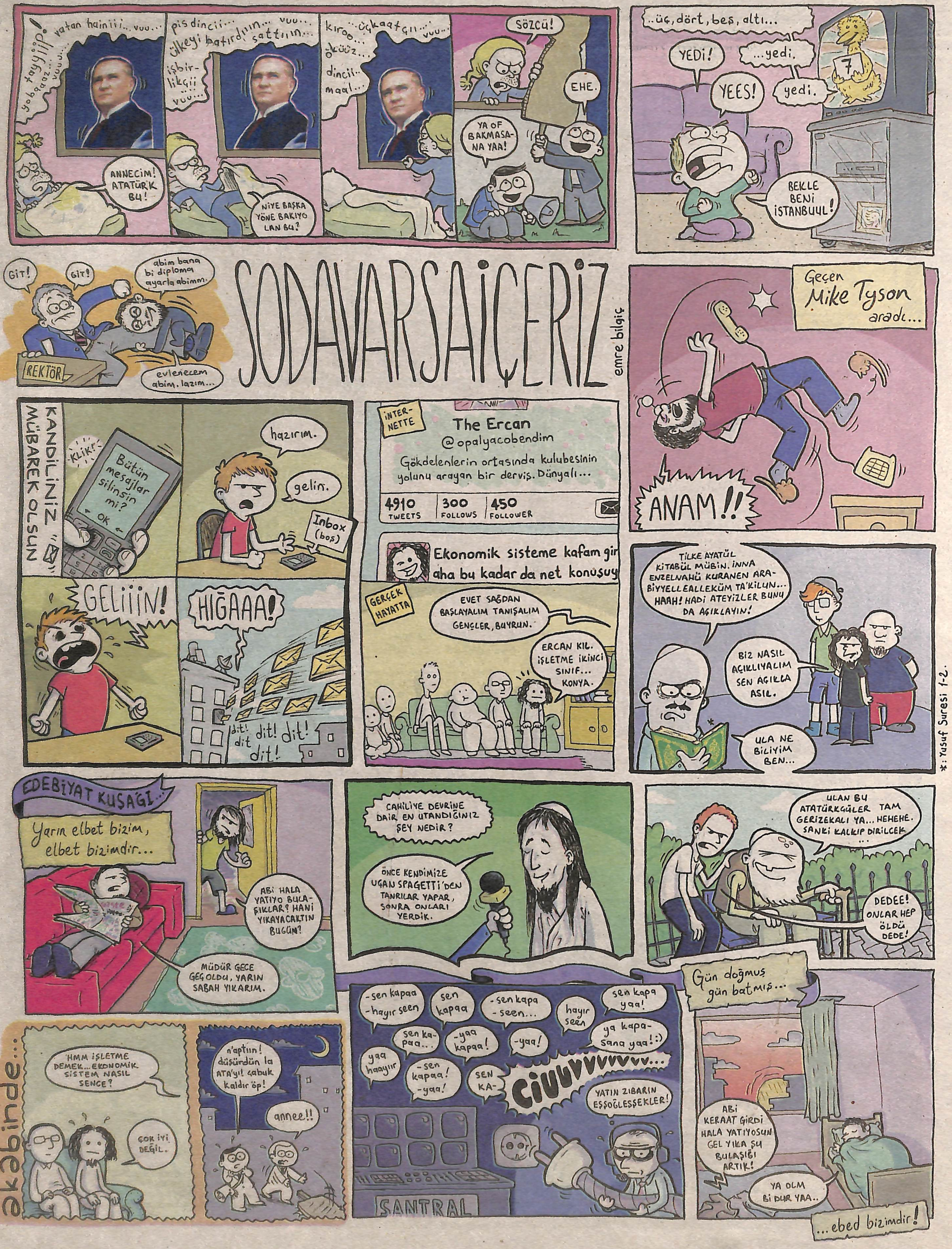
yobaaaz... vuuu... tayyiiip!
vatan hainiii... vuu...
ANNECİM! ATATÜRK BU!
pis dincii... ülkeyi batırdıın... vuu... sattıın...
işbirlikçii... vuu...
NİYE BAŞKA YÖNE BAKIYO LAN BU?
kıroo... öküüz... dincii.. maal...
...üçkaatçıı... vuu...
SÖZCÜ!
EHE.
YA OF BAKMASANA YAA!
..üç, dört, beş, altı...
YEDİ!
...yedi.
YEES!
yedi.
7
BEKLE BENİ İSTANBUUL!
GİT!
GİT!
abim bana bi diploma ayarla abimm.
REKTÖR
evlenecem abim, lazım...
SODAVARSAİÇERİZ
emre bilgiç
Geçen Mike Tyson aradı...
ANAM!!
KANDİLİNİZ MÜBAREK OLSUN
KLİK!
Bütün mesajlar silinsin mi?
OK
hazırım.
gelin.
Inbox (boş)
INTERNETTE
The Ercan
@opalyacobendim
Gökdelenlerin ortasında kulubesinin yolunu arayan bir derviş. Dünyalı...
4910 TWEETS
300 FOLLOWS
450 FOLLOWER
Ekonomik sisteme kafam gir
aha bu kadar da net konuşuy
GELİİİN!
HIĞAAA!
dit! dit dit! dit! dit!
GERÇEK HAYATTA
EVET SAĞDAN BAŞLAYALIM TANIŞALIM GENÇLER, BUYRUN.
ERCAN KIL. İŞLETME İKİNCİ SINIF... KONYA.
TİLKE AYATÜL KİTABÜL MÜBİN. İNNA ENZELNAHÜ KURANEN ARABİYYELLEALLEKÜM TA'KİLUN... HAAH! HADİ ATEYİZLER BUNU DA AÇIKLAYIN!
BİZ NASIL AÇIKLIYALIM SEN AÇIKLA ASIL.
ULA NE BİLİYİM BEN...
*: Yusuf Suresi 1-2.
EDEBİYAT KUŞAĞI...
Yarın elbet bizim, elbet bizimdir...
ABİ HALA YATIYO BULAŞIKLAR? HANİ YIKAYACAKTIN BUGÜN?
MÜDÜR GECE GEÇ OLDU, YARIN SABAH YIKARIM.
CAHİLİYE DEVRİNE DAİR EN UTANDIĞINIZ ŞEY NEDİR?
ÖNCE KENDİMİZE UÇAN SPAGETTİ'DEN TANRILAR YAPAR, SONRA ONLARI YERDİK.
ULAN BU ATATÜRKÇÜLER TAM GERİZEKALI YA... HEHEHE. SANKİ KALKIP DİRİLCEK...
DEDEE! ONLAR HEP ÖLDÜ DEDE!
akabinde...
HMM İŞLETME DEMEK... EKONOMİK SİSTEM NASIL SENCE?
ÇOK İYİ DEĞİL.
n'aptıın! düşürdün la ATA'yı! çabuk kaldır öp!
annee!!
-sen kapaa -hayır seen
sen kapaa
-sen kapa -seen...
hayır seen
sen kapa yaa!
sen kapaa...
-yaa kapaa!
-yaa!
ya kapa- sana yaa! :)
yaa haayır
-sen kapaa! -yaa!
SEN KA-
CİUUVVVVVVV...
YATIN ZIBARIN EŞŞOĞLEŞŞEKLER!
SANTRAL
Gün doğmuş gün batmış...
ABİ KERAAT GİRDİ HALA YATIYOSUN GEL YIKA ŞU BULAŞIĞI ARTIK!
YA OLM Bİ DUR YAA..
...ebed bizimdir!

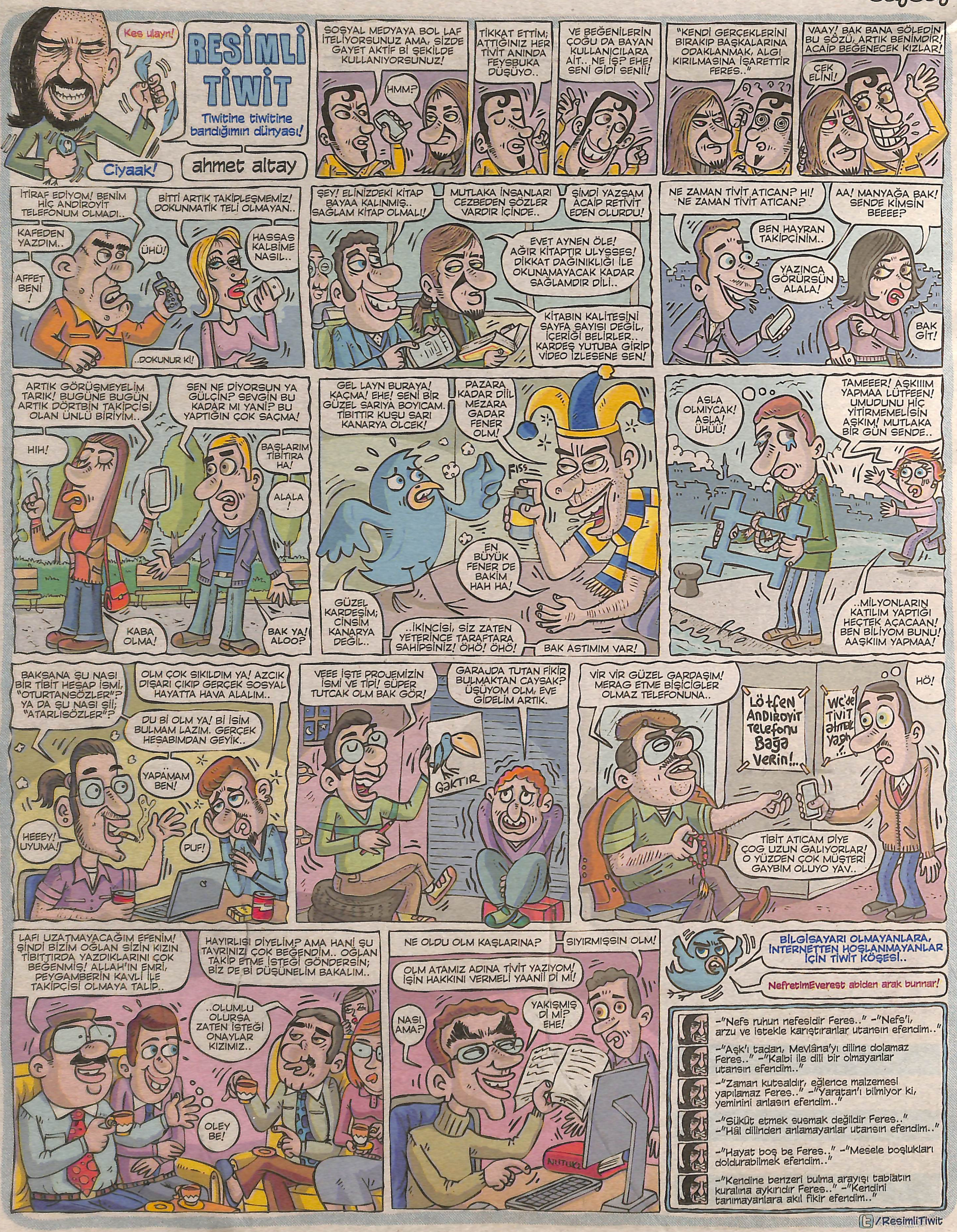
Kes ulayn!
Ciyaak!
RESİMLİ TİWİT
Tiwitine tiwitine bandığımın dünyası!
ahmet altay
SOSYAL MEDYAYA BOL LAF İTELİYORSUNUZ AMA, SİZDE GAYET AKTİF Bİ ŞEKİLDE KULLANIYORSUNUZ!
HMM?
TİKKAT ETTİM; ATTIĞINIZ HER TİVİT ANINDA FEYSBUKA DÜŞÜYO..
VE BEĞENİLERİN ÇOĞU DA BAYAN KULLANICILARA AİT.. NE İŞ? EHE! SENİ GİDİ SENİ!
"KENDİ GERÇEKLERİNİ BIRAKIP BAŞKALARINA ODAKLANMAK, ALGI KIRILMASINA İŞARETTİR FERES.."
VAAY! BAK BANA SÖLEDİN BU SÖZÜ, ARTIK BENİMDİR! ACAİP BEĞENECEK KIZLAR!
ÇEK ELİNİ!
İTİRAF EDİYOM! BENİM HİÇ ANDİROYİT TELEFONUM OLMADI..
BİTTİ ARTIK TAKİPLEŞMEMİZ! DOKUNMATİK TELİ OLMAYAN..
KAFEDEN YAZDIM..
ÜHÜ!
HASSAS KALBİME NASIL..
AFFET BENİ!
..DOKUNUR Kİ!
ŞEY! ELİNİZDEKİ KİTAP BAYAA KALINMIŞ.. SAĞLAM KİTAP OLMALI!
MUTLAKA İNSANLARI CEZBEDEN SÖZLER VARDIR İÇİNDE..
ŞİMDİ YAZŞAM ACAİP RETİVİT EDEN OLURDU!
EVET AYNEN ÖLE! AĞIR KİTAPTIR ULYSSES! DİKKAT DAĞINIKLIĞI İLE OKUNAMAYACAK KADAR SAĞLAMDIR DİLİ..
KİTABIN KALİTESİNİ SAYFA SAYISI DEĞİL, İÇERİĞİ BELİRLER.. KARDEŞ YUTUBA GİRİP VİDEO İZLESENE SEN!
NE ZAMAN TİVİT ATICAN? HI! NE ZAMAN TİVİT ATICAN?
AA! MANYAĞA BAK! SENDE KİMSİN BEEEE?
BEN HAYRAN TAKİPÇİNİM..
YAZINCA GÖRÜRSÜN ALALA!
BAK GİT!
ARTIK GÖRÜŞMEYELİM TARIK! BUGÜNE BUGÜN ARTIK DÖRTBİN TAKİPÇİSİ OLAN ÜNLÜ BİRİYİM..
SEN NE DİYORSUN YA GÜLÇİN? SEVGİN BU KADAR MI YANİ? BU YAPTIĞIN ÇOK SAÇMA!
HIH!
BAŞLARIM TİBİTIRA HA!
ALALA!
KABA OLMA!
BAK YA! ALOO?
GEL LAYN BURAYA! KAÇMA! EHE! SENİ BİR GÜZEL SARIYA BOYICAM. TİBİTTIR KUŞU SARI KANARYA OLCEK!
PAZARA KADAR DİİL MEZARA GADAR FENER OLM!
FISS
EN BÜYÜK FENER DE BAKİM HAH HA!
GÜZEL KARDEŞİM; CİNSİM KANARYA DEĞİL..
..İKİNCİSİ, SİZ ZATEN YETERİNCE TARAFTARA SAHİPSİNİZ! ÖHÖ! ÖHÖ!
BAK ASTIMIM VAR!
ASLA OLMIYCAK! ASLA! ÜHÜÜ!
TAMEEER! AŞKIIIM YAPMAA LÜTFEEN! UMUDUNU HİÇ YİTİRMEMELİSİN AŞKIM! MUTLAKA BİR GÜN SENDE..
..MİLYONLARIN KATILIM YAPTIĞI HEÇTEK AÇACAAN! BEN BİLİYOM BUNU! AAŞKIIM YAPMAA!
BAKSANA ŞU NASI BİR TİBİT HESAP İSMİ, "OTURTANSÖZLER"? YA DA ŞU NASI Şİİ; "ATARLISÖZLER"?
OLM ÇOK SIKILDIM YA! AZCIK DIŞARI ÇIKIP GERÇEK SOSYAL HAYATTA HAVA ALALIM..
DU Bİ OLM YA! Bİ İSİM BULMAM LAZIM. GERÇEK HESABIMDAN GEYİK..
YAPAMAM BEN!
HEEEY! UYUMA!
PUF!
VEEE İŞTE PROJEMİZİN İSMİ VE TİPİ! SÜPER TUTCAK OLM BAK GÖR!
GARAJDA TUTAN FİKİR BULMAKTAN CAYSAK? ÜŞÜYOM OLM, EVE GİDELİM ARTIK.
GAKTIR
VİR VİR GÜZEL GARDAŞIM! MERAG ETME BİŞİCİGLER OLMAZ TELEFONUNA..
HÖ!
Lötfen Andiroyit Telefonu Bağa Verin!..
Wc'de Tivit atmek yaşak
TİBİT ATICAM DİYE ÇOG UZUN GALIYORLAR! O YÜZDEN ÇOK MÜŞTERİ GAYBIM OLUYO YAV..
LAFI UZATMAYACAĞIM EFENİM! ŞİNDİ BİZİM OĞLAN SİZİN KIZIN TİBİTİRDA YAZDIKLARINI ÇOK BEĞENMİŞ! ALLAH'IN EMRİ, PEYGAMBERİN KAVLİ İLE TAKİPÇİSİ OLMAYA TALİP..
HAYIRLISI DİYELİM? AMA HANİ ŞU TAVRINIZI ÇOK BEĞENDİM.. OĞLAN TAKİP ETME İSTEĞİ GÖNDERSİN; BİZ DE Bİ DÜŞÜNELİM BAKALIM..
..OLUMLU OLURSA ZATEN İSTEĞİ ONAYLAR KIZIMIZ..
OLEY BE!
NE OLDU OLM KAŞLARINA?
SIYIRMIŞSIN OLM!
OLM ATAMIZ ADINA TİVİT YAZIYOM! İŞİN HAKKINI VERMELİ YAANİ Dİ Mİ!
NASI AMA?
YAKIŞMIŞ Dİ Mİ? EHE!
BİLGİSAYARI OLMAYANLARA, İNTERNETTEN HOŞLANMAYANLAR İÇİN TİWİT KÖŞESİ..
NefretimEverest abiden arak bunnar!
-"Nefs ruhun nefesidir Feres.." -"Nefs'i, arzu ve istekle karıştıranlar utansın efendim.."
-"Aşk'ı tadan, Mevlâna'yı diline dolamaz Feres.." -"Kalbi ile dili bir olmayanlar utansın efendim.."
-"Zaman kutsaldır, eğlence malzemesi yapılamaz Feres.." -"Yaratan'ı bilmiyor ki, yeminini anlasın efendim.."
-"Sükût etmek susmak değildir Feres.." -"Hâl dilinden anlamayanlar utansın efendim.."
-"Hayat boş be Feres.." -"Mesele boşlukları doldurabilmek efendim.."
-"Kendine benzeri bulma arayışı tabiatın kuralına aykırıdır Feres.." -"Kendini tanımayanlara akıl fikir efendim.."
/ResimliTiwit

ARADIĞINIZ MEDYA

Her şey ol ama dindar olma!

Bünyamin Yılmaz

Nokta dergisinde yayınlanan o karikatürü unutmak mümkün değildi. O günlerin psikolojik baskı soslu dramını yaşayanlar için bir nefes alma durumuydu aslında. Uğur Mumcu'yu katledenler çoktan minarenin kılıfını da hazırlamış, parmakları 'Suçlusun' diyerek cami cemaatine yöneltmişlerdi. Ağır mı oldu? Evet, sadece camideki değil sokaktaki müslümanı da hedef almışlardı. 'Muhteşem' kalabalıklar sokaklara dökülmüş çığırınıyordu. Ah o mollalar! Katil mollalar!

Ülke zaten kevgire dönmüş, gelen giden tehdit altında. Türkiye'nin kılcal damarlarında gezinenler için suikastler peş peşe patlatılmış, hedefin hedef olduğundan haberi yok. Hasan amca almış abdestini camiye gidiyor küçük torunu Kerim'le. Ancak meydanlar ona doğrularak 'Katil' diye bağırıyor. Böylesi bir ortamda sesi en cılız çıkanlar elbette saldırının üstlerine yıkıldığı inançlı insanlardı. İran henüz 'erken dönem'de 'Mollalar İran'a' diye bağıran ulusalcıların gönlünü kaydırmadığı zamanları yaşıyordu. Zaten Suriye'de baba Esad vardı. O da 'terörist başı'nı beslediği için 'uff' durumundaydı.

Türkiye kaynıyordu. İran'a göz aşinalığı olanlar içeri alınıyor, uzun yıllar 'değdi, değmedi' yöntemiyle suç isnad edilecek mazlum aranıyordu. İşte böylesi gergin ortamda ilginç bir şey olmuştu. Dönemin çok satan dergisi Nokta'da bırakın inançlı kesimi, gerginlikten 'meyve' devşirenleri bile şaşırtan bir karikatür yayınlandı. Bugünden bakılınca gülüp geçebileceğimiz bir karikatür aslında. Ama ya o dönemde?

Karikatür tek plandan oluşuyor. Uğur Mumcu'nun tabutunu taşıyan kalabalıklar 'Türkiye İran olmayacak' diye haykırıyor. Sahnenin biraz gerisinde etraftaki bütün binalara giydirilen markalara bakıyoruz. Türkçe bir tabela bile yok neredeyse. Her yerde yabancı markaların reklamları.

Sonra ortaya çıktı ki 'cesur' karikatürist Hasan Kaçan anlayış değiştirmiş. Hakikati arama diyelim. İşte Cuma namazına gitmeler filan. Niye güldünüz? Cumaya giden adamı doğduğuna pişman ediyorlardı yahu. Muhafazakar yayınlar bu karikatürü yaygınlaştırınca 'Gel bakalım Hasan Efendi' denildi ve bileti kesiliverdi. İşten kovulmalar, hiçbir yerde kapı açmamalar, ufak bir iyilik karşısında işten atın emirli rütbeli telefonlar… Türkiye'de mizah belgeseli yapabilecekler çıkarsa aramızdan bir gün, şu sahneyi lütfen en başa koysunlar. Türk mizahının en önemli sahnesidir yaşanan. Bu ülkede karikatüriste biçilen rolü görmek adına. Kaçan'ın neler yaşadığını Nuriye Akman'a anlattığı bölümden aynen aktaralım: "Gittim Oğuz Aral'a. Beni yetiştiren adam. Benim ustam. Ben lise sonda başladım çizime. Ben liseye giderken babam Oğuz Aral'ın yanına gitmiş. Bu çocuk sana emanet. Aralarında el sıkışmışlar. Eti senin kemiği benim hadisesi gerçekleşmiş, bu benim ustam olmuş. Gittim. Oğuz abi durum böyle böyle. Bana baktı. "Oğlum bak" dedi, "Bu memlekette hırsız olursan affedilirsin. Namussuz olursan affedilirsin. İbneyim dersen affederler. Puştum dersen affederler ama dindarım dersen bunun geri dönüşü yok. Ben bile sana bir şey yapamam."

Hasan Kaçan boynunda yağlı ilmek ordan oraya koştu. Yok yahu koşacak bir yer yoktu. Durdu ve neler olduğunu anlamaya çalıştı. İşte o günlerde sanırım Ustura'yı çıkarıyordu, bir söyleşi vesilesiyle uzun uzun dinlemiştim onu. Ekibiyle 'muhafazakarlar'ı güldürmeye çalışıyordu. Bizler Fit, Filit, Cıngar gibi dergilerle kısa metraj mizah peşrevinden yeni çıkmışız o zaman. Sonra Kanal 7'de bir tamirhane dekorunu önünde konuk ağırlarken gördük onu. Herodot Cevdet'ten sonrasını zaten yakından takip ediyorsunuz.

E, peki de ne alaka şimdi. Nerden girdik nereden çıktık. N'oluyo?

Olan şu, Hasan Kaçan'ın gönlünü yokladığı zamanlarda 'bir çakıl taşı'nı bile halkın sessiz çoğunluğuna kaptırmama telaşında olanlar ortalığı velveleye verdiler. Aradıkları malzemeyi de Metin Kaçan üzerinden hazır buldular. Ahlak timsali olmayı matah bir şey olarak görmeyenler birden ahlakçı kesildiler. Yok, hayır ahlak kelimesi yanlış oldu. Kadın korumacılığı rolü diyelim buna. Malum, feminizm daha yeni gündemi kasıp kavuruyor. Suçu kanıtlanmadığı halde içeri attılar Metin'i. Şişlenmesine de göz yumdular. Hasan Kaçan yıllar sonra 'Metin benim yüzümden öldü' diyecekti. Nerden mi anlıyoruz onunla ilgili olduğunu? Şu twit nasıl bir oyun oynandığını gözlerimize sokuyor da ordan. "Tanıyamadın bunları Meto. Bu engerekler Ertuğruluyla, Ayşesiyle, Zaferiyle zaten seni 1995'te öldürdüler. Sadist çığlıklarla defalarca, bıçakladılar, şişlediler. Meto, soğuk sulara düşen bedenin zaten 1995'ten beri ölüydü. Sen bu engereklerin öldürtüp boğduğu ne ilk ne de son kişisin. Meto... İçin rahat olsun... Allah intikam sahibidir. Sen de suçlusun Meto... Gariban bir berberin, tamirci kalfası, ortaokul mezunu oğluydun... Haddine miydi AĞIR ROMAN yazmak! Yedirirler mi? Meto'nun katilleri, başta 'Aydın D' olmak üzere, 'Ertuğrul Ö', 'Ayşe A' ve o dönemin Milliyet, Sabah, vs. için suç duyurusunda bulunacağım. 35 yıl mizahçılık yaptım. Bir ev bir arabam var. Gerekirse satıp, bu katillerin peşini bırakmayacağım. Belki şimdiye kadar infaz ettikleri, Ahmet Kaya başta, bütün mazlum kurbanlar için örnek dava olur."

Bu yazı, mizahın da bir vicdanı olduğuna inananlar için yazıldı. Oğuz Aral'ın kendisine emanet evladına söylediği 'Dindarsan ben bile bir şey yapamam' itirafındaki 'dindar'ın da bir sahibi olduğunu hatırlatmak için...

Medya mahallesinde oluşturulan 'linç' geleneğinin son bulması mazlumun yanında konumlanmaktan geçiyor. Hani derler ya, mizah ciddi bir iştir diye. Buna ben de inanırım. Bakın bir mizahtan ne 'engereklikler' çıktı.

Türkiye'nin tarihi biraz da mizahın tarihidir. Tek parti döneminde kalemi susturulan karikatürcüleri, işini yapamaz hale gelenleri, sözünün ağırlığını çizgiyle tartamayanları gören memleket, daha çok karikatürize edilecek. Ülkeye konuşlandırılmış sağlı sollu iktidarlarla sarkaçta mizah oynayan efendiler üstlerine çarpı çektikleri hacı amcaların sakallarındaki gözyaşlarında kayboldular. Başındaki örtüyü oraya buraya çekiştirdikleri üniversiteli kızın hüznünde çoktan yok oldular. Toplumu katmanlarına ayırıp çizgi zulmünden geçirenlerin esamisi okunmuyor artık. Arada başlarını kaldırıp kişi hak ve özgürlüklerine 'yasak keyfiyeti' çizenlerin yüzüne de bakılmaz oldu. Mizah ve solu buluşturan ana arterlerden geçen 'muhalif'liklerin arkasındaki dev güç de göründü. Kontrollü mizah, kontrollü muhaliflik, kontrollü halkına düşmanlık.

Şimdi artık mizahın yeni arterlerinde dolaşabiliriz. Bendeniz Adnan Haruni hocanın kızları eşliğinde gam gam style danslarına ulusal kanalda Levent Kırca parodilerini katarak izleyen 'youtube' kuşağının ironisini işaret etmekle yetineceğim.

Bu arada 'Osmanlı Tokadı' başladı mı?

Güray Süngü

Gereksiz Yazar

Ölmeden Önce Yenmesi Gereken Yüz Halt

O gün sosyal medyada, bir kitaptan yapılmış bir alıntı okudum ve bütün hayatım değişti. Alıntı yapılan cümleyi sizin de hayatınızın değişmemesi için yazmayacağım burada. O andan sonrasına odaklanmayı daha doğru buluyorum. Bunun hepimiz için daha iyi olacağını umuyorum. Eskiler ummazmış, inanır ve umut ederlermiş ama biz onlar gibi değiliz, biz diler ve umarız. Çakramız açılır, aroramız kıpraşır. Bunlarla çok oyalanmayayım, o andan sonrası diye yineleyeyim...

Bir karar aldım ben. Çünkü bilgisayar ekranımda yazan cümleye iki dakika kadar baktıktan sonra başımı bilgisayar ekranından hayatıma doğru çevirdim. Gördüğüm şey hiç hoşuma gitmedi. Renksiz, kokusuz, tatsız, tuzsuz bir hayattı yaşadığım. Arkama yaslanıp başımı bir yere dayamış gibi gözlerimi kapattım. Ne yapmalıydım. Evet, bunu sordum kendime, ne yapmalıyım dedim. Kendimden bir cevap alamadım. Kendim dilini yutmuş gibiydi. Kafası durmuştu. Ben de yapabileceğim tek şeyi yaptım; gözlerimi açtım, klavyemi önüme çektim, gogılı açtım ve ne yapmalı yazarak entere bastım. Ekranda beliren arama sonuçlarından bir tanesi gözlerimin hayranlık ve şaşkınlıktan faltaşı gibi açılmasına neden oldu.

Ne yapmalı?

Ölmeden önce ne yapmalı?

Daha yaşarken, bu dünyadayken, nefes alabiliyorken ne yapmalı?

Ölmeden önce yapılması gereken yüz şey...

Dikkatle okudum. Çok uzundu ama sabrettim ve okudum. Sonra listeyi tekrar ve tekrar gözden geçirdim. Hayatımı değerli kılacak şeyi bulduğumu hissettim. Bana mutluluğu verecek, anlamsızlaşan hayatıma anlam katacak şeyi...

Gerçi Rio kumsallarında ay ışığında çıplak yürümek hayatıma nasıl bir anlam katacak pek emin olamadım ama, yine de büyüleyici geldi bana. Heyecanlandım ve umut doldum. Derin nefesler alarak sakinleştim. Bilgisayarımı kapattım ve işe koyuldum.

Ertesi sabah erkenden kalkıp trene bindim ve Sirkeci'ye gittim. Oradan yürüyerek ve deniz havasını içime çekerek Eminönü'ne yürüdüm. Kadıköy'e giden vapura bindim, öncesinde iskelenin önündeki simitçiden beş tane simit alarak. Vapurun yan tarafına oturdum, (arka sağ yan tarafına, öyle yazıyordu) havanın epeyce soğuk olmasına aldırmadan. Vapur hareket ettikten sonra ayağa kalkıp poşetteki simitleri çıkardım ve küçük parçalar kopararak savurdum havaya doğru. O an yaşanan sahneyi anlatmama olanak yok. Hayatı, hayatımı çok sevdim, aldığım karara şükrettim. Martılar attığım simitleri havada kaparken ben artık yavaş yavaş renkleneceğini, anlamı olacağını bildiğim hayatımla gurur duymaya başlamıştım bile. O sırada telefonum çaldı. Baktım iş yerimden Sami arıyor.

"Alo olum, nerdesin," filan diyor.

"Ben bundan sonra işe gelmeyeceğim," dedim ona. "Hayatımı yaşamaya karar verdim, ölmeden önce yapmam gereken şeyler var," dedim. Sami panikledi;

"Ölecek misin?" dedi kaygıyla.

Garipsedim sorusunu, "tabi ki öleceğim, hepimiz öleceğiz," dedim. Tuhaf... Öleceğimi öğrenince paniklemişti ama hepimizin öleceğini öğrenince rahatladı. Daha fazla uzatmak istemediğim için telefonu kapattım.

Akşam eve döndüğümde

"bir kıtadan diğerine vapurla geçerken martılara simit atmak"

maddesinin üzerini çizdim. Huzurla uyudum. Öncesinde ikinci maddeyi yani yarın ne yapacağımı da gözden geçirdim tabi. Bunu biraz düşünmem gerekti. Sonrasında da epeyce bir telefon görüşmesi yapmam gerekti. İnsanlar yerleşik sanılıyor ama aslında göçebe yaşıyorlardı. Sürekli yeni semtlere taşınıyorlardı. Hiç hoş değildi bu.

Ertesi sabah yine erkenden kalktım. Güzelce giyinip evden çıktım. Uzun bir yol vardı önümde, zaten öyle olması gerekiyordu.

"Uzun bir yolu göze alarak eski bir dostu ziyaret etmek"

Bugünün sonunda üzeri karalanacak madde buydu. Kocamustafapaşa'dan Topkapı'ya geçtim otobüsle. Oradan metrobüse binerek Beylikdüzü'ne kadar ayakta kaldım. Hayır, yıkılmadım anlamında ayakta kaldım değil, oturacak yer yoktu anlamında ayakta kaldım. Aslında oturacak yer olmadığı gibi ayakta duracak yer de yoktu ama yapılacak şeyin, yaptığım şeyin özü de bir miktar buydu zaten. Uzun bir yolu göze almak, emek vermek, uğruna çaba sarf etmek.

Adresi bulmakta biraz zorlandım. Acaba yanlış mı aldım diye kaygılanmadım da değil zira başka başka isimleri aramıştım en eskide kalmış bir dostu bulabilmek için, ancak sonunda varmak istediğim yerin önünde buluverdim kendimi. Kapının önüne geldiğimde epeyce heyecanlıydım, bastırmaya çalışıyordum bunu. Zili çaldım. Kapı açıldı.

Karşımdaki adamı tanımıyordum. Gözümün önünde siyah önlüklü tombik yanaklı bir koca kafa beliriyordu hayal meyal ama karşımdaki adam, kel, şişman ve gözlüklüydü.

"Buyur," dedi bana soğukça.

"Kemal!" diye haykırdım heyecanla. Gözlerini kıstı.

"Hee, benim, Kemal, sen kimsin?" dedi, kabaca.

Kendimi tanıttım. "Yedikule Atatürk ilkokulundan 456 Cemil," dedim heyecanla. Boş boş baktı yüzüme. Beni hatırlamadı.

"Eee," dedi sonra sorar gibi.

"Eski dostumu bir göreyim istedim, sana sarılmak ve seninle hasret gidermek istedim," dedim, gülümseyerek. Ardından atılıp boynuna sarıldım eski dostumun. Bağırdı birden; "Noluyo lan manyak," diyerek itti beni. Şüpheyle bakıyordu gözleri.

"Tanımadın mı beni," diye sordum moralimi kaybetmeden, heyecanımı yitirmeden.

"Tanımadım, tanısam nolcak, bin sene olmuş, ne alaka kardeşim sabah sabah dayanıyorsun kapıma... sarılcakmış, bak bak bak.. neyin kafasındasın olum sen..." dedi ve kapıyı çarptı suratıma.

Evime dönerken biraz moralsizdim doğal olarak ama doğrusunu söylemek gerekirse çok da sorun etmedim. Çok eski bir dost seçip, uzun bir yol teperek ona sarılmış ve üzerime düşeni yapmıştım. Gerisi onun baltalığıydı.

Ertesi sabah erkenden kalkıp cadde üzerinde bulunan seyahat acentesine gittim. İçeride bir kız vardı ve yerleri paspaslıyordu. Sabahın köründe beni görmekten pek memnun olmuşa benzemiyordu doğrusu. Selam verdim ve hemen sadede geldim. "Ben Rio'ya gitmek için bir bilet almak istiyorum," dedim. "Gidiş dönüş olsun. Cam kenarı olsun. Ama kanat üstü olmasın."

Kız, bana öyle bir fiyat söyledi ki sırf size kabalık olmasın diye buraya yazmıyorum, zira küfür gibi bir şeydi. Bunun yanında pasaport vize gibi bir şeyler de geveledi ki, bunlar aslında bence onun üzerine vazife bile değildi. Sinirden kıpkırmızı olmuş bir halde eve dönerken insanın hayatına anlam katmasının bu kadar da maddiyata bağlı olmaması gerektiğini düşünüyordum. Kesinlikle uçak fiyatları daha ucuz olmalıydı. Eve dönünce listeyi tekrar gözden geçirdim. Daha maliyetsiz bir seçim yapmam gerekiyordu galiba. İlk iki madde fena değildi hani. Ama sırayı bozmak da istemiyordum, daha neler vardı neler...

ya da...yapılacak şeyi daha az maliyetli hale getirmeliydim belki de...o an bir aydınlanma anını yaşadığımı söylemek durumundayım şu an. Kafamın içinde milyonlarca ampul yandı, şimşek çaktı, ortalık gündüz gözü gibi aydınlandı. Çok neşelendim çok. Akşama kadar evimin içinde mutluluktan deliren danalar gibi dolaştım. Akşam olup da hava kararınca evden çıktım. Yirmi dakika bile sürmedi Kocamustafapaşa sahiline ulaşmak. Sahilde otoyoldan karşıya geçip, deniz kıyısına kadar yürüdüm. Gökyüzüne baktım, eh şahane bir ay gökte parlıyordu denebilir. Sonuçta burası Rio olmasa da hiç de aşağı kalmazdı yani. Hayatıma anlam katıyor olmanın gururuyla üzerimdekileri çıkardım tek tek. Mevsim pek müsait olmadığı için biraz üşüyeceğimi hissettim ama aldırmadım. Çırılçıplak kalana dek soyundum ve çırılçıplak kalınca yüzümü aya dönüp kollarımı iki yana açtım sevgiyle. Evet, hissettim o an hayatımın reklendiğini, yaşamımın güzelleştiğini. Gerçi çok soğuktu hava ama olsun, hissettim. Ama o sırada...

Evet o sırada sahilde yürüyen birkaç kişi aralarında mır mır bir şeyler konuştular. Bir yandan da benim olduğum tarafa bakıyorlardı, göz ucuyla gördüm. Hatta bundan iyice emin olunca döndüm onlara doğru. Açtım kollarımı, sevgiyle gülümsedim ve aroram tavan yapış, çakram köküne kadar açık, karmanın dibine vurmuş bir halde hepinizi seviyorum, hayatı seviyorum, sizi kucaklıyorum diye haykırdım sevgi ve coşkuyla.

Sonra olanları pek hatırlamak ve anmak istemiyorum aslında. Beni neden o kadar dövdüler anlamadım. Üstelik onlardan yediğim dayağa mı yanayım, o soğukta çırılçıplak kalmaktan dolayı fena halde hasta oluşuma mı yanayım, beni sapık diye götürdükleri karakolda komisere bile derdimi anlatamayışıma mı yanayım, iki hafta sargılar içinde yorgan döşek yattıktan sonra gittiğim işyerimde işten atılmış olduğumu öğrenişime mi yanayım, yoksa ölmeden önce yenmesi gereken onca halt varken daha üçüncüde kalakalışıma mı yanayım bilemedim.

Ama bildiğim bir şey var; insanın hayatına anlam katması çok zor. Gerçekten çok zor.

İBRET

YAZAN: HAKAN ÖZTÜRK ÇİZEN: AHMET TORUN

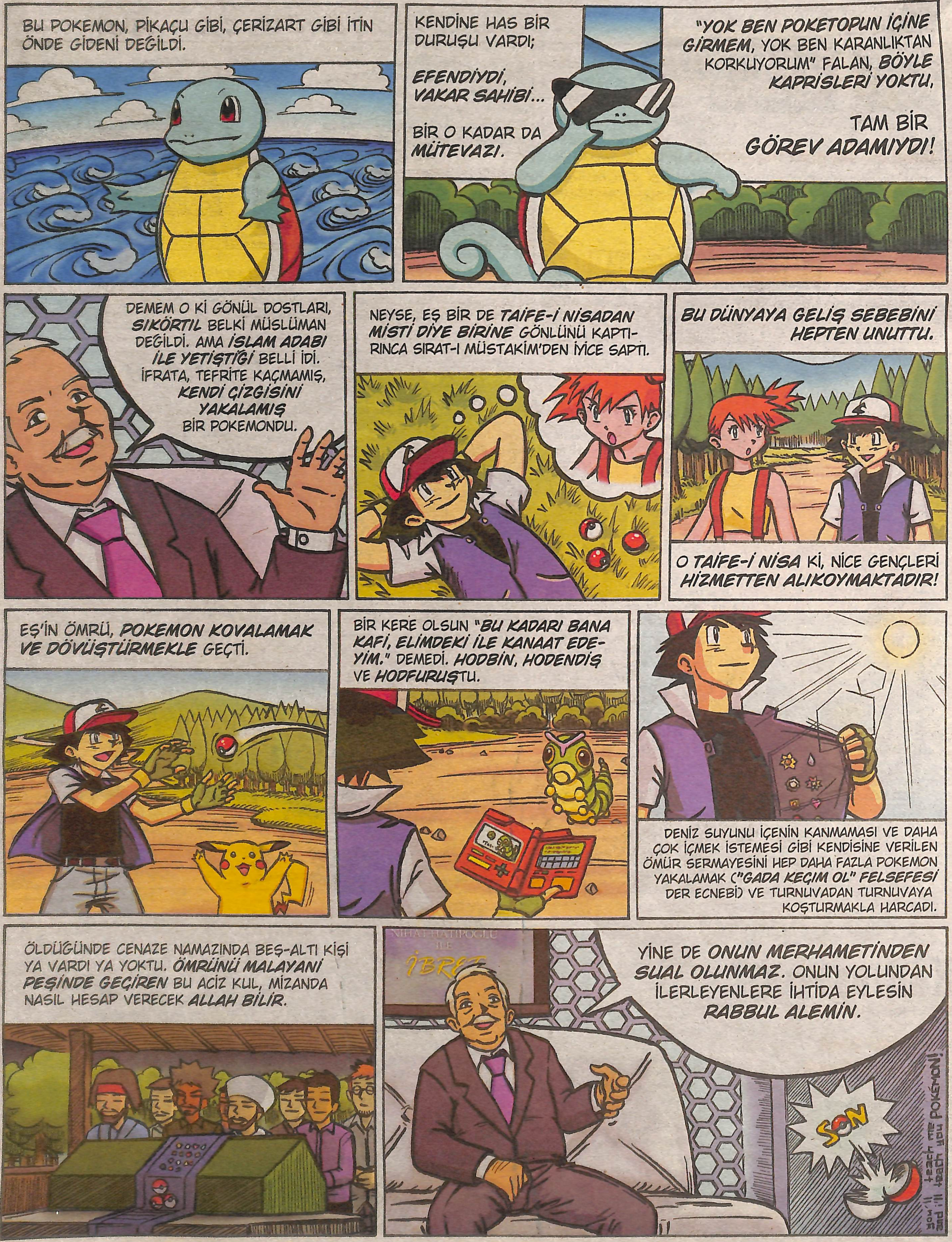
BU POKEMON, PİKAÇU GİBİ, ÇERİZART GİBİ İTİN ÖNDE GİDENİ DEĞİLDİ.
KENDİNE HAS BİR DURUŞU VARDI;
EFENDİYDİ, VAKAR SAHİBİ...
BİR O KADAR DA MÜTEVAZI.
"YOK BEN POKETOPUN İÇİNE GİRMEM, YOK BEN KARANLIKTAN KORKUYORUM" FALAN, BÖYLE KAPRİSLERİ YOKTU.
TAM BİR GÖREV ADAMIYDI!
DEMEM O Kİ GÖNÜL DOSTLARI, SIKÖRTIL BELKİ MÜSLÜMAN DEĞİLDİ. AMA İSLAM ADABI İLE YETİŞTİĞİ BELLİ İDİ. İFRATA, TEFRİTE KAÇMAMIŞ, KENDİ ÇİZGİSİNİ YAKALAMIŞ BİR POKEMONDU.
NEYSE, EŞ BİR DE TAİFE-İ NİSADAN MİSTİ DİYE BİRİNE GÖNLÜNÜ KAPTIRINCA SIRAT-I MÜSTAKİM'DEN İYİCE SAPTI.
BU DÜNYAYA GELİŞ SEBEBİNİ HEPTEN UNUTTU.
O TAİFE-İ NİSA Kİ, NİCE GENÇLERİ HİZMETTEN ALIKOYMAKTADIR!
EŞ'İN ÖMRÜ, POKEMON KOVALAMAK VE DÖVÜŞTÜRMEKLE GEÇTİ.
BİR KERE OLSUN "BU KADARI BANA KAFİ, ELİMDEKİ İLE KANAAT EDEYİM." DEMEDİ. HODBİN, HODENDİŞ VE HODFURUŞTU.
DENİZ SUYUNU İÇENİN KANMAMASI VE DAHA ÇOK İÇMEK İSTEMESİ GİBİ KENDİSİNE VERİLEN ÖMÜR SERMAYESİNİ HEP DAHA FAZLA POKEMON YAKALAMAK ("GADA KEÇIM OL" FELSEFESİ DER ECNEBİ) VE TURNUVADAN TURNUVAYA KOŞTURMAKLA HARCADI.
ÖLDÜĞÜNDE CENAZE NAMAZINDA BEŞ-ALTI KİŞİ YA VARDI YA YOKTU. ÖMRÜNÜ MALAYANİ PEŞİNDE GEÇİREN BU ACİZ KUL, MİZANDA NASIL HESAP VERECEK ALLAH BİLİR.
YİNE DE ONUN MERHAMETİNDEN SUAL OLUNMAZ. ONUN YOLUNDAN İLERLEYENLERE İHTİDA EYLESİN RABBUL ALEMİN.
SON
you'll teach me and i'll teach you POKEMON!

cafcaf

CIMBIZCI CAFER

Cahil mi, saygısız mı, özensiz mi?

Akdeniz Üniversitesi Felsefe bölümü hocalarından Doç. Dr. Cihan Camcı.... diyecektim ki duraksadım. "Akdeniz Üniversitesi Felsefe bölümü" olur mu? Olmaz! Böyle yarım yamalak, yalapşap, baştan savma anlatım Cımbızcı Cafer'e yakışır mı? Yakışmaz! Hemen düzeltiyorum: Akdeniz Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü hocalarından Doç. Dr. Cihan Camcı, "Bülent Arınç, Louis Armstrong, Hz. İbrahim ve Kürtler" başlıklı bir yazı kaleme almış. (Bilgisayar çağında 'kaleme almış' denir mi? Biraz daha özen, lutfen!) Daha başlığıyla "Al beni! Al beni!" diye bağıran bu albenili yazıyı Radikal gazetesinin 15 Şubat 2013 Cuma günkü nüshasında görür görmez heyecanlandım ve başlığın ısrarlı çağrısına uyarak okumaya başladım.

Her ne kadar başlıkta Bülent Arınç öne çıkmışsa da yazı Louis Armstrong'dan söz ederek ve onun bir şarkısından alıntıyla başlıyor. *"Arkadaşlar görüyorum. Birbirlerinin ellerini sıkarken 'nasılsın' diye soruyorlar birbirlerine. Aslında 'seni seviyorum' diyorlar. Harika, harika bir dünya bu!"* çevresinden felsefenin f'si özentili bezentili güzellemeler eşliğinde dolanılıyor. Sonra Yahudi-Hıristiyan felsefe geleneğinde etike sıra geliyor ve bir ara başlık: *"Ancak Bıçağı Çeken İshak'ı Hak Eder"*.

Bendeniz hemen "Lâhavle!" çekiyorum. Neden İsmail değil de İshak? Yahudi-Hıristiyan inanışında kurban sınavının kahramanı İshak olabilir ama biz burada Müslüman olarak Kur'an-ı Kerim'in bize bildirdiğine inanıyor ve kurban sınavından geçenin İsmail olduğunu söylüyoruz. Bu ülkede yaşayanların ezici çoğunluğu da bunun böyle olduğunu kabul ediyor. İnanmayan hemen bir soruşturma yapabilir. Öyleyse Cihan Camcı, neden ısrarla ve inatla –tam beş kez- "İshak" diyor? Hani parantez içinde yahut bir dipnotu ile Müslümanlara göre kurban kahramanının İshak değil İsmail olduğunu belirtse, kızgınlığım azıcık da olsa azalırdı. Bunu bile yapmadığı için kendisine çok ama çok öfkelendim.

"Düşünmeden uyduğumuz imamın ezan okurken elini kulağının arkasına kaldırıp, başını hafifçe arkaya atarak anlamadığımız sözcükler söyleyişinde, dinsel deneyimin sırlarla dolu esrikliğini duyarak büyüdüğümüz bir dünya… Annelerimizin başlarını örtüp komşu kadınlarla bir araya geldiği, içlerinden biri Kuran okurken diğerlerinin gözlerini kapattığı, anlamadığı sözlerin –belki mirastan kadınlara daha az pay verileceğini anlatan sözlerin- sesine kulak verdiği, o sesin ritminde, kapı çaldığında açıvermenin, misafire çay verivermenin düşünülmemiş hazırlığıyla ağlayıverdikleri bir dünya…" gibisinden edebî edebî artistlikler sergileyen Camcı'ya hangi sıfatı yakıştıracağımı bilemedim.

Cahil!

Saygısız!

İkisi de, ikisi de!

Sonra ne oldu biliyor musunuz? "Yazının dayanağı ve amacı olan ve dahi anlama çabasını yücelten özüne itibar etmek, daha isabetli olmaz mı? Olur!" diyerek yukarıdaki üç ihtimali çöpe attım ve Cihan Camcı'ya sadece ve sadece "Özensiz!" demeye karar verdim.

itikafe

FURKAN ABİ ESTİ GÜRLEDİ !

Furkan Doğaçlar'ı "Gene Arap Baharı" konulu söyleşisiyle geçen hafta misafir ettik. Furkan abi her zamanki gibi güleç yüzlü, yakışıklı ve mütevazıydı. Yerim ya eheh... Dolu dolu geçen söyleşi ilerledikçe herkes baya bir gaza geldi. Doğaçlar'ın bi ara sinirelnip masadaki bir kitabı fırlatması izleyicilerin aklını aldı. Kitabın Murat Menteş'in romanı olduğu açığa çıkınca bir grup genç olaya sinirlendi, vay efendim sen o kitabın değerini biliyor musun falan derken gergin dakikalar yaşansa da her zamanki gibi kardeşlik kazandı ve herkesin İslam'ın süper bişey olduğu konusunda hemfikir olmasıyla olay tatlıya bağlandı, söyleşi tamamlandı.

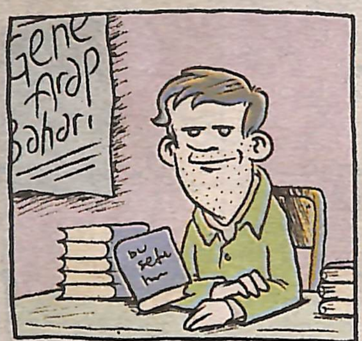

Menu

Vafıl..................7 lira

Zarif Ekmek..............5lira

Aliya İzzetbegov-iç........3lira

Edgar Allen Poe-ça.......3lira

Detroitli kızılcık şurubu..4lira

YENİ KİTABINI İMZALADI

Furkan abi söyleşinin ardından "Bu Sefer Bişeyler Olacak Bence" adlı kitabını sevenleri için imzaladı. Baya bi fotoğraf çektirildi twitter'ın anası ağladı resmen. Bi ara imzasını alırken "sakallı haliniz daha iyiydi ya niye kestiniz" diyen bir kızı kuyruktaki diğer kızlar fena hırpalayacak gibi oldu ama kardeşlik baskın geldi ve olay tatlıya bağlandı.

Velhasıl kalabalık iyiydi. Bizim için de iyi oldu yani. Sohbet sırasında çay yersizce övüldü o biraz kötü oldu. Herkes çay içti, arada pahalı içeceklerimizden de takılsalar iyi olacaktı. Bi dahakine artık.

Perşembeleri "SANTUR" dinletilerimizi kaçırmayın.

(Çok talep geliyor, bu santurun da bi kursunu ayarlamaya çalışıcaz. Hemen dadandınız buna da...)

Ayın Müdavimleri

Bu ay masada Libya, Suriye, Irak, Türkiye ve tabii ki Filistin'i kurtararak açık ara farkla en çok ülke kurtaran müdavimimiz Ahmet bizden bedava bitki çayı kazandı. Zaten o geyik sırasında en az 10 tane falan içmiştir. Amorti ettik hediyeyi yani.

Esin hanım da tüm kafe personelinin çocuklarının burçlarına kadar ezberleyerek çalışanla en çok samimi olan müdavimimiz oldu ve plastik oscar ödülü kazandı. Hemen de sevindi Tahtakale'de 2 liralık şeye.

Ziyaretçi Defteri...

Burası çok güzel bi yer. Bi kere her yerde kitap var, resmen cennet gibi. Hatta mescit bile kitapla doluydu. Öyle dolu ki namazı bile kılamadım, kitaplara dalmışım. Namaz geçmiş. Neyse evde kaza ederim. (aeo) ^_^

KARTONPiyer

Suavi Kemal Yazgıç

Sorular basit cevaplar kazık

Bir gün hiç tanımadığınız biri size beş lira verirse ne yaparsınız?

a) "Sadece beş lira mı? Hangi devirde yaşıyorsun be adam?" diye azarlarsınız.

b) Işığa tutup filigranına bakarsınız.

c) Siz de ona beş tane bir lira verirsiniz.

d) Beş lira karşılığı dolar verirsiniz.

Bir gün hiç tanımadığınız biri size şişman derse ne yaparsınız?

a) Enine çizgili giydiğiniz için öyle gözüküyordur.

b) Bu soruyu soran kişi miyoptur, hipermetroptur, astiğmat, renk körüdür.

c) O adam esas kendisine baksın.

d) Ben şişman değilim siz çok zayıfsınız deeermişsiniz.

Bir gün hiç tanımadığınız biri size saat kaç diye sorarsa ne yaparsınız?

a) Söylersiniz.

b) Adamın kolunu ısırırsınız. O da artık saat sahibi olduğu için size teşekkür eder.

c) Asıl senin saatin kaç dersiniz.

d) Saat kaçmıyor, yerinde duruyor dersiniz.

Bir gün hiç tanımadığınız biri size İskender Kebap ısmarlarsa ne yaparsınız?

a) Yersiniz.

b) Ben ısmarlayacağım ısrar edersiniz.

c) İkiniz bir olup yoldan geçen üçüncü bir kişiye zorla ısmarlattırırsınız.

d) Ben bir değil bir buçuk porsiyon isterim dersiniz.

Bir gün hiç tanımadığınız biri sizinle tanışmak isterse ne yaparsınız?

a) Ben kimseye borç para vermem dersiniz.

b) Burdan Eminönü otobüsleri geçmez cevabını verirsiniz.

c) Hayır ben sizinle tanışmak istiyorum diye ısrar edersiniz.

d) Anneme sormam lazım dersiniz.

Bir gün hiç tanımadığınız biri sizi denize atarsa ne yaparsınız?

a) Yılana sarılırsınız.

b) Yılanın size sarılmasını beklersiniz.

c) Adamı denize çekersiniz.

d) Yüzersiniz.

Bir gün hiç tanımadığınız biri size buradan 1,90 boyunda siyah saçlı biri geçerse ne dersiniz?

a) Bilmiyorum.

b) Hayır ama 1,55 boyunda sarışın biri geçti idare etmez mi?

c) İstek şarkıda bulunursunuz.

d) Falınıza baktırırsınız.

Cevaplarınızda:

A şıkları daha çoksa sizi bir yerlerden tanıyor gibiyim.

B şıkları daha çoksa üzülmeyin bu da geçer.

C şıkları daha çoksa çok aktif bir insansınız.

D şıkları daha çoksa kemirgengillerden akrabanız var demektir.

E şıkları daha çoksa testi bir daha okuyun.

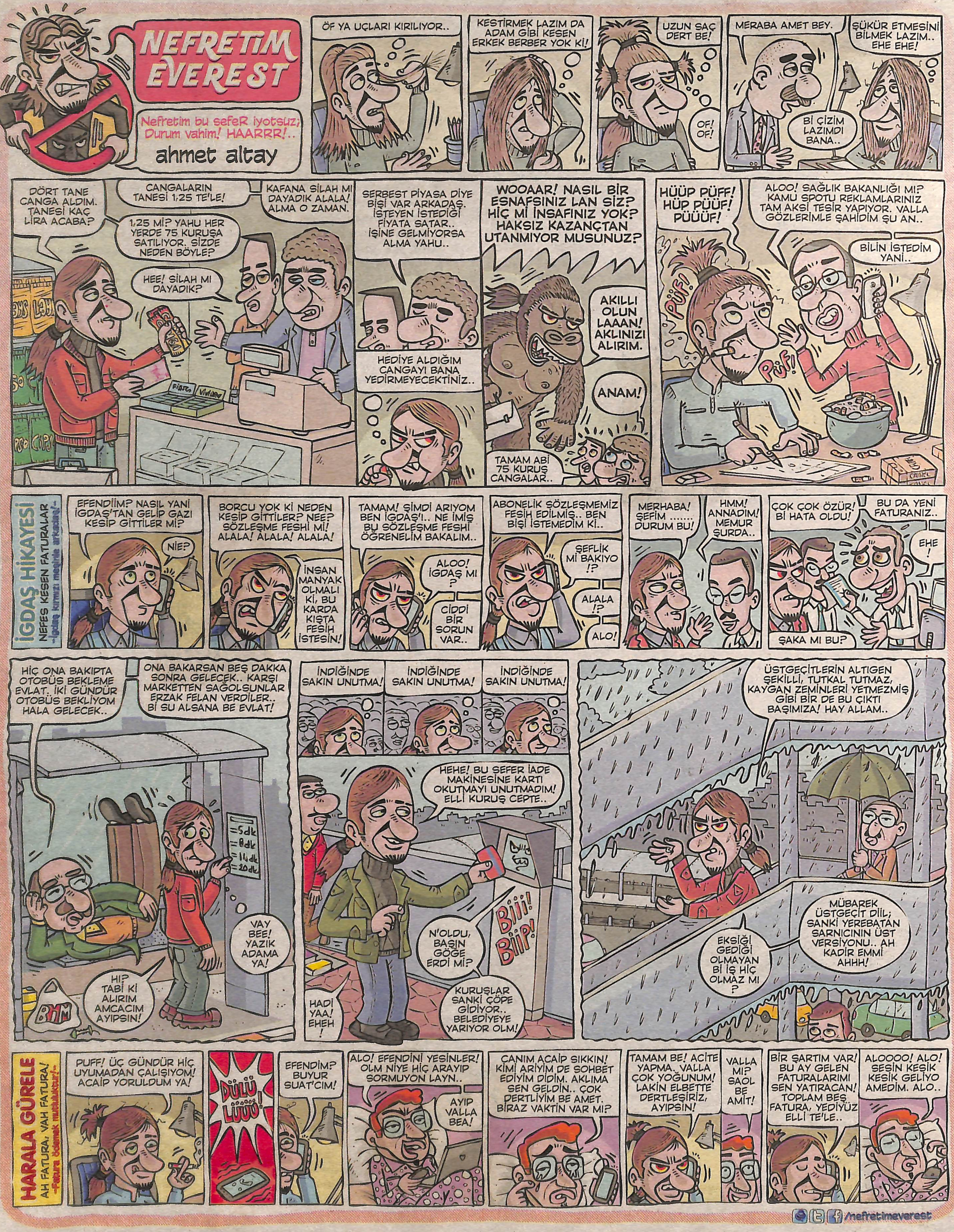
NEFRETİM EVEREST
Nefretim bu sefer iyotsuz; Durum vahim! HAARRR!..
ahmet altay
ÖF YA UÇLARI KIRILIYOR..
KESTİRMEK LAZIM DA ADAM GİBİ KESEN ERKEK BERBER YOK Kİ!
UZUN SAÇ DERT BE!
OF! OF!
MERABA AMET BEY.
ŞÜKÜR ETMESİNİ BİLMEK LAZIM.. EHE EHE!
Bİ ÇİZİM LAZIMDI BANA..
DÖRT TANE CANGA ALDIM. TANESİ KAÇ LİRA ACABA?
CANGALARIN TANESİ 1,25 TE'LE!
KAFANA SİLAH MI DAYADIK ALALA! ALMA O ZAMAN.
1,25 Mİ? YAHU HER YERDE 75 KURUŞA SATILIYOR. SİZDE NEDEN BÖYLE?
HEE! SİLAH MI DAYADIK?
SERBEST PİYASA DİYE BİŞİ VAR ARKADAŞ. İSTEYEN İSTEDİĞİ FİYATA SATAR.. İŞİNE GELMİYORSA ALMA YAHU..
HEDİYE ALDIĞIM CANGAYI BANA YEDİRMEYECEKTİNİZ..
WOOAAR! NASIL BİR ESNAFSINIZ LAN SİZ? HİÇ Mİ İNSAFINIZ YOK? HAKSIZ KAZANÇTAN UTANMIYOR MUSUNUZ?
AKILLI OLUN LAAAN! AKLINIZI ALIRIM.
ANAM!
TAMAM ABİ 75 KURUŞ CANGALAR..
HÜÜP PÜFF! HÜP PÜÜF! PÜÜÜF!
PÜF! PÜF!
ALOO! SAĞLIK BAKANLIĞI MI? KAMU SPOTU REKLAMLARINIZ TAM AKSİ TESİR YAPIYOR. VALLA GÖZLERİMLE ŞAHİDİM ŞU AN..
BİLİN İSTEDİM YANİ..
İGDAŞ HİKAYESİ
NEFES KESEN FATURALAR
-İgdaş kırmızı meşinle arkadaş!-
EFENDİİM? NASIL YANİ İGDAŞ'TAN GELİP GAZI KESİP GİTTİLER Mİ?
NİE?
BORCU YOK Kİ NEDEN KESİP GİTTİLER? NEE? SÖZLEŞME FESHİ Mİ! ALALA! ALALA! ALALA!
İNSAN MANYAK OLMALI Kİ, BU KARDA KIŞTA FESİH İSTESİN!
TAMAM! ŞİMDİ ARIYOM BEN İGDAŞ'I.. NE İMİŞ BU SÖZLEŞME FESHİ ÖĞRENELİM BAKALIM..
ALOO! İGDAŞ MI?
CİDDİ BİR SORUN VAR..
ABONELİK SÖZLEŞMEMİZ FESİH EDİLMİŞ.. BEN BİŞİ İSTEMEDİM Kİ..
ŞEFLİK Mİ BAKIYO!?
ALALA!?
ALO!
MERHABA! ŞEFİM .... DURUM BU!
HMM! ANNADIM! MEMUR ŞURDA..
ÇOK ÇOK ÖZÜR! Bİ HATA OLDU!
BU DA YENİ FATURANIZ..
EHE!
ŞAKA MI BU?
HİÇ ONA BAKIPTA OTOBÜS BEKLEME EVLAT. İKİ GÜNDÜR OTOBÜS BEKLİYOM HALA GELECEK..
ONA BAKARSAN BEŞ DAKKA SONRA GELECEK.. KARŞI MARKETTEN SAĞOLSUNLAR ERZAK FELAN VERDİLER.. Bİ SU ALSANA BE EVLAT!
VAY BEE! YAZIK ADAMA YA!
Hİ? TABİ Kİ ALIRIM AMCACIM AYIPSIN!
İNDİĞİNDE SAKIN UNUTMA!
İNDİĞİNDE SAKIN UNUTMA!
İNDİĞİNDE SAKIN UNUTMA!
HEHE! BU SEFER İADE MAKİNESİNE KARTI OKUTMAYI UNUTMADIM! ELLİ KURUŞ CEPTE..
BİİİP! BİİP!
N'OLDU, BAŞIN GÖĞE ERDİ Mİ?
HADİ YAA! EHEH!
KURUŞLAR SANKİ ÇÖPE GİDİYOR.. BELEDİYEYE YARIYOR OLM!
ÜSTGEÇİTLERİN ALTIGEN ŞEKİLLİ, TUTKAL TUTMAZ, KAYGAN ZEMİNLERİ YETMEZMİŞ GİBİ BİR DE BU ÇIKTI BAŞIMIZA! HAY ALLAM..
MÜBAREK ÜSTGEÇİT DİIL; SANKİ YEREBATAN SARNICININ ÜST VERSİYONU.. AH KADİR EMMİ AHHH!
EKSİĞİ GEDİĞİ OLMAYAN Bİ İŞ HİÇ OLMAZ MI?
HARALA GÜRELE
AH FATURA, VAH FATURA!
-Fatura ödemek mutluluktur!-
PUFF! ÜÇ GÜNDÜR HİÇ UYUMADAN ÇALIŞIYOM! ACAİP YORULDUM YA!
DÜLÜ LÜÜÜ!
EFENDİM? BUYUR SUAT'CIM!
ALO! EFENDİNİ YESİNLER! OLM NİYE HİÇ ARAYIP SORMUYON LAYN..
AYIP VALLA BEA!
CANIM ACAİP SIKKIN! KİMİ ARİYİM DE SOHBET EDİYİM DİDİM. AKLIMA SEN GELDİN.. ÇOK DERTLİYİM BE AMET. BİRAZ VAKTİN VAR MI?
TAMAM BE! ACİTE YAPMA.. VALLA ÇOK YOĞUNUM! LAKİN ELBETTE DERTLEŞİRİZ, AYIPSIN!
VALLA MI? SAOL BE AMİT!
BİR ŞARTIM VAR! BU AY GELEN FATURALARIMI SEN YATIRACAN! TOPLAM BEŞ FATURA, YEDİYÜZ ELLİ TE'LE..
ALOOOO! ALO! SESİN KESİK KESİK GELİYO AMEDİM. ALO..
/nefretimeverest

Ümmî ve Münzevî Bir Şair

KUBÛRÎ

Mahlasını direkt olarak mesleğinden alan şairlerin en dikkat çekicisi olan Kubûrî, gelenekte yer yer rastlanan ümmî şairlerdendir. Karacaahmet kabristanında doğmuş, neredeyse bütün ömrü burada geçmiş, talihin bir cilvesi olarak bir doğumevinde vefat etmiştir. Bütün insanlar için cârî olan, doğumevinde başlayıp kabristanda son bulan hayat yolculuğu, Kubûrî için tersine cereyan etmiştir.

Babası Karacaahmet'in kıdemli mezarcılarından Mahmud Efendi'dir. Melâmî-meşrep bir zât olan Mahmud Efendi, çirkinliği nedeniyle izdivâc etmekte çok zorlanmış ve nihayet kocasını kendi elleriyle defn-i hâk-i ıtır-nâk ettiği Kehribar Hatun'a defnin hemen akabinde izdivaç teklif etmiş ve şaşılacak şekilde bu teklifi kabul görmüştür.

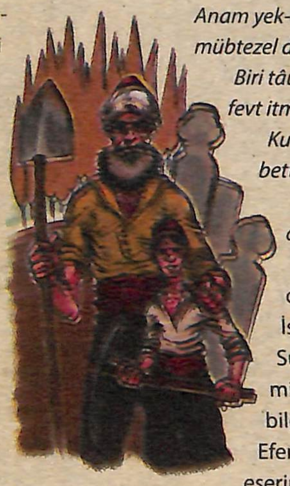

İşte bu izdivâcın semeresi olarak hayata gözlerini açan Kubûrî, babası gibi ömrünün neredeyse tamamını Karacaahmet mezarlığında geçirmiştir. İlim ve irfandan yoksun olması sebebiyle bir iş tutamamış;

Sebzeciogli tere satmak gerek
Ogul ata san'atın dutmak gerek

beyt-i meşhûru gereği, baba mesleğini icra etmek durumunda kalmıştır.

Bununla ilgili olarak, babasının kendisine hitaben yazdığı bir gazel ve buna Kubûrî'nin cevabi gazeli, Cizyedâr Cezîm Efendi'nin *Mecmû'a-i Eş'âr*'ında kayıtlıdır:

Babası eydür:

Ey püser dâr-ı fenâda sevinüb şâd olasın
Gam u endûh u elemden hele âzâd olasın

Takılub ehl-i nisânın peşine gam çekme
Ne gerek var şeb u rûz tâlib-i imdâd olasın

Bir işe koyamadım ben seni elden ne gelir
En azından ya mezarcı ya da cellâd olasın

İplemezsen bu nasîhâtımı benden beter ol
Âhir ömründe benim tek yine berbâd olasın

Atana mahlası çok gördü bu çarh-ı gaddâr
Bâri üftâde Kubûrî dinilüb yâd olasın

Kubûrî eydür:

Ey peder meyyit ilinde nice dilşâd olayım
Bu harâbâtide kande onup âbâd olayım

Bana ümmî didiler hâlimi beğenmediler
İstemem mi acebâ sâhib-i irşâd olayım

Ne kalem gördü bu gözler ne kitâb u defter
Fenn-i inşâ vü şi'rde nice üstâd olayım

Gün mü gördüm bu mezarlıkda a nûr-ı aynım
Bâri şu âhir-i ömrümde gülüb şâd olayım

Mahlasım oldu Kubûrî nideyin elde degil
Bu kuhen makberede bekçi-yi ecsâd olayım

Mezarlık arşivlerinde bulunan, cenaze sahiplerinin yazdıklarından oluşan *"Yevmiyye-yi Züvvâr"* adlı günlükler, Kubûrî hakkında oldukça önemli bilgiler içerir. Mesela, Baydiginli Üzeyir imzasıyle yazılanlar babasının vefatının nasıl cereyan ettiğini anlatır.

Buna göre, Üzeyir-i müşârünileyhin zevcesi taun hastalığından vefat etmiş ve cenazesi Karacaahmet'e getirilmiştir. Mezarcı Mahmud Efendi, merhumenin naaşını defn ederken gereken tedbirleri almayı ihmal etmiş ve akabinde taun hastalığı kendisine de sirayet etmiş, altı ay sonra âzim-i dâr-ı bekâ olmuştur. Kehribar Hatun ise bu elim vak'aya tahammül edememiş ve kalp krizi geçirerek dünyadan göçmüştür.

Bu bilgilerin doğruluğunu, Kubûrî de bir dörtlüğünde ispat eder:

Anam yek-çeşm bir âcuz atam bir mübtezel derviş
Biri tâun belâsından biri sekteyle fevt itmiş
Kubûrî neylesün bunca musîbetten ferah bulsun
Anınçün bir kuru başın alıp tâ Sunkur'a gitmiş

Bu dörtlükten anlaşıldığına göre bir dönem İstanbul'dan ayrılmış ve Sungur nâm karyeye gitmiştir. Bununla ilgili detaylı bilgiyi Bozoklu Behram Efendi'nin *Sunkurnâme* adlı eserinde buluyoruz. Buna göre, bu gün Yozgat ili Sorgun kazasına bağlı bir köy olan Sungur, o dönemde halk hekimliğinin bir merkezi konumundadır. Kubûrî kendisine arız olan cüzzam illetinden halas bulmak için buraya gelmiş, yapılan müdahaleler netice vermiş ve hastalıktan kurtulmuştur.

Sungur günleri hayatında önemli bir değişikliği de intaç etmiştir. Şöyle ki, köyde muallimlik yapan Şahanoğlu Şebit Efendi'nin bir nevi depresyon manyağı olan kızı Şemşamer, Kubûrî'nin şiirleriyle rehabilite olur ve kendisine zevce olmak için can atar. Ancak Kubûrî bu işe yanaşmaz, zira Şemşamer kılıklı bu saçı uzun aklı kısa, girdiği depresyonlar yüzünden akıl sağlığını kalıcı olarak kaybetmiştir. Ancak Sunkur küçük yerdir nihayetinde, herkes hangi evde ne dolaplar döndüğünün az çok farkındadır. Şebit Efendi'nin evine teklifsizce giren, evde kızlara şiirler okuyan bir adam elbette dikkatleri üzerine çekmiştir. Köyün diline "Şebit Efendi iç güveyisi almış komşular" şeklinde bir vird-i zeban vermiş olmak, mecburen bu işi tamama erdirmeyi gerekli kılmıştır. Bütün köy halkını yalancı çıkarmak olmaz ya.

Neticede Şebit Efendi durumun vehametini Kubûrî'ye anlatmanın yollarını aramaya koyulur. Muhatap bir şair olduğuna göre en iyi yolun şiirle anlatmak olduğuna karar veren muallim, şöyle bir kıt'a yazarak Kubûrî'ye iletir:

Bu Sunkur âdeti hoşdur velâkin bazısı kemdir
Haremde er kişi olsa nikâh itmesi muhkemdir
Kerem kıl izdivâcınla sürur-bahşâ ol ey şâir
Benim Şemşâmerim bir aklı kıt şûh-ı mücessemdir

Kıt'a kendine ulaştığında yol hazırlığı yapmakta olan Kubûrî, köyün muhtarı Memiş Ağa'nın yardımıyla iletiyi okur, durumu anlar ve cevaben bir kıt'a yazarak teklifi kabul ettiğini muallime duyurur:

Bu Sunkur karyesi dârüşşifâdır âbı hep emdir
Acebdir tıfl-ı nevresler gözü pür-hûn u pür-nemdir
Meger Şemşâmerin çeşm-i dilârâsı ferah bulsun
Teehhül eylemek bunca emekden sonra elzemdir

Alelacele bir düğün tertip edilir ve Kubûrî bekarken ayrıldığı Karacaahmet'e müteehhil olarak döner.

Mesleği gereği mezarlıkta yatıp kalkan Kubûrî, can sıkıntısından olsa gerek ki, mezar ziyaretçilerine zaman zaman küçük şakalar yapmasıyla da meşhurdur. Bir keresinde Sultan İbrahim tebdil-i kıyafetle, babası tarafından boğdurulan kardeşlerinden olan Şehzâde Cemil'in kabrini ziyaret etmek ister. Bu ziyareti bir gece yarısı yapacaktır. Arka kapıdan kabristana girip şehzadenin makberesine doğru yönelir. Kubûrî gelen ziyaretçinin ve yöneldiği mezarın farkındadır. Derhal üzerine beyaz bir çarşaf örtünür ve şehzadenin mezarı üstüne yatar. Sultan "esselamu aleyküm yâ ehl-i kubûr" deyince "aleykümselam ya ehl-i bî-şu'ûr" diye mukabele eder ve aniden ayağa kalkar. Neye uğradığını şaşıran Sultan İbrahim dehşete kapılır ve ağlamaya başlar. "Aziz karındaşum, ekmek nimet çarpsın ki saltanatı ben istemedim, hep o anan olacak Zülfiye Sultan'ın işiydi bu. Hemi de saltanata geçince ilk iş olarak onu zehirlettim de intikamını aldım" diye sayıp dökmeye başlar. Bu sefer baltayı taşa vurduğunu anlayan Kubûrî, artık başladığı oyunu devam ettirmek zorunda kalır. Sultanın bu yakarmalarına tok ve akisli bir sesle mukabele eder. "İmdi ey karındaşum, gidesin ve tahtına sağlamca oturasın. Ben burda saltanatın alâsını bulmuşam, ne işim olur dünya sultanlığıyla.. De get, Allahından bul.." Rivayet edilir ki, bu hadiseden sonra Sultan İbrahim istifa etmek ister ancak o dönemde istifa mekanizması henüz siyasi literatüre girmediğinden çar-naçar saltanata devam eder.

Kubûrî'nin en önemli özelliklerinden biri, son derece istiğna sahibi, kimseye eyvallahı olmayan bir tip sergilemesidir. Lafını hiç bir yerde, hiç kimseden esirgemediği rivayet edilir. Bunu gösteren şöyle bir anekdot anlatılır:

Devrin sadrazamı Musullu Muslihiddin Paşa, hasbelkader şiire merak salar. Karacaahmet'e yolunun düştüğü bir gün, kendisine mezarlık bekçisinin de iyi bir şair olduğunu söylerler. Hemen Kubûrî'yi huzura çağırtır ve sohbet etmeye başlarlar. Konu tabii ki şiirdir. Sadrazam kendi şiirlerinden "sebak sebak" okur, okur. Nihayet bu okumalar bitince Kubûrî lafı alır. "Paşa hazretleri, dünyanın işleri hep ters. Aslında siz şair olmalı, bendeniz de sadrazam olmalıymış." der. Şairliğine iltifat edildiği zannıyla koltukları kabaran paşa, bıyık altından sorar: "Neden acaba?". Kubûrî lafı gediğine koyar: "Böyle olsaydı sadece şiir mahvolurdu."

Bu diyaloğun Yahya Kemal ile İnönü arasında da geçtiği malumdur. Öyle anlaşılıyor ki Yahya Kemal de Kubûrî'den haberdardı!

Bir başka anekdotu da şöyle anlatılır: Yine devrin nüfûzlu idarecilerinden biri, tertip ettiği divanını okuyup yanlışlık varsa işaretlemesi için şair Nifâkî'ye verir. Nifâkî talebi reddedemez ama bütün divanı baştan sona okumaya da üşenir. Koltuğunun altına alıp doğruca Karacaahmet'e, Kubûrî'nin yanına gelir. Durumu böyleyken böyle, şuna bir el at ağam der. Kubûrî, okuma bilmediğinden bahisle bu işin altından kalkamayacağını söylese de Nifâkî bu sorunu da çözer. Mektepten bir oğlan çocuğu getirir, sen oku, usta da yanlış olan yeri balmumu ile işaretlesin der. Çaresiz kabul eder Kubûrî. Oğlan çocuğunu karşısına, balmumu küpünü yanına alır. Daha ilk şiirde veznin aksaklığını fark eder ve şiirin olduğu sayfaya bir parça bal mumu sürer. İkinci şiire geçince yine aynı şey olur. Üçüncü, dördüncü derken bakar ki şiirler bütünüyle kusurlu, alır divanı, küpün içine sokup çıkarır ve şairine gönderir.

Hakkında ulaşılabilen bilgiler bu kadarla sınırlı olan Kubûrî'nin vefatı ilgi çekicidir. Başta da zikredildiği gibi mutad olanın aksine hayatı mezarlıkta başlamış, doğumhanede sona ermiştir.

Hadise şu: Bir defin merasiminde, mevtanın yakınları mezar sulayıcı çocuklarla nizâ ederler. Bilen bilir ki, mezarlıkta çocuklar ellerinde su bidonları, toprağa yeni verilmiş mevtanın kabrini sularlar ve bunun karşılığında cenaze sahiplerinden bahşiş alırlar. İşbu cenaze sahipleri son derece İskoç-meşrep olduklarından çocuklara bahşiş vermekten kaçınırlar. Ama çocuklar laf anlamaz, bu cimri adamların peşinden ayrılmazlar. O esnada hasta yatağında olan Kubûrî'ye haber gider ve çocukların ondan yardım istedikleri bildirilir. Kendisi çocuk sahibi olmadığı için çocuklara karşı son derece şefkatli olan yaşlı şair yatağından kalkar, zar zor yürüyerek cimrilik eden elemanların peşine düşer. Meğer bu güruh, bir yanda cenaze defnederken bir yanda da yeni bir doğumun telaşında imişler. Bakar ki yolları hastaneye doğru, eh der, bir taşla iki kuş. Hem çocukların müşkülünü çözerim, hem de kendime bir baktırırım diye düşünür. Onunla beraber çocuklar da gelirler hastaneye. Bakarlar ki adamlardan biri doğumhanenin önünde, cigara üstüne cigara içiyor, yerinde duramıyor. Hemen yanına yanaşıp, "Bre Allah'tan korkmaz, kuldan utanmaz adam, şuncacık çocukları aldatmaya utanmaz mısın?" diye çıkışır. O anda zaten kan beynine sıçramış olan baba adayı, "Yıkıl ulen dürzü, ne çocuğu, ne aldatması!" diye naralanır ve Kubûrî'nin sırtına bir sumsuk aşk eder. Neye uğradığını şaşıran yaşlı ihtiyar, dizlerini kırıp yere çöker ve bu onun son çöküşü olur.

Vefatına düşürülen tek tarih, yakın ahbabı şair Nifâkî'ye aittir:

Karacaahmedin hıdmet eriydi münzevîyâne
İdüb câm-ı sabûhı nûş ile gezerdi rindâne
Zibidiler sebep oldu bir iki akçe için hayf
Tevellüdhâneden göçdü Kubûrî bağ-ı Rıdvâne

Okuma yazma bilmediğinden geriye kendisinden şiirleri dışında bir eser kalmayan Kubûrî'nin mezarı Karacaahmet'e defnedilememiştir. Zira vasiyetinde, artık burada yaşamaktan bıktığını, bu yüzden hiç olmazsa naaşının bir başka mekanda dinlenmesini istediğini yazmıştır. Buna dayanarak Kubûrî Mecidiyeköy civarında Huşyarağası Mezarlığı'na defnedilmiştir...

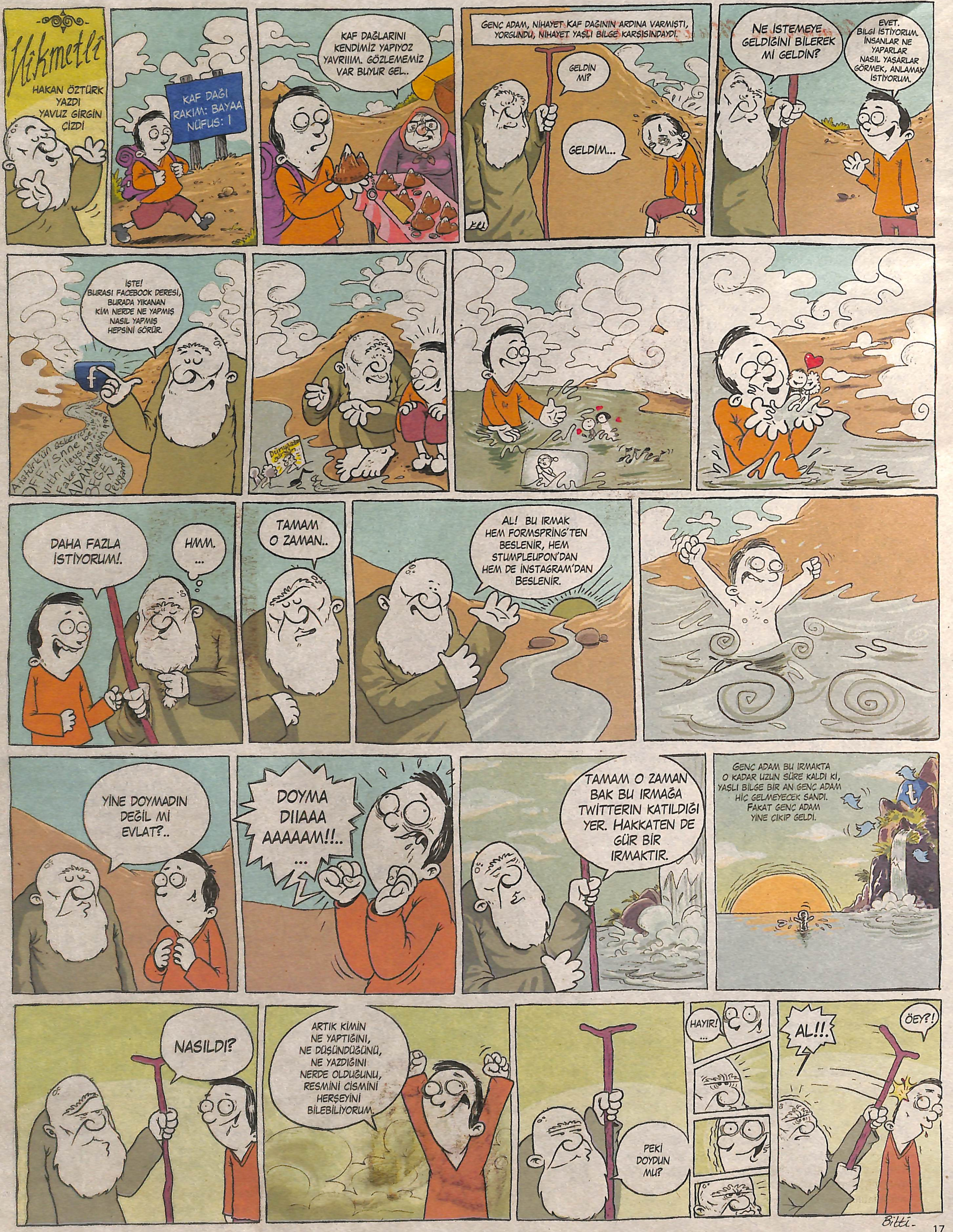
Hikmetli
HAKAN ÖZTÜRK YAZDI
YAVUZ GİRGİN ÇİZDİ
KAF DAĞI RAKIM: BAYAA NÜFUS: 1
KAF DAĞLARINI KENDİMİZ YAPIYOZ YAVRIIIM. GÖZLEMEMİZ VAR BUYUR GEL..
GENÇ ADAM, NİHAYET KAF DAĞININ ARDINA VARMIŞTI, YORGUNDU, NİHAYET YAŞLI BİLGE KARŞISINDAYDI.
GELDİN Mİ?
GELDİM...
NE İSTEMEYE GELDİĞİNİ BİLEREK Mİ GELDİN?
EVET. BİLGİ İSTİYORUM. İNSANLAR NE YAPARLAR NASIL YAŞARLAR GÖRMEK, ANLAMAK İSTİYORUM.
İŞTE! BURASI FACEBOOK DERESİ, BURADA YIKANAN KİM NERDE NE YAPMIŞ NASIL YAPMIŞ HEPSİNİ GÖRÜR.
DAHA FAZLA İSTİYORUM!
HMM. ...
TAMAM O ZAMAN..
AL! BU IRMAK HEM FORMSPRİNG'TEN BESLENİR, HEM STUMPLEUPON'DAN HEM DE İNSTAGRAM'DAN BESLENİR.
YİNE DOYMADIN DEĞİL Mİ EVLAT?..
DOYMA DIIAAA AAAAAM!!..
...
TAMAM O ZAMAN BAK BU IRMAĞA TWİTTERIN KATILDIĞI YER. HAKKATEN DE GÜR BİR IRMAKTIR.
GENÇ ADAM BU IRMAKTA O KADAR UZUN SÜRE KALDI Kİ, YAŞLI BİLGE BİR AN GENÇ ADAM HİÇ GELMEYECEK SANDI. FAKAT GENÇ ADAM YİNE ÇIKIP GELDİ.
NASILDI?
ARTIK KİMİN NE YAPTIĞINI, NE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ, NE YAZDIĞINI NERDE OLDUĞUNU, RESMİNİ CİSMİNİ HERŞEYİNİ BİLEBİLİYORUM.
PEKİ DOYDUN MU?
HAYIR! ...
AL!!
ÖEY?!
Bitti-

Entelektüel ile ulemanın, dili farklıdır bir kere!

Ömer Faruk Dönmez

ÖLÜ BİR YAZARIN ANLATTIKLARI - 9

Ama daha önce, üzerinde duracağımıza söz verdiğimiz şu 'soyutlama' meselesini bir halledelim isterseniz.

Hayatını 'siyasi ve edebi' bir çizgide yaşamış ve bütün siyasi mülahazalarında netice itibariyle 'adalet' kavramına; bütün edebi çalışmalarında ise 'usûl' kavramına vâsıl olmuş bir âdem olarak, şu meşhur 'soyutlama' meselesiyle ilgili serdedeceğimiz fikirlerin de bittabi dinî referanslarla şekilleneceğini tahmin etmek için dâhi olmaya falan gerek yok, öyle değil mi?

Gelgelelim, modernizmin bir *dünya cenneti* kurma fikri bazı müslümanlara çok cazip geldi galiba. Oysa Müslüman, cennetin öbür tarafta bulunduğunu ve budünyada her halükârda 'imtihan edilmekte olduğunu' bilir. Bu düşüncedir onun temel hareket noktası... Bu düşüncedir onu herhangi bir 'canlı' olmaktan kurtarıp 'insan' olmasını sağlayan... Çünkü insan dışındaki canlılar, mesela hayvanlar, o imtihanı kavrayacak soyutlama gücünden mahrumdurlar; onlar sadece önlerindeki otla ya da etle meşguldürler. Sadece insandır, önündeki otun ve etin dışında bir 'hakikat' olduğu inancına sahip olan. Sadece insandır, beş duyu ile algıladığı nesnelerin fevkinde; görünenin ötesinde, bir 'hakikat' olduğu inancına sahip olan.

Bu manada, insana soyutlama gücü kazandıran, dindir / İslam'dır. Çünkü din; kendini 'budünyadan' soyutlayabilmesi için öncelikle 'ahiret' gibi bir imkân açmıştır insanın önüne. Dinden ve dolayısıyla ahiret inancından mahrum bir muhayyilenin gidip saplanacağı bataklık, hiç şüphesiz, pozitivizm bataklığıdır. Soyutlama gücünden yoksun insan, beş duyu budalasıdır.

Ahiret gibi bir imkândan mahrum olan pozitivist tasavvur; soyutlama gücünden de yoksun kalacak ve tüm hesaplarını 'budünya'daki somut veriler üzerinden yapacaktır. Vahiy gibi bir imkânı yok sayarak, tüm hesaplarını 'budünya'daki somut veriler üzerinden yapan beş duyu budalası insan, neticede sadece kişisel menfaatleri için (nefsi için) çalışmaya başlayacaktır. Salt olgularla düşünen bir bireyin önünde salt budünya vardır; budünyada var kalabilmek için de öncelikle 'kendini / nefsini' koruma altına alması ve 'ötekileri' bertaraf etmesi gerekecektir. İnsanı insanın kurdu olarak algılayan Batı zihniyetinin gelip saplandığı trajik nokta, işte tam da burasıdır. Bu marazi düşünme biçimi, bu hastalıklı muhakeme, bu patolojik tasavvur, tarihsel koşullarla da yoğrularak, eninde sonunda çağdaş cahiliyyeyi, yani emperyalizmi / kapitalizmi / modernizmi doğurmuştur.

Soyutlama gücü olmayanın, mukaddes değeri olamaz. Soyutlama gücü olmayanın, daha lüks bir araba ve daha geniş bir evden başka bir hedefi / ülküsü / ideali olamaz. Batılı kafa, soyutlama gücünden mahrum olduğu için, tarih boyunca her seferinde putperest bir algı geliştirmiştir. Eski Yunanda, tanrıları bile insan şeklinde algılayan bir muhayyilenin, Hristiyanlık dönemine gelindiğinde, müteal olan Allah'ı, ancak *oğul İsa* figürü üzerinden, *tecessüm yoluyla* kavrayabilmiş olması, hiç de şaşılacak şey değil doğrusu.

Hayvanların da tıpkı Batılılar gibi, soyutlama gücü yoktur. Dikkatle bakılırsa, hayvanların da mukaddes değerleri olmadığı fark edilecektir. Sadece barınma ve beslenme gibi nedenlerle yaşar hayvanlar; barınma ve beslenme gibi nedenlerle ölür ve öldürürler. Üstelik bir savaş hukukları da yoktur: haklı olan değil; güçlü olan kazanır hayvanların dünyasında. Oysa insan, savaşırken bile bir ahlaka / bir hukuka dayanmak zorundadır; çünkü o, güçlü olduğu için değil, haklı olduğu için savaşır. Gücüne güvenerek değil, hakka / Hakk'a dayanarak yapar hamlesini. Nitekim Batılıların Haçlı Seferleri, soyutlama gücünden mahrum vahşi askerlerin çapulculuk ve katliam hikâyeleriyle doluyken, Müslüman mücahidin, soyutlama nimetiyle zengin kılınmış cihat

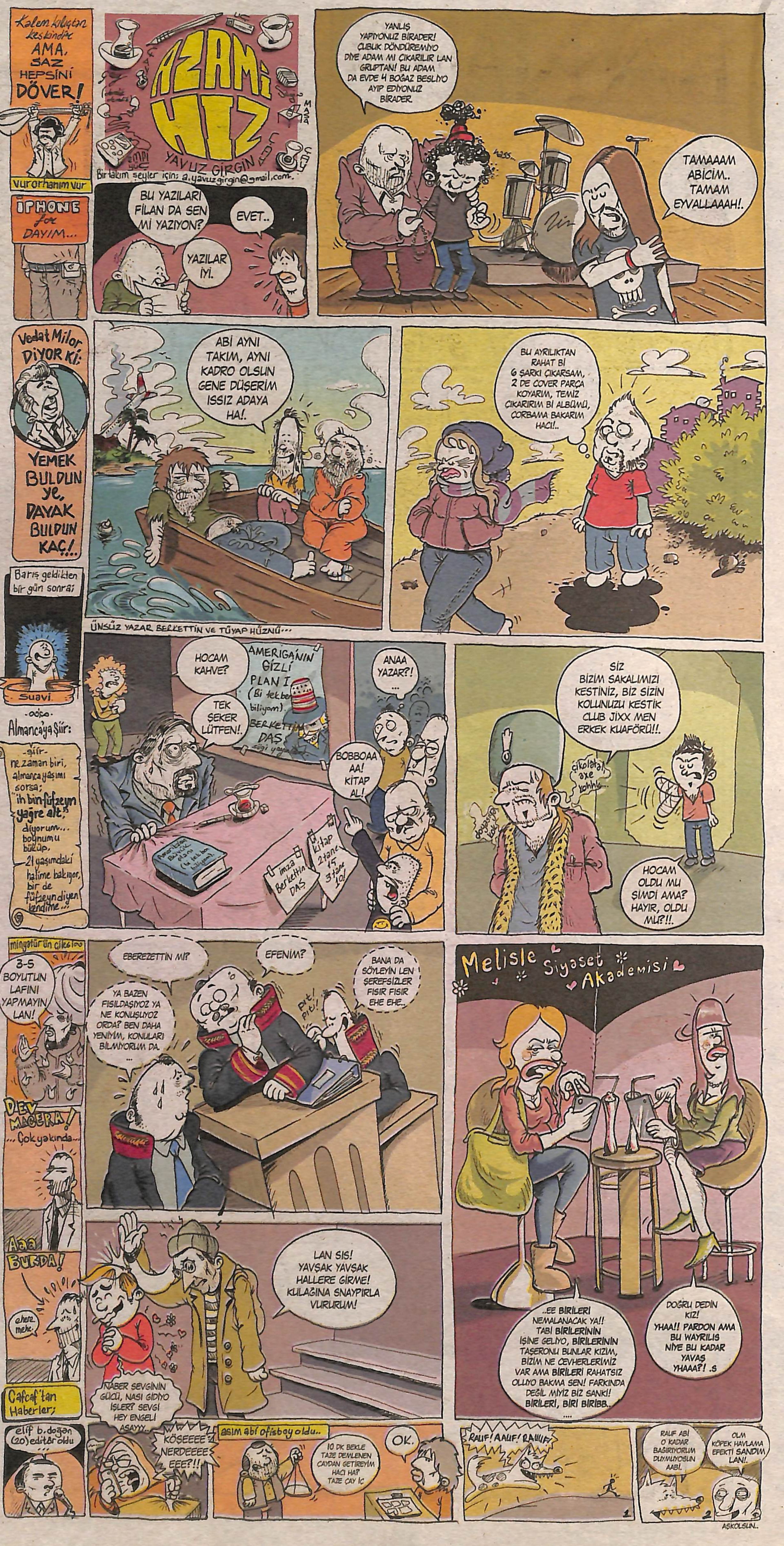

ve fetih dünyası, bir savaş hukuku / savaş estetiği tesis edecek kadar ince bir tasavvurla örülüdür. (Harpte bile savunmasız din adamlarına, ihtiyarlara, kadınlara, çocuklara, ağaçlara, hayvanlara dokunmamak, bu savaş hukukunun akla gelen ilk örnekleridir.) Davamızı *kuru bir cihangirlik davası* olmaktan çıkaran ve ona *ilayıkelimetullah davası* şerefini kazandıran da aynı soyutlama gücüdür.

Uğrunda ölümü göze alacağımız hiçbir mukaddes değerimiz yoksa, hayvanlar gibi, hatta Kur'anın ifadesiyle 'bel hüm edal' (hayvanlardan da aşağı) olmuş olmaz mıyız?

Şimdi belki de modernizmin yeni ve çarpıcı bir tanımını vermek gerekiyor: Modernizm, insanların, tıpkı hayvanlar gibi, sadece önlerindeki et veya ot için yaşamaları demektir. Modernizm, insânların, daha geniş bir ev ve daha lüks bir araba için yaşamaları demektir. Modernizm, insanların, uğrunda ölümü göze alacakları mukaddes değerlerden mahrum bırakılmaları demektir. Esfel-i sâfilin olmamak ve eşref-i mahlûkat kalmak için, modernizme başkaldırmak, bir insanlık borcudur.

Tam da bu noktada, *modernizme başkaldırmanın bir yöntemi olarak soyutlama* meselesi hakkında biraz derinleşmek gerekiyor. Konuya tabiî ki dinî referanslarla baktığımızı bir kere daha ve sıkıcı olmak pahasına belirttikten sonra, şu esrarı ifşa etmeme müsaade edin lütfen:

"Şair, veli ve şehit" soyutlama meselesinin İslam geleneğindeki en belirgin üç temsilcisidir. Şair şiiriyle; veli hayatıyla; şehit ölümüyle, soyutlamanın zirvesine çıkmıştır. Müslümanın "edebiyat, tasavvuf ve cihat" anlayışı; pozitivist / determinist / rasyonalist bir Batılının asla anlayamayacağı derinlikte soyutlamaların ürünüdür. Osmanlı müthiş bir soyutlama devletidir. Rüyası görülmüştür. Yunus Emre, Şeyh Edebali ve Osman Gazi; o mübarek devletin "edebiyatta, tasavvufta ve cihatta" zirve temsilcileridir. (Gocunanları teskin edelim efendim: Osmanlı mübarek bir devlettir derken; kusursuz bir nizamı olduğunu söylemiyoruz. Sahabe döneminde bile kusursuz bir nizam olmamıştır ki! *Budünyanın* bir imtihan yeri olduğunu fehmedenler; burada kusurun da olacağını bilirler. Ancak *cennet* kusursuzdur; zira orda imtihan yoktur.)

"Tamam da birader, Batılının asla anlayamayacağı 'soyutlama' denen şu şeyden, bizim tam olarak ne anlamamız gerekiyor, sen asıl onu söyle!" diye soracak sevgili okurlarımız olduğunu tahmin ediyorum. O halde, asıl alanımız olması hasebiyle, edebiyat üzerinden gidelim.

Efendim, soyutlama, değişik şekillerde tanımlanması mümkün olmakla birlikte, özetle, bir kavramı, eşyayı, varlığı; kendi doğal bağlamından kopartıp, kendi tabii seyrinden çıkartıp, herkesin bildiği vasıflarından soyup, ona, alışılmışın dışında, yeni ve özgün bir anlam ve ruh üflemek demektir. Biz, konu ilerledikçe meselenin anlaşılacağını vaat ederek, bu olağanüstü sıkıcı ve teknik tanımlamayı bir kenara koyup, konuyu vuzuha kavuşturmaya çalışalım dilerseniz.

Malûm; üstatlarımız bize "Aman ha, sanatta mesaj olmaz! Aman ha, estetiği ihmal etmeyin!" deyip duruyorlar. Bunu duyan genç edebiyat heveslileri de, sağ olsunlar, İslami içerikten uzak, güya soyut ve imgesel, mıy mıy öyküler ve gıy gıy şiirler döktürüyorlar. 28 Şubat'ın gerdiği ve AKP iktidarının gevşettiği bir ortamda, evlere şenlik yeni edebiyat anlayışımız, maalesef böyle. Çok sayın üstatlarımızın öncülüğünde, sözde, estetiği önemseyen ve mesajı reddeden bir sanat algısı oluştu. Esasen, 50'lerin o katlanılmaz sosyalist realizmine ve 90'ların o malûm hidayet romanlarına tepki olarak ortaya çıkmıştı bu anlayış. Bir dönem, yoğun şekilde mesaj taşıyan; fakat estetik açıdan vasatın altında sayılabilecek edebiyat ürünleriyle dolmuştu piyasa. Tabi şunu da görmek lazım: 2000'lerin, sözde, sanatı önemseyen, estetiği ön planda tutan; fakat bu arada nerdeyse hiçbir 'İslami meseleyi' dile getirmeyen ürünlerinden sonra, belki yirmi otuz yıla kadar, bu ifrat – tefrit savrulmaları bitecek, Allah'ın izniyle, edebiyatımız mutedil bir vadiye girecektir. İnşaalah, hem estetiği hem de İslami muhtevayı önemseyen bir anlayış doğacaktır. Ha, ben, zavallı yoksul muharrir İbrahim, bunu becerebildim mi? Hayır. Fakat naçizane, bu anlayışın tesis edilmesi için çaba harcayanlardan olma şerefine erişebilirsem, ne âlâ…

Bakın mesela, 90'ların hidayet metinlerine tepki olarak, yeni ve yüce bir sanat anlayışı edinen ve sözde, estetiği önemseyen arkadaşları sık sık şöyle söylerken yakalayabilirsiniz: "Anlatma; göster!"

Nietzsche'nin o ünlü 'iyi öykücü – kötü açıklayıcı' düalizminden hareketle oluşturulmuş bu sanat anlayışına göre, iyi bir öykücü, meselesini 'açıklayarak' değil; 'göstererek' vermelidir. Yani iyi bir öykücü, aktarmak istediği şeyi, öyküdeki karakterlerin davranışları, yaşantıları, ilişkileri üzerinden aktarır; tutup (bizim yaptığımız gibi) açıklamalarla, şerhlerle okuyucunun kafasını şişirmez.

Meseleye Nietzsche'nin 'iyi öykücü – kötü açıklayıcı' ikileminden / sarmalından / sarkacından bakınca, doğal olarak, bu neticeye ulaşıyoruz. Lakin Nietzsche vb. Batılı kafaların, ilk bakışta bize dâhice gelen tespitlerine *ontolojik olarak* nerdeyse her seferinde ilişen perspektif hatası; bu tespitlerden yola çıkarak istidlal ettiğimiz hükümlerde, maalesef, yanılmamıza neden oluyor. Nitekim 'iyi öykücü – kötü açıklayıcı' dilemmasında Nietzsche; birçok Batılı kafanın defalarca düştüğü bir hataya düşmüş, daha doğrusu ve daha insaflısı, konuya kendi medeniyet ölçüleriyle, kendi uygarlık verileriyle yaklaşarak, çok tipik seküler bir yorumda bulunmuştur.

Günümüz Türk Edebiyatında hassaten 'genç Müslüman yazarlara' musallat olmuş bu seküler yorum; İslam menfezinden bakıldığında, batıl Batı bataklığında bitmiş battal boy butlanlardan biridir. Tıpkı, günümüz edebiyat mahfillerinde süratle geçerlilik kazanan ve bereketli edebiyat topraklarını acımasızca çoraklaştıran "Sanat hakikat'in değil, güzel'in peşindedir" ya da "Sanatçının işi öğretmek değil, estetik haz vermektir" yorumları gibi...

Oysa biz Müslümanlar 'hakikat ile güzel'i birbirinden ayırmayız. Biz Müslümanlar, 'faydalı olan ile güzel olanı' farklı yerlerde aramayız. Çünkü biz Müslümanlar, hayata ve sanata, parçalanmış zihinlerle bakmayız. Çünkü biz Müslümanlar laik değiliz; olamayız.

İslam, kazandırdığı sahih bakış sayesinde, biz müminlere 'hakikat ile güzel'i aynı yerde görme / inşa etme / kurgulama imkânını bahşetmiştir. İslam, kazandırdığı sarih perspektif sayesinde, biz müminlere, bir konuda *açıklama yaparken de* estetik haz vermenin imkânını bağışlamıştır.

Araf suresinde "Fegsus'il gasas, leallehüm yetefekkerûn." buyruluyor. "Sen o hikâyeleri anlat; umulur ki tefekkür ederler." şeklinde çevrilebilir Türkçeye. Son yirmi yıldır ısrarla "Sanatta mesaj olmaz!" davulu çalınıyor ama biliyorsunuz, bizim bu konuda kaygılarımız var: *mesaj kaygısı* duyuyoruz. Sanatı ve edebiyatı, zırvaya ve gevezeliğe indirgemek isteyenlere inat, lüzumu miktarınca *didaktik* olmakta bir sakınca görmüyoruz. Kadim edebiyatımızın 'kitab ve hikmet' üstüne mebni olduğunu aklımızdan çıkarmıyoruz. Tabi bu, estetikten vazgeçtiğimiz anlamına asla gelmiyor. Çünkü laik değiliz; zihnimiz, Allaha şükür, parçalanmış değil.

Dediğimiz gibi, parçalanmış zihinler, *hakikat ile güzel'i* birbirinden ayrı şeyler olarak görüyor ve gösteriyorlar. Üstelik "Sanat, hakikatin değil; güzelin peşindedir. Sanatçının işi öğretmek değil; estetik haz vermektir." diyenler, bu cafcaflı cümlelerle çok insanı ikna da ediyorlar. Ama gelin görün ki fena halde yanılıyorlar. Temel paradigma yanlış olunca, onu takip eden çıkarsamalar da yanlış oluyor. Rasyonalizm denen nanenin analizci olduğunu; varlığı parçalara bölerek algıladığını unutmamak gerekiyor. Oysa İslam, varlığı bütün olarak anlamanın imkânlarını bahşediyor bize.

Biz Müslüman müellifler, laik bir zihne sahip olmadığımız için, hakikat ile güzel'i birbirinden ayırmıyoruz, dedik. Çünkü biz Müslüman müellifler, öyle bir hakikatin peşindeyiz ki, o zaten güzelliğin ta kendisidir. (Varoluş bunalımı yaşayan zavallı Batılı – örneğin Nietzsche, bu cümlenin ne demek olduğunu şimdi nasıl anlasın?)

Hâsılı velkelâm, Batı uygarlığı her zamanki düalist yanılsamasını sürdüredursun; İslam'daki tevhidçi düşünme biçimi, birleştirici akıl yürütme tarzı, yani varoluşu bütün olarak algılamaya olanak veren tasavvur, yani bizi laik olmaktan alıkoyan o mübarek muhayyile; düşünceye olduğu gibi sanata da bereket vermiş ve bizlere 'iyi öykücü – iyi açıklayıcı'nın imkânını işaret etmiştir.

İslami tasavvuru / İslami muhayyileyi / İslami aklı doğru usûllerle işlettiğimizde; iyi bir öykücünün aynı zamanda iyi bir açıklayıcı da olabileceğini fark etmiş oluyoruz. Nitekim kadim edebiyatımızda, iyi bir tahkiye, iyi bir tebyîn'e, hiçbir zaman engel olmamıştır. Hatta ukalalık olmasın ama, sonuçta bu bir yetenek meselesidir. Yazar, sanatsal dehası ve yetenekleriyle, harika bir hikâye metninin içinde, harika açıklamalar da yapabilir yani!

(Bu noktada, 90'larda eli kalem tutan herkesin yazdığı, hani şu birbirinin tekrarı Bosna ve Filistin şiirlerini ya da finalde açık kızların tesettüre girdiği hidayet romanlarını ve sosyalist yazarların kaleme aldıkları toplumcu gerçekçi hezeyanları bir kenara koyduğumuzu tekrar edelim. Tahmin ediyorum ki bazı üstatlarımız 'iyi öykücü – kötü açıklayıcı' formülasyonunu kullanırken, genç yazarları, kötü örneklere karşı uyarmak niyetindeler. Fakat günümüz edebiyat ortamında, özellikle bizim kuşak yazarların / şairlerin ısrarla 'davasız' metinler ürettiği göz önüne alındığında, bu yaklaşımın yanlış anlaşılabileceği ortadadır. Evet, bir ifrat – tefrit sarkacındayız. Didaktizme boğulmuş ve estetiği ihmal etmiş ürünler ifrat ise; sözde estetik peşinde koşturan, fakat İslami muhtevayı gözle görülür şekilde ihmal eden ürünler de tefrit olsa gerektir. Oysa, tekraren, biz mutedil olanın peşindeyiz.)

Üstatların 'iyi öykücü – kötü açıklayıcı' hükmüyle hareket etmesi, genç yazarlar üstünde önemli ölçüde psikolojik bir etki yaratıyor ve bu anlamda, zaten, açıkça konuşmaktan / açıklamaktan / açık olmaktan / açık etmekten / açığa çıkmaktan korkan yazarlar; piyasayı kokuşturan bu "davasız" mıy mıy öyküleri ve gıy gıy şiirleri sürdürme yolunda cesaret kazanıyorlar.

Gelin, İslami muhtevayı ihmal eden şu sanat akımının defterini dürelim. "Anlatma; göster!" diyen anlayışın ipliğini pazara çıkaralım.

Bismillah.

Efendim, bir kere biz gayba iman eden bir milletiz. Dolayısıyla 'görme / gösterme' eksenli değil; 'işitme / anlatma' eksenli bir âlem tasavvurumuz var. Görmediğimiz bir Allah'a, görmediğimiz ahirete, peygamberlere, meleklere inanırız. *Semi'na ve ata'na* deriz: "İşittik ve itaat ettik." Oysa Batı, başından beri, ikoncu / putçu / politeist eğilimler içindedir. Sadece gözüyle gördüğüne inanır. Bir şeye inanmak için, onu somut hale getirmek, görünür kılmak zorundadır. Müteal bir Allah düşüncesini kavrayamayıp, Tanrı tasavvuruna 'oğul İsa' figürünü eklemesi de yine aynı tecessümcü algıyla ilgilidir. Zira Müslümanın inandığı müteal tanrıyı Batılının idrak etmesi mümkün değildir. Batılı, bir konuyu ancak somutlaştırarak anlar. Kökleri Eski Yunan'a dayanan ve putperest eğilimler taşıyan somuta mahkûm bu algı; sanatta özellikle resim ve heykel; dinde hassaten İsa ve Meryem üzerinden temayüz etmiştir.

Beş duyu budalası bu kalpsiz heriflerin, resim ve heykelden tutun da, giderek fotoğrafçılığa, televizyona ve sinemaya evrilen sanat anlayışlarında, hep 'görme / gösterme' tekniği hâkimdir. Gösterme; tasvirci bir zihniyetin uzantısıdır. Aslen Arapça olan tasvir kelimesinin kökü sûret'tir. Temelinde putperest bir algı vardır. Felsefi planda günümüze pozitivizm olarak uzanmıştır.

Bilenin malûmudur ki, İslam sanatları; somutlama üzerinden değil, soyutlama üzerinden gelişmiştir. Mücessem olanın değil; mücerret olanın peşine düşülmüştür. Teşbih değil, tenzih esastır.

Anlamakta zorlanan arkadaşlara yardımcı olmak için şöyle de söyleyebiliriz: Mesela biz Allah'ı bir şeye benzetmeyiz, teşbih etmeyiz; çünkü O münezzehtir, O'nu tenzih ederiz, O yaratılmış hiçbir şeye *benzemez*.

Derin ve incelikli bir muhakeme kabiliyetinden yüce tanrının nedendir bilinmez mahrum bıraktığı bir yazar arkadaşla yolumuz bir keresinde hasbelkader Viyana'da bir kiliseye düşmüştü. Güya dindar geçinen; fakat dinin inceliklerini kavramaktan oldukça uzak ve akl-ı selim nimetinden hayli yoksun olan bu arkadaş, kilisedeki heykellere baktı baktı ve ne herze buyurdu biliyor musunuz: "Bizim, camilerin duvarlarına, Allah, Muhammed, Ebubekir, Ömer vb. isimleri asmamızla; bunların, kilise duvarlarına şu heykelleri yerleştirmeleri, esasen aynı şeydir."

La havle! Tepem attı tabi. Zaten benim arzum ve iradem dışında bir şekilde beraber vakit geçirmek icap etmiş; bir de üstüne bu hezeyanları duyunca dayanamadım: "A birader!" dedim, "Bir de anlı şanlı kitap sahibi bir yazar olacaksın! Hiç onla bu aynı kefeye konur mu? Biz insanlar, âlemi tabiî ki semboller üzerinden idrak ve ifade ediyoruz. Bu manada, harf de heykel de, birer semboldür. Lâkin, yazmakta tenzih; çizmekte teşbih vardır. Kelimeler mücerret, heykeller mücessem ifade yöntemleridir. El - insaf!"

Adamın suratının pancara dönmesinde, kilisenin loş duvarlarını çınlatan davudi ve tehditkâr sesimin ciddi bir katkısı olduğunu inkâra yeltenecek değilim; velâkin morarmada asıl etken, Allahın lütf u keremi olarak hiç teklemeden kurduğum cümlenin bu akılsız yazar bozuntusu tarafından anlaşılmaması olsa gerektir. Arif olan bilir ki, mor, cahiliyyenin rengidir.

Sıkıcı hatıralarımızı bir kenara bırakıp soralım: Soyutlamanın ve tenzihin esas olduğu bir sanatta salt 'gösterme' yöntemiyle nereye kadar gidebilirsiniz? Orta düzeyde bir zekâ bile, bunun, imkânları daraltmak olduğunu kavrayacaktır. Gayba iman eden ve işitme eksenli bir âlem tasavvuru olan insanlara, salt 'gösterme' yöntemiyle, neyi, ne kadar aktarabilirsiniz? Bize "Anlatma; göster!" diyenler, kaş yapayım derken göz çıkarıyorlar; imkânlarımızı elimizden almaya yelteniyorlar. Olaylar, durumlar, kişiler, mekânlar; yani bir metindeki somut öğeler, gösterilebilir, evet; fakat düşünceler bayım, sadece *anlatılabilir*. Soyut fikirleri 'gösteren' bir kaleydoskoptan bizim henüz haberimiz yok.

Batıdan tercüme edilmiş estetik kuramlarla bizi daha ne kadar oyalayabileceklerini sanıyorlar acaba? Nietzsche'nin Apollon – Dionysos ikilemi; Aristo'nun 'mimesis' kavramı falan fişman. Gördük işte; 'mimesis' yöntemini esas alan sanat, gide gide, en nihayet *realizme* ve *natüralizme* saplanmıştır. Sonunda, laboratuarda deney *yapar gibi metin yazmaya* başladılar. (O meşhur 'ayna' örneğinden hareketle konuşursak; sanatçının görevi salt 'ayna' olmaksa, günümüzün en iyi sanatçıları, kuşkusuz, kameralardır. Hiçbir ayrıntıyı kaçırmadan, olanı olduğu gibi *gösteriyor* bu aletler azizim!)

Müslüman sanatçı salt *'mimesis'* ile yetinemez. Eşyanın biçimini zorlar; şeylerin şekillerini kırar ve neticede soyut formlara ulaşır. İslam'daki resim ve heykel yasağının Müslüman sanatçıyı soyut formlar aramaya itmiş olması da sanat dünyasında bilinen bir gerçektir. Ebru, hat, nakış ve sair sanatların varlığı genelde böyle açıklanır.

İslam'da, aşkın olan, aşkın halde kalır, tenzih edilir; Batıdaysa, aşkın olanı somut hale getirme, ikonlaştırma, putlaştırma yaygın bir sanatsal tutumdur. Michalangelo'nun o ünlü Musa heykelini bitirdikten sonra karşısına geçip "Hadi konuşsana!" demesi, Batılı muhayyilenin yönsemelerini anlamak bakımından önemli ipuçları taşır. Resim ve heykelciliğin, giderek fotoğrafçılığa, televizyona ve sinemaya evrilmesi, Batı sanatının temelindeki putçuluğun, somutçuluğun ve 'görme / gösterme' eksenli âlem tasavvurunun da delili sayılmalıdır.

Sanatçının işi 'görünen dünyayı' aktarmaktan ibaret olamaz. Bir yöntem olarak, gösterme, alanımızı 'dış dünya' ile sınırlandırmayı tazammun ediyor. Oysa şu müşahede âleminin verasında, gösterilemeyecek şeyler var; onları anlatmak gerekmez mi? Hatta anlatılamayacak şeyler var; onları susmak gerekmez mi?

Gösterme, bizi mimesis'e, yani eşyanın dış yüzünü taklit etmeye, ölü şekilleri yansıtmaya, salt fâni olanı aktarmaya zorlayan bir sanat yöntemidir ve kısırlaştırıcıdır. Sanatçıyı, görünen dış dünyaya mahkûm eder. Oysa hakiki bir sanatçı, görünenin ardındaki görünmeyenin peşindedir.

Şeyhülislam Bahayi ne demiş:

"Güzel tasvir edersin hatt u hâl-i dilberi amma
Füsun u fitneye gelince ey Behzad neylersin?"

Öyle ya; dış dünyayı, şekilleri, eşyanın görünen yüzünü 'gösterme' yöntemiyle aktardık diyelim; olayları, durumları, kişileri, mekânları, karakterlerin içinde bulundukları psikososyal şartları, birbirlerine karşı davranış ve tutumlarını ve hatta, bu karakterleri öyle davranmaya iten zihniyeti de *gösterdik* diyelim; insanın iç dünyasını, gönlünde olup bitenleri, deruni taraflarını, en nihayet *anlatmak* zorunda kalırsınız. (Hatta o derinlikte 'anlatmak' bile mümkün olmayabilir.) Hakiki sanat, görünen gerçekliği aşarak, öze ulaşma çabası olduğuna göre, bu çaba esnasında 'gösterme' yöntemi, bizi yarı yolda bırakacaktır. Fakat değil mi ki, bize "Anlatma; göster!" diyenler, ayakların kayabileceği tehlikeli uçurumlarla ve başların döneceği dehşetli zirvelerle dolu sanat gibi bir sahada mücadele edecek arkadaşlarımızın kolunu kanadını kırıp ellerine uyduruk bir baston veriyorlar, al diyorlar, bunla yürü. Sakın uçma. Oysa (hadi biz de bir Batılıdan örnek verelim de neşemiz olsun) Hugo'nun dediği gibi; sanat, bayım; insana kanat verir, koltuk değneği değil.

Bu bahsi böylece kapatırken, yanlış anlaşılabilecek bir diğer konuyu da şu şekilde izah etmeme izin verin lütfen:

"Yahu birader, 'soyut takılıyorlar' diye bir kısım yazar ve şairleri fırçalayıp duruyordun; lakin şimdi de tuttun, sayfalarca, soyutlamanın güzel bir şey olduğunu anlattın. Ne iş?" diye soracak pek saygıdeğer okuyucuları da şöylece ikna edelim:

Efendim, dikkat ettiyseniz, biz o arkadaşları 'soyutlama' yapıyorlar diye değil; 'güya soyut takılıyorlar' diye fırçalıyorduk. Yani bizim fırçaladığımız o arkadaşlar aslında soyutlamayı doğru düzgün

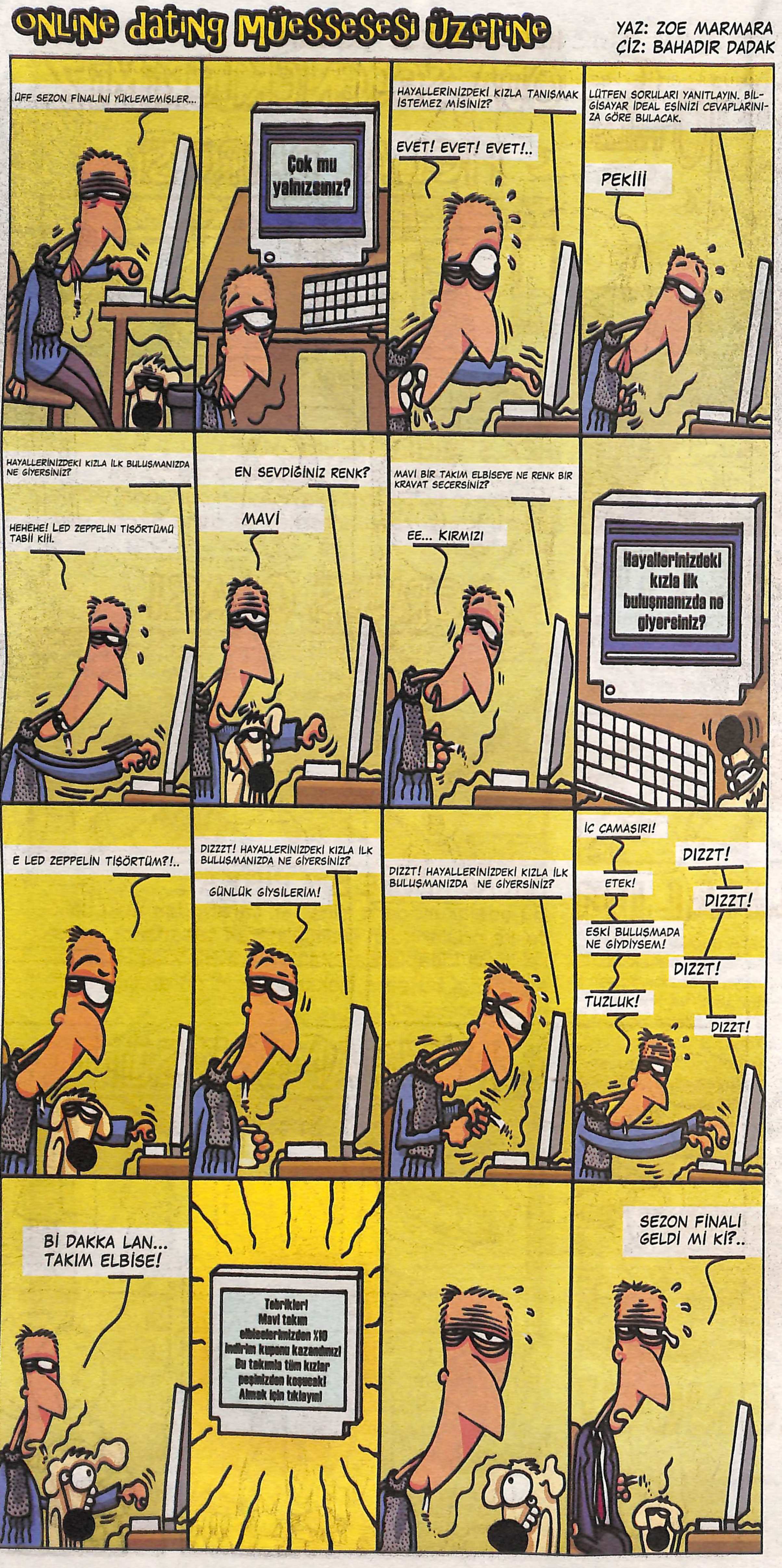

Küçük Çocuk Minik Çocuk

yazan: Sümeyye Karaaslan
çizen: Büşra Dürr

beceremeyen vatandaşlardır. Üstad Sezai Karakoç'u okuyanlar bilir ki; bu vatandaşlar, bir kavramı, eşyayı, varlığı; kendi doğal bağlamından kopartıyorlar, kendi tabii seyrinden çıkartıyorlar; fakat ona, sanatsal bir solukla yeni bir ruh üfleyemiyorlar. Yani esasen iki aşamalı olan soyutlama işlemini, birinci aşamada bırakıyorlar. Bir kavramı kendi doğal bağlamından kopartacak zekâları (veya şansları) var; ama ona yeni bir ruh üfleyecek sanatsal soluk yok adamlarda. Dolayısıyla metinleri; ölü kelimelerle, kadavra cümlelerle, ruhsuz paragraflarla dolup taşıyor. Ceset metinler üretiyorlar. Cenin-i sâkıt şiirler yazıyorlar. (Ah! Allah'a binlerce kez şükür! Hatırlarsanız, ilk bölümde, edebiyat tarihinin milyonlarca 'düşük' metinle dolu olduğunu söylemiş ve tam o noktada, bir anne adayının bebeğini düşürmesi ile bir yazar adayının metnini düşürmesi arasında dâhice bir bağlantı kurabilmeyi çok istediğimi, fakat maalesef bunu beceremediğimi ifade etmiştim. İşte şimdi Allah lütfetti efendim: *ceset metinler; cenin-i sâkıt şiirler!*)

Neyse… Bu bahsi fazla uzattık. Herkesleri de sıkıntıdan patlattık. Fakat işin ehli fark etmiş olmalı ki, hayati şeyler söyledik. Allah riyadan şirkten muhafaza eylesin. Âmin. Değil mi ki riya ve şirk, amelleri mahveden belalardır; Hakk için bir şey yaparken halkı araya karıştırmaktır; Allah muhafaza buyursun. Üstadım hazretlerine bir gün "Eser yazmak hakkında ne buyurursunuz?" diye sormuştum da şöyle cevap vermişti:

"Eser telif etmek ağır bir iştir; büyük vebali vardır. Bir müellif; ya bâtılı anlatır ya hakkı… Bâtılı anlatırsa, yanlışa düşürdüğü kimselerle birlikte, cehennemin dibini boylayabilir. Hakkı anlatırsa ne âlâ… Fakat ondada şöyle bir sıkıntı var: Hakkı anlattın ama niye anlattın; beğenilmek, takdir edilmek, övülmek, sevilmek içinse, yine olmadı. Allah rızasından başka bir maksatla, hakkı bile anlatsan, riya olur, şirk olur.

Hem hakkı yazmak, hem de sadece Hakk için yazmak, zorun zorudur. Bu işe, beğenilme isteğini, bilinme arzusunu, şöhret sevdasını karıştırmamak, insanların övgüsünü yergisini duymamak için, nefsini tezkiye etmiş olmak lazım, yiğit olmak lazım. Öyle arınmış gönül nerde? Belki binde bir kişinin nasibidir. Bu kadar çileli ve tehlikeli bir yolda, eser telif etmeye niyetlenmemek daha evla olsa gerektir. Nitekim hakkı sadece Hakk için yazanlar, zaten yazılacakları yazmış, işi bitirmişlerdir. Abdulkadir Geylani hazretlerinin Fethü'r Rabbani'si elimizdedir. Yunus Emre hazretlerinin Divan'ı elimizdedir. Mevlana hazretlerinin Mesnevi'si elimizdedir. Bugün öyle söylenecek pek bir söz de kalmamıştır. Ha, söylenmesi icab eden yeni bir şey olursa; onu da söyleme vazifesi sana verilirse, zaten sana söyletirler. Değilse, bu vadi tehlikelerle doludur; heves etmemek gerekir. Hususi vazife verilenler dışında bu vadide dolaşmak sadece bela vü mihnet getirir."

Hatırlarsanız, bu kitaba başlarken, "Ölmüş gitmişsin, hâlâ ne yazıp duruyorsun be adam?" diye sorup kızacak okuyuculara, şöyle söylemiştim: *Yaşamak her şeye rağmen zor iştir efendim. Yaşamak ve yazmak ise, zorun zoru. Oysa ben ölmüş bir yazar olarak, şimdi farklı bir durumdayım. Hazır, siz dünyadakilerle bağlantı kurma fırsatı yakalamışken, söyleyeceklerimin hepsini söylemek istiyorum. Çünkü şu an 'sizin dünyanızdan' bir yazar değilim; söyleyeceklerimi korkmadan söyleyebilirim. 'Dünyanızdan' bir yazarın ise (ne kadar bağımsız ve cesur olduğunu söylerse söylesin) birtakım korkuları, kaygıları, endişeleri, beklentileri falan olabiliyor. İnsanız ne de olsa. Dediğim gibi: yaşamak zor iştir efendim. Yaşamak ve yazmak ise, zorun zoru…*

İşte bunu kastediyordum azizim. Meğer ölmeden evvel ölmek gerekiyormuş. İlla yazılacaksa; öldükten sonra yazmak gerekiyormuş. Rabbim 'yaşarken' yazmış olduğum eserlerde eğer ki niyetimi sahih tutamadıysam beni affetsin. Çünkü yaşamak hakikaten zor iştir efendim. Yaşamak ve yazmak ise, cidden, zorun zoru… Üstadım hazretlerinin buyurduğu gibi, hususi vazife verilenler dışında, bu vadide dolaşmak, sadece bela vü mihnet getirir. Öyle ya: bâtılı mı anlattın, hakkı mı? Bilip bilmeden bâtılı anlattıysan, yandın, büyük vebal… Hadi hakkı anlattın diyelim. Peki Hakk razı olsun diye mi anlattın, halk beğensin diye mi? Beğenilme duygusundan sıyrılmadan yazılmış tek bir satırın hesabı nasıl verilecek? Halk beğensin diye yazmak; riyadır, şirktir, putçuluktur. Oysa Müslüman müellif Hakk razı olsun diye yazar. İşte size bir soyutlama daha!

"Geldi geçti ömrüm benim şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle geldi şol göz yumup açmış gibi"

Dede

Küçükken kabir taşlarında gördüğüm 1200'li, 1300'lü rakamlara pek anlam veremezdim. Sonra biraz büyüyünce bunun hicri takvim yılı olduğunu düşünmeye başladım. Doğrusunun Rumi Takvim olduğunu ancak Dede'nin hayatını araştırmaya başlayınca öğrendim.

Dede öldüğü akşam herkes yaşı hakkında bir tahmin yürütüyordu. Yüzden fazladır diyenler çoğunluktaydı. Ben doksan yedi dediysem de kimseyi inandıramadım. Neyse ki imdada terekesinden çıkan "kafa kâğıdı" yetişti. Tevellüt için 1323 senesi yazıyordu kâğıtta. Miladi karşılığını bulmak için de bu rakama 584 eklemek gerektiğini söylenen Ali Bey'e herkesin itimadı tamdı. Dede doksan yedi yaşındaydı ve hiçbir zaman yüz yaşında olamayacaktı.

Kafa kâğıdı çıkarılıp olay vuzuha kavuşturulduğunda Dede'nin soğuk bedeni üç dört saattir odada boylu boyunca yatıyordu. Çenesi bağlanmış, yıllarca elma soyup kurbanlarda et doğradığı siyah saplı keskin bıçak göğsüne yerleştirilmişti. Dede, itikadı sağlam bir adamdı; ölünce hiç bekletilmeden gömülmesi, ağlanmaması, sadece Kur'an-ı Kerim okunması, tütsü benzeri şeyler yakılmaması özellikle tembihlediği hususlardı. Lakin ölüm meleğinin ziyareti ikindi namazından sonra olunca ölü bedenin toprakla buluşması ertesi güne bırakılmıştı.

Dede hanımından otuz yıl sonra ölmüştü. Karısı bir yaz günü tarlada çalışırken gelen kalp sektesi yüzünden elli iki yaşında öldüğü zaman Dede için zorlu zamanlar da başlamış oldu. Yetmişine merdiven dayamış olmasına rağmen dinç olan adam o gün yaşlılığa tam anlamıyla ayak basmış olacaktı. Sabahları birlikte namaz kıldığı, gün ağarırken tastaki çorbaya birlikte kaşık salladığı, otuz yıldan ziyade aynı yastığa baş koyduğu karısı yoktu artık. Bu dayanılması zor, çok müşkül bir meseleydi. Bir erkek, hanımı öldüğü gün ölüyordu.

Dede'nin defni öğle namazını müteakip oldu. Fatihalar ve Yasinlerin taksiratların affına sebebiyet vereceği umuduyla gece boyunca kızlar ve oğulların dudakları sürekli kıpırdanmadaydı. Ruhu uçmuş beden sabah olunca kazanlarda kaynatılan suyla yıkandı, kefenlendi, tabuta konup köy camisinin önündeki musalla taşına yatırıldı. İmam işi gereği ölüye profesyonelce yaklaştı, mekanik bir sesle ritüelleri hatırlattı hazìruna. Herkes "iyi biliyordu" Dede'yi. Dede sadece cami avlusunda iyi bilinenlerden değildi. İki yüz hanelik köyde onu sevmeyen yoktu. Dışarıdan gelenlere fazla iyi gözle bakılmadığı bu köyde bir yabancı olarak o kendini sevdirmeyi bilmişti. Nezaketin, yardımlaşmanın, merhametin çok fazla öne çıkmadığı bu yerde insanlara bu değerlerin değerini yaşadığı düzgün hayatla bir parça göstermişti.

Namazdan sonra omuzlara alındı Dede. Bütün köy gelmişti; kadınlar, kızlar, küçük oğlanlar ve gücü yeten yaşlılar. Erkekler Dede'nin tabutunu taşımak için birbiriyle yarış ediyorlardı. Köy mezarlığına giden yol bir süre tüm köyü tepeden gören bir güzergâh takip ediyordu. İşte tam buraya gelince kalabalıktakiler bir miktar durdu. Dede köyünü son bir kez görsün istiyorlardı. Eller üstünde biraz yükseldi tabut, sonra yine yola devam edildi.

Mezarlığa giden yol uzundu ve kabristana küçük tepeler aşılarak gidiliyordu. Herkes bu pastoral cenaze kortejine eşlik eden yağmura aldırış etmeden sessiz adımlarla yürüyordu. Esaslı yönetmenler, iyi şairler ve becerikli ressamlara epey bir malzeme ve ilham verebilecek görkemli bir şölendi bu.

Kabir yerine varıldığında taze kazılmış mezara bir parça su dolmuştu. O sular güçlü kuvvetli bir adamın nasırlı ellerinin kavradığı kürekler yardımıyla hemen dışarı atıldı. Tabutundan çıkarılan kuş ağırlığındaki Dede mezara indirildi. Üzerine küreklerle toprak atıldı, Yasin-i Şerif okunup İmam Efendi tarafından telkin verildikten sonra herkes Dede'yi terk etti. Mezarlıkta sadece ben kaldım. Dede'ye okuyacaklarım vardı. Tam bir yıldır hemen her gün Dede ile konuşup bazı notlar alıyordum. Dede gibi birinin öyle sessizce yaşayıp gitmesi, yaşadıklarının sonraki nesillere aktarılmayacak olması zoruma gidiyordu.

Dede'yi konuşmaya ikna etmek zor olsa da bir yerden sonra anlatmaya başladı. Anlattıkça açıldı, açıldıkça konuşmayı sevdi. Belli ki konuşmaya ihtiyacı vardı. Birçok kez ağladı, hüzünlendi. Genel olarak yaşadığı hayatın başkaları tarafından öğrenilmeye değmeyecek bir hayat olduğunu düşünüyordu. Ama yine de birilerine belki yararı dokunabilirdi. Anlatacaktı, ne kadar aklında kaldıysa…

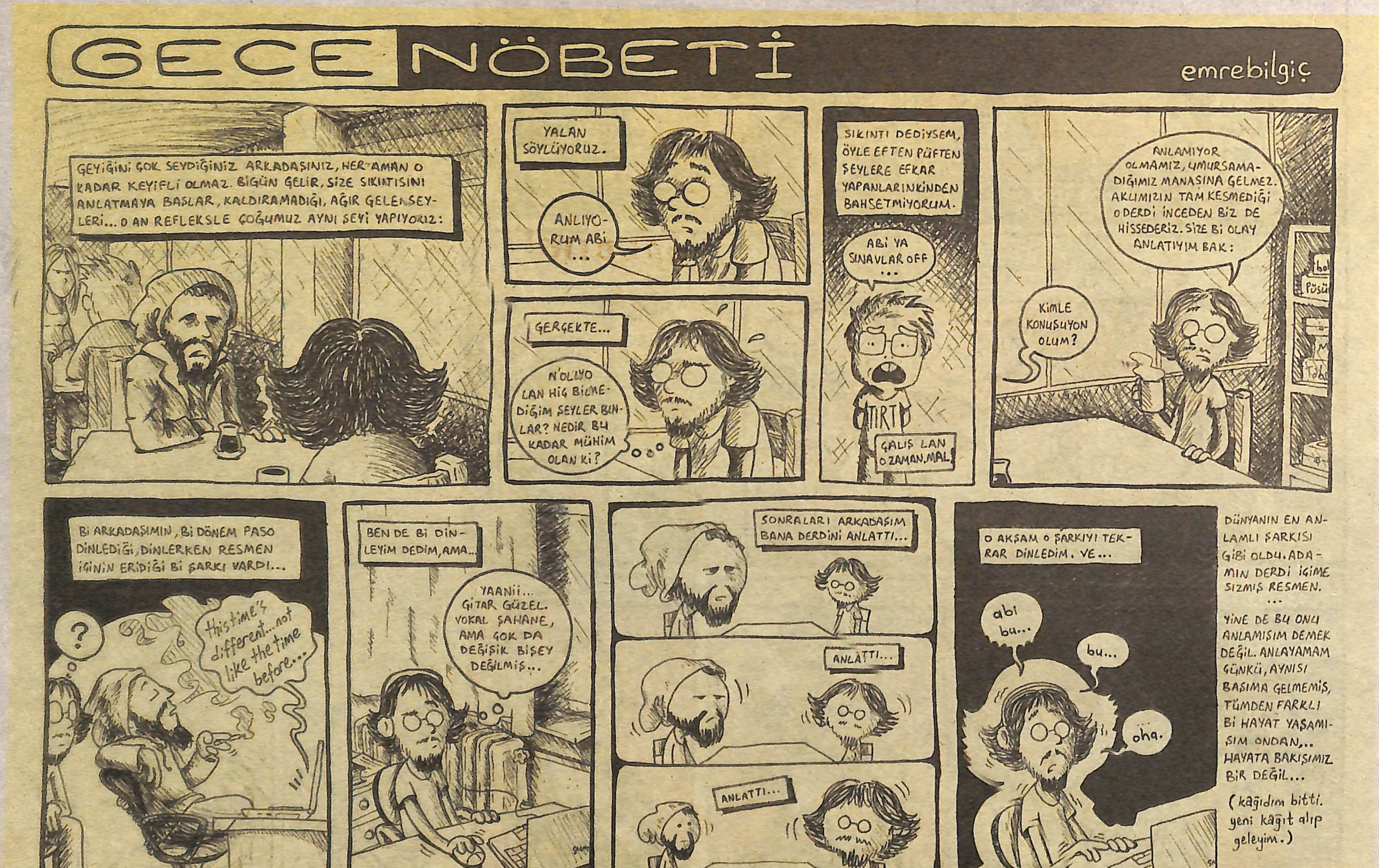

devamı 29. sayfada

KARLAR DÜŞER, YOLLARA DÜŞEN İSTANBULLUYA YANARIM!

Yaz-Çiz:
ahmet altay

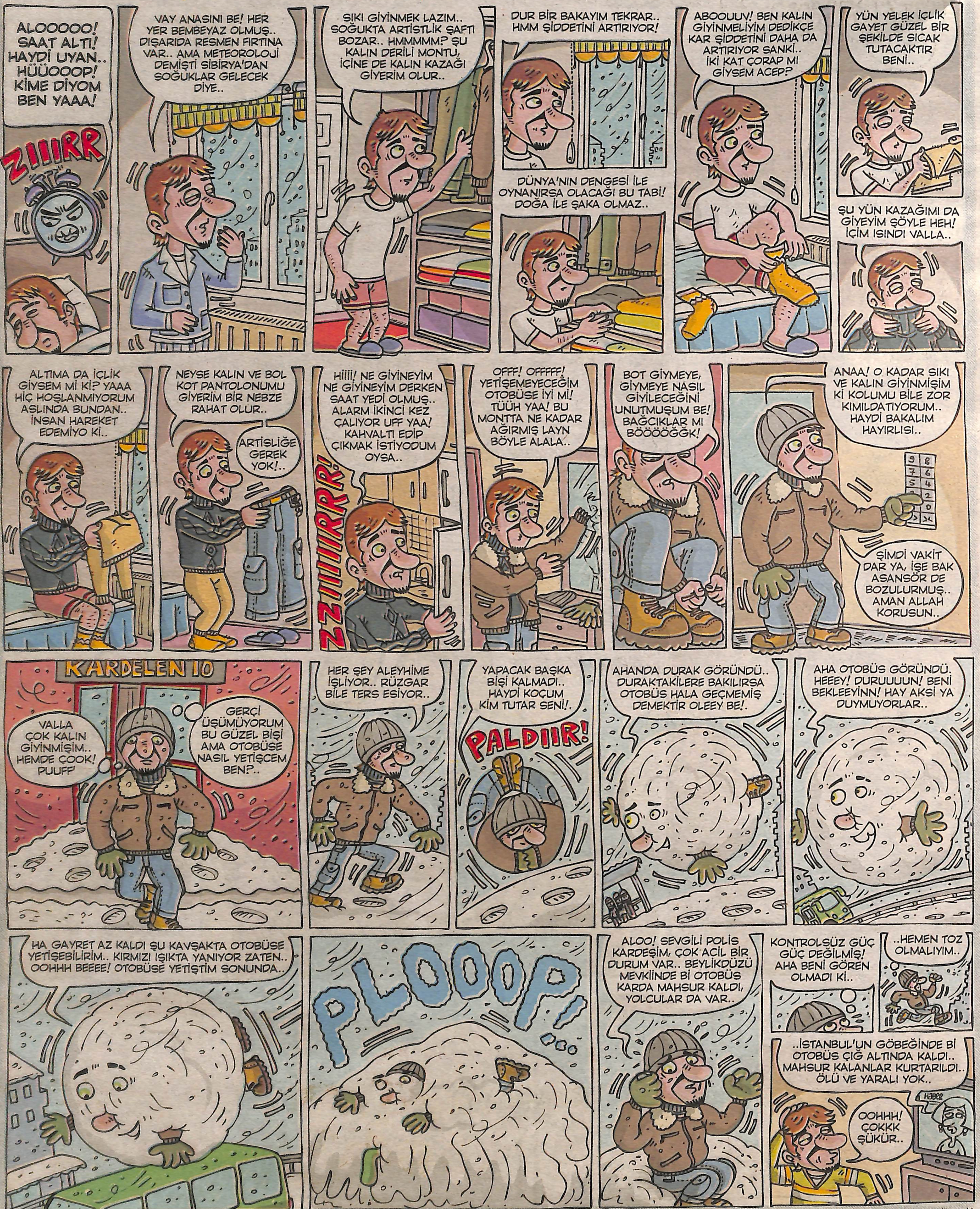

2012 Ocak Sonu! (2013 Ocak ayında da aynısı yaşandı.. Bunun 2014'ü, 2015'i var; varoğlu var!.)

MESTMEN LİSELİLERLE!

ÖYKÜ: ASIM GÜLTEKİN ÇİZİM: AHMET TORUN

BİR GÜN TOPLANIP OKUL İDARESİ ÖNÜNDE NAMAZA DURURLAR...
İDARE
ALLAHU EK--
LAAAN!
İDARE
LAAPS
N'APIYOSUNUZ LAN SİZ? UCUZ MÜCAHİTLER!
HAYATIMI MI KARARTACAKSINIZ LAN?
SÜRDÜRECEK MİSİNİZ LAN BENİ?!!
MAZLUMA EL KALDIRMAK HA?!
ALLAAAAAH!
VEYSEL, ABDESTİN VAR MI?
MÜDÜR YARDIMCISI VEYSEL BEY O AN...
VA- VAR-
DI.
NEYSE, BENİM VAR.
ALEYKÜM VERAHMETULLAH.
TAMAM GENÇLER, KÜTÜPHANENİN YANINDAKİ BOŞ SINIFI MESCİD OLARAK AÇIYORUZ.
SON

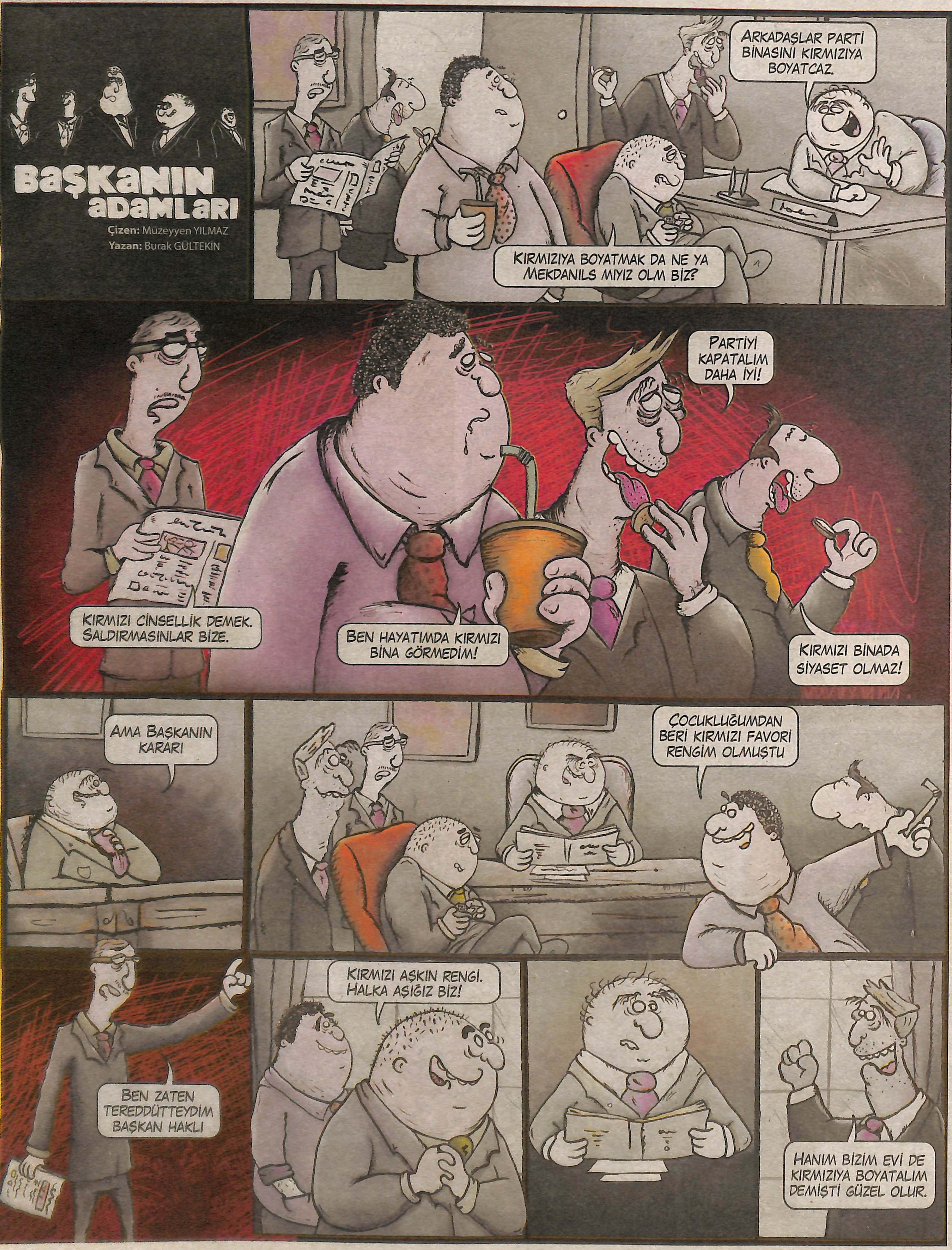
BAŞKANIN ADAMLARI
Çizen: Müzeyyen YILMAZ
Yazan: Burak GÜLTEKİN
ARKADAŞLAR PARTİ BİNASINI KIRMIZIYA BOYATCAZ.
KIRMIZIYA BOYATMAK DA NE YA MEKDANILS MIYIZ OLM BİZ?
PARTİYİ KAPATALIM DAHA İYİ!
KIRMIZI CİNSELLİK DEMEK. SALDIRMASINLAR BİZE.
BEN HAYATIMDA KIRMIZI BİNA GÖRMEDİM!
KIRMIZI BİNADA SİYASET OLMAZ!
AMA BAŞKANIN KARARI
ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ KIRMIZI FAVORİ RENGİM OLMUŞTU
BEN ZATEN TEREDDÜTTEYDİM BAŞKAN HAKLI
KIRMIZI AŞKIN RENGİ. HALKA AŞIĞIZ BİZ!
HANIM BİZİM EVİ DE KIRMIZIYA BOYATALIM DEMİŞTİ GÜZEL OLUR.

24. sayfadan devam

DOLMUŞLARDA DÜŞÜNÜRÜM.

Şeyma Uzunöz

Neraba. Ben Şeyma, 21 yaşındayım ve hayatta en iyi yaptığım şeyler; endişelenmek ve sorumluluklarımı ertelemek. Günlerimin büyük bir çoğunluğu kendimin ve çevremdekilerin benden beklediklerini yapamıyor oluşuma hayıflanmakla geçiyor. Geri kalan kısmında okula gidiyorum, akıllı telefonumla oyun oynuyorum ve bulabilirsem un kurabiyesi yiyorum. Un kurabiyesi yedikten sonra da un kurabiyesi yemiş olduğum için bir müddet üzülüyorum ve bir müddet daha üzülürsem diye endişelenip tekrar akıllı telefonumla oynuyorum.

Size ölümle ilgili problemimden bahsetmek isterdim ama hepimizin bildiği gibi bu bir mizah dergisi ve ben ilk defa bir mizah dergisi için bir şeyler yazıyorum ve yazacaklarım bir mizah dergisi için fazla karanlık olabilir diye endişeleniyorum. O yüzden size ölümle ilgili problemimin sadece şu kadarını söyleyebilirim, bu kadar çok ertelemekten ve endişelenmekten yorulduğumda şu an ölsem ne güzel olur diye düşündüğüm oluyor. Ama bu düşündüğünüz gibi melankolik bir ölüm arzusu değil. Yalnızca uzun bir uyku çekmek fena olmaz diye istiyorum bunu. Sonra hemen dua saatine denk gelirse ve ölürsem diye endişelenmeye başlıyorum. Çünkü usta bir endişelenici ve sorumluluk erteleyicisi olarak biliyorum ki şu an ölürsem muhtemelen beni korkutucu ve azap verici bir yolculuk bekleyecek. O yüzden ölmek yerine burada kalıp burada sorumluluk ertelemeye devam etmek daha makbul görünüyor.

Bugün çevremdekilerin ve kendimin benden beklediği tek şey Bim'e gidip Bili Bili yumurta almak ve eve getirmek. Kendim derken kastettiğim ben, yani Şeyma, 21 yaşında olan. Çevrem derken kastettiğimse annem. 21 yıldır tanıdığım, bana benzeyen ve yumurtaya ihtiyacı olan bir kadın. Bu beklentiyi yeterince erteleyemiyorum çünkü ben bu sorumluluğumu erteledikçe annem üzülüyor ve annem üzülürse hepimiz biliyoruz ki bana tirenler çarpabilir. Ama ben bana tirenler çarpsın istemiyorum çünkü az önce hepimize hatırlattığım gibi ölümle ilgili birkaç problemim var. Aynı şekilde perde asarken perdeye takılıp camdan düşmekten, markete mal getiren kamyonun arka kapısının ben tam oradan geçerken kafama devrilmesinden, yer olmayan otobüste kapıya dayanmış gidiyorken biri düğmeye basınca kapının hemen açılmaya karar vermesinden de çekiniyorum. Çünkü Muhsin Ünlü olayı tirene bağlamış diye yani illa tren olacak diye bir şey yok. Ölüm her yerde. Bu yüzden annemi üzmekten çekiniyorum, bir de anne-baba hakkı var tabii.

Sokağa çıktıktan sonra bu kadar enerji harcamışken fırına da uğrayıp neden un kurabiyesi almayayım ki diye düşünüyorum ve bu fark etmeden kendime karşı bir sorumluluğum olmasına yol açıyor. Markete girip yumurtaları buluyorum, en üsttekini alıp kapağını açıp şöyle bir bakıyorum ama pek de bir şey anlamıyorum zaten. Yine de içinde en azından hiç kırık yok diye düşünüp bu kutuda karar kılıyorum ama kasadan geçip yumurtaları poşete koyduğum andan itibaren içimi yolda bunları bir yere çarpıp kırmak şeklinde bir endişe kaplıyor. Bu yüzden fırına gidip un kurabiyesi alma fikrimden vazgeçip kestirmeden eve gitmeye karar veriyorum ama bu sefer de un kurabiyesi almak için tekrar dışarı çıkmayacağımı gayet iyi bildiğim için içimden kendimi bunaltmaya başlıyorum. Olduğum yerde dikilerek endişelenmemin profesyonel bir endişenelenner davranışı olmadığını bildiğimden yürümeye karar veriyorum ve ayaklarımın beni fırına götürdüğünü fark ediyorum. Bu kendime olan sorumluluğumu yerine getiriyor oluş davranışım beni mutlu ediyor ama en iyi yaptığım diğer şeyden de vazgeçmeyerek yumurtalar hakkında endişelenmeye de devam ediyorum bir yandan.

Fırından on adet un kurabiyesi alıyorum ve yedikten sonra pişman olmamak için sadece 4 tane mi yesem diye düşünüyorum ve 4 mü 6 mı karar vermek için paketimi açıp un kurabiyelerimin ebatlarına bakıyorum. Bunu yaparken Bim'e paket sahlep getiren toptancının kamyonunun arkasından geçmem gerekiyor ve tam en doğrusunun 5 tane yemek olduğuna karar vermişken kamyonun ağır demir kapısı açılıp kafama iniyor. Alnımdan sıcak bir şeylerin aktığını hissederken yere düşüyorum ama düşerken yumurtaların yere değil kucağıma düşmesine dikkat ediyorum, çünkü yumurtaların kırılmasından gerçekten çok endişeleniyorum.

Yeter be!

Betül Zarifoğlu Koç

Aynen devam hatunlar

Hacca gidersen, döndükten sonra çok dikkat etmen gerekir. Artık hacı olduğun için öyle her şeyi rahat rahat yapamazsın.

Bu yargıyı kırmak için çok uğraştık hakkaten. Kırıldı da.

Yahu yok öyle bir şey. Dikkat etmen gereken şeylere her zaman dikkat etmen gerekir. Yalan söylemek, dedikodu yapmak, açık giyinmek herkese günah. Yani tüm bunları zaten hiç yapmaman gerekiyor.

Ha ben pek uyamıyorum bunlara. Hacca gitsen, dönünce içki falan içemezsin.

Haram helal her zaman geçerli şekerim. İçki içmek hiç hacca gitmeyene de haram.

Ama hacca gidersen farklı. Hacı oluyorsun çünkü.

Tamam daha da dikkat etsen kimseye zararı olmaz ama sonuçta hacca gidenlere duble günah yazılmıyor.

Öyle mi? Hımmmm. Bu iyiymiş işte. Hacca gidenlere fazladan günah yok. Hmmm.

Sanat dünyasında hacca ya da umreye gitmeler pek bi moda oldu. Bu rağbet yoğunluklu olarak sanat dünyasının hatun kişilerinde görülüyor.

Hava alanlarında kapanıyorlar. Gözyaşlarıyla tüm kalpleri aşk dolu gidiyorlar. Tamam diyorsun, artık bu hatun dönünce sohbetlerine bilem gidilir.

Dönüşleri de aynı duygu yoğunluğuyla oluyor. O mekanları ziyaret edip de gönlü yumuşamamış olmak imkansızdır herhalde. Yani hakkaten samimi niyetlerle gitmemiş bile olsalar dönüşleri gidişlerinden farklı olacaktır şüphesiz.

Ama öyle olmuyor işler. Kısa bir süre ortadan kaybolan hatunumuz bir de bakıyoruz ki eski hali üzere arzı endam etmeye başlamış icrai sanat mekanında.

Büyük hayal kırıklığı yaşamadan önce yıllardır neye ikna ettiğimize bakmak lazım belki de.

Birde baktık ki bizim evvel yıllarda yaptığımız bilgilendirmeler ters tepmiş.

Sorun da şu ki sözlerimizin sadece bir kısmını dinlemişler.

Hacca gidenlere duble günah yazılmıyor sonuçta.

Fazla ikna edici olduk şüphesiz. "Standartsa, biz zaten ona razıyız" ruh hali oldu sanırım. Öyle ya da böyle bunların yanlışı daha doğruydu galiba.

Daha çok günah yazılmıyor demeyeydik iyiydi.

Cenaze işleri

Birkaç haftadır ardı ardına taziye ziyaretlerine gitmem iz gerekti. Rahmet olsun hepsine. Amma velakin bir kere daha fark ettim ki özellikle cenazelerde kalıplaşmış cümleleri kurarken ne çok saçmalıyoruz.

Taziyelerde ezberlenmiş hazır kalıp cümleleri hiç düşünmeden sarfedip duruyoruz.

Öyle ki "başınız sağolsun" lafı "feci" sıralamasında alt sıralarda kalıyor.

Ölen öldü, ama sen sağ ol, varsın senin güzel başın sağ olsun diyoruz rahatlıkla.

Annem öldü çok üzgünüm.

Başın sağolsun.

!!!

!!!

Satır arasında "Sen ölmedin ya, senin başın sağ ya sen ona bak" gibi bir şey okunuyor.

Hadi bunu geçelim. Başka bir fecaat. Mesela ölen kişinin evlatları varsa ne diyoruz? "Allah onun ömrünü çocuklarına versin." Hele bu ne demektir acep. Yani daha ömrü kalmamış ki nesi verilecek. Başkasına verebileceği bir ömrü olsaydı o ölmezdi zaten.

Bir de şu var, "Allah o yattıkça evlatlarına ömür versin." Ölen kişi belli ki kıyamete kadar yatacak. Bu ne mantıksız temennidir böyle. Çocukları kıyamete kadar mı yaşasınlar. Bunu mu diliyoruz.

Ölen için Allah rahmet etsin, yakınlarına da sadece Allah sabır versin desek olmaz mı ki...

Bir Radikalin Günlüğü

Fuat Kına

"Ceketimi yağmurlara astığımdan beri
Tehlikeli şiir okur, dünyaya sataşırım ben."
Ahmet Kaya

✦✦✦

"Terörist!" diye bağırdı eli telsizli bir adam. Bizden biri yarı güleç çehresiyle cevap verdi: "Kötü söz sahibinindir, memur bey."

O sırada "Sakin olun Müslümanlar, siz kardeşsiniz." diye bir hakikat, tamamen kendi çabalarıyla fısıldanıverdi. Bazılarının bazılarına kıyasla daha kardeş olduğu, vurgulanmadan edemedi.

Amacımızın ne olduğunu sordu sakalsız bir memur. "Amacımız, sizi rahatsız etmek!" deyiverdi az önceki istihzanın sahibi, hınç bilemiş yüreğiyle konuştuğu gözlerinden belliydi. Konuşan, bizim Kürt Mahmut'tan başkası değildi. Kalbi çarpıntılardan kan pompalayamazken aklına ilk geleni değil, akıllara hiç gelmeyeni söylemek istemişti. Anlaşılamadan cacık oldu sözleri. Bence gereksiz ama ziyadesiyle kifayetli bir cümleydi.

Kızdı Maho. Kâfirun suresini okumaya başladı. "Müslüman kardeşinin" yüzüne doğru hem de. Şaşırma günlükçüğüm, yani bazen yapmak istemediğin bir şeyi yapman gerekir ve aklına sevmediğin şeylerde de senin için hayırlar var edildiği gerçeği gelir ya, nefsine rağmen yaparsın ya o işi. Bilirim, hep öyle yapar o çocuk. Ne zaman gözleri dolsa hapşururdu zaten. Nasıl oldu anlamadım, o gün hapşuramadı bile.

Delikanlı çocuktu vallahi, "Kürtün hası" derler ya, öyle işte. Kürtçe ıslık çalmanın bile yasak olduğu günlerden gelmişti "bugünlere". Bugünlerle arası açıktı biraz, bu onunla tanışıklığımızın da sebebi olsa gerek. Ona ılıman sorular sorunca hemen derdi: "Yav gardaş, sistemle biz var ya, dahi anlamındaki de kadar ayrı yazılmıştır bizim yazımız haa!" Yok mok desen de giydirirdi etrafa bi dünya. Fark etmeden kocaman bir dünyayı karşısına almıştı da, yaptıklarından habersiz görünürdü.

Değişik halleri vardı günlükçüğüm; terörist, gerici, yobaz, şeriatçı, bazen gomanist, bazen kürtçü, ve bazen de Hizbullahçı olurdu ama bu yaftalardan hiç birini kafaya takmaz, muhatap olduğu ibişleri makaraya sarmayı yeğlerdi çoğu zaman. Öyle güldürürdü ki bazen bizi, tüm dünyayı alt etmenin bundan başka bir yolu olamaz derdin. Kendisiyle de dalga geçmeyi ihmal etmezdi. Anlattığına göre öz yeğenleri ikiz doğunca, onlara "Gundi Su" ve "Barzo Can" gibi isimler koymaya kalkışmış. Şükür ki nüfus memurunu ikna edemediğinden planı suya düşmüş. Belki de böyle bir talepte bulunarak nüfus memuruna bir şeyler anlatmaya çalışmıştır, kim bilir.

Hacettepe'de part-time öğrencilik de yapıyormuş. Bunları çok sonraları öğrendim tabi. Öğrenince de hevesle sordum: "Ne yapıyorsunuz Hacettepe'de Müslümanlarla?". Güldü. Konuyu değiştirmek istediği belliydi. Sustu. Sonra birden: "Def-i hacet" deyiverdi. Muhabbet bir an donuksadı. Biraz duruştuk. İğrendiğimizi belli etmesek de buruştuk. Şakanın böylesine yazıklar bile olmamalı kanımca. Kötü espriydi ve daha kötüsü Maho bunu önemsemiyordu. Olmaz olsun diyecektim fakat böyle bir espri olmaz bile olmamalı günlükçüğüm. Anadilde espri yapma hakkını ona geri vermeliydi devlet, hep sistemin sorunuydu bunlar. Sisteme bir "Iiiiyyy..." çekmekle yetindim ben de. Ayıp olmasın diye bir de güldüm tabi. Belli ki paylaşmak istemediği şeyler vardı hayatında. Kayık şirazesi buna işaretti. Bazen insanların bahsetmek istemediği şeyler de olur hacı günlük. Onlara saygı göstermek zorundasındır. Zannediyor musun ki ben sana her şeyimi anlatıyorum?

Her neyse, çok uzatmayayım. Akşam polis ekipleri gelmiş, almışlar Maho'yu evden, yani öğrenci evinden, ne kadar "öğrenci" olduğu tartışılır ya hani, doğrusu bekâr evinden. İstanbul'da yaşamıyordu bile, seferi sayılırdı ve bence bu yüzden tutuklaması düşmeliydi. Kâfirun suresi çok koymuş herhalde memur takımına. Allah'ın kürtü, tahrik üstünde tahrik eder şimdi bu adamları, al başına belayı. Neden Mahmut'u aldıklarını bilen yok. Tutuklama sebebi zaten yok.

İdris'in mesajla duyurduğuna göre yarın Maho için tekrar gitmemiz gerekecek olay mahalline. Eylem alanında bir iki provokatif hareket yaptıktan sonra içeri alınan kardeşimizin salıverilmesini talep edecekmişiz. Provokatif dediysem dikkat çekmek gibi düşün. Yoksa kimseyi kimseye kırdırmak gibi bir niyetimiz yok. Hoş, olsa da kırılacak kadar sert olmadıktan kelli...

✦✦✦

Bir okulun önünden geçiyordum. İlkokula benziyor. İstiklal Marşı'nı işittim. Farklı bir makamda okunuyordu marş. Meraklandım ben de. Kapıdan içeri uzandım. Saygı duruşu eşliğinde ayakta duruyordu bin kadar öğrenci. Kıyam mı diyorduk sahi biz ona ıstılahta, öylesi bir şey işte. "...İstiklaaallll!!!!" diye bitince marş, normalden farklı olarak kimse pozisyonunu bozmadı. Selam kelimesini işittim müzik öğretmeninin ağzından. Sağa ve sola selam verdiler öğretmenin komutlarıyla. Ardından tesbihat yapıldı topluca ve yüksek sesle. Toplu tesbihat bidattır diyenler müsaade isteyip sınıflara geçtiler.

Sonra Maho'yu gördüm. Şaşkınlıktan dizlerimin üzerine çöküverdim. Maho, tedirgin yüz ifadesiyle ve bayrakla beraber göndere çekilmişti. İbreti alem gibi bir şeyi resmediyordu gördüklerim. Neden ben der gibi bakıyordu? Neden Maho, bunu ben de anlayamıyordum. Aklım dumurlara karışmış ağlıyordum. Marş, selam, tesbihat ve ardından Maho. Bütün bunlar...

Dizlerim üzerinde gökyüzüne dönerek "Hayırrrr!" diye bağırırken, kameranın yüzüme zumlandığını hissettim. Çok geçmeden, kan ve ter karışımı bir sıvı ile sarılmış hissiz bir vücudun içinde, inleyerek uyandım. Bir süre ellerimi ve ayaklarımı oynatamadığımdan başka birinin vücudunda uyandığımı sandım. Güneşin oğlu muydum ben? (Değilmişim.) Hemen mutfağa koşup bir bardak su içtim. Sonra abdest alıp iki rekat teheccüt kaptırdım. Senden başka da pampa mesabesinde arkadaşım olmadığı için ve böyle saçma bir rüyayı kimselere anlatamayacağımdan, terliklerimle sana geldim. Bir çıkar yol gösterebilseydin keşke, benim canımdan aziz günlüğüm. Bunu da yapsan sana "baba" bile derdim.

Son günlerde bu tarz rüyalarım pek bir sıklaştı da ayıptır söylemesi. Geçen hafta gördüğüm rüyayı anlatsam iliklerine kadar odun kesilirsin günlükçüğüm. Şok geçirirsin yani. Zaten odun kesilmese sen olmazsın, sayfaların bir miktar katildir. İtaatkâr varlığınla sen bir suç ortağısın. Soylu ruhun ırkçıdır senin. Ama bu doğru olmamalı, sen olmasan ben kime dert yanardım? Sen iyi bir arkadaşsın. Başka kim, anlamasa da günlerce dinlerdi beni? Yine de ağaçlar kesilmesin; kuşlar, ağaçlar ve bin bir türlü çiçekler kentsel dönüşmesin istiyorum. İtiraf aklamasa da ben de katilim biliyorum, bu yüzden üzülerek içime çeki(li)yorum.

Her neyse, geleyim geçen hafta gördüğüm rüyaya: Hava yağışlı, sahilde oturuyorum, yanımda kiliseyi tekfir eden bir papaz var. Darül Harp diyor başka bir şey demiyor. Diyalog halindeyiz fakat henüz el öpme yok. Ben soruyorum o cevaplıyor, o soruyor ben anlatıyorum. Çok iyi anlaşıyoruz aslına bakarsan. Uzun uzun konuşuyoruz havadan, sudan, devrimden, gericilikten, bilimden, pozitivizmden, muhafazakârlıktan, sağcılıktan, düşünmenin öneminden, sahildeki martılardan, gökyüzündeki yıldızlardan bahsediyoruz birbirimize.

Sonra duruyor bu: "Bunlar hiç akletmiyorlar hacı" diyor. "Tabi ya" diyorum. Derin ufka bakarak ekliyorum: "Akletseler hiç tek olan Allah'a ortak koşarlar mı?"

"Öhm, öhüm!" diyor. Alınır gibi yapmaya çalışarak devam ediyor konuşmaya. Sonra bir vakit geçiyor aradan. Bu hacı doğruluyor, ellerini ellerimin üstüne koyuyor. Elleri kadın eline benziyor. "Bu ne lan?" diyorum ama herifçioğluna da hissettirmiyorum yani. Biz çok iyi anlaşırız seninle deyiveriyor, aslında rahip değil de rahibe olduğunu küçük harflerle fısıldıyor kulağıma eğilip. Zaten her tarafı sarılı, nasıl anlayabileydim ki? "Mutluluk uzaklarda değil, önce aile" diyor. "Hööstt!" oluyorum tabi. Öyle şeyler bizden Uzak İhtimal. Mazbud köy kadını edasıyla gözlerime fokus oluyor devrimci rahibe.

Tam kalbim sevgi seli olup rahibenin gözlerinden içeri akacakken, şükürler olsun Rabbime, ikinci bir höstleme ile uyandım. Rüya tabirleri ansiklopedisinden "Devrimci rahibe tarafından taciz edilmek" bölümünü bulup okudum. Yakın zamanda okuldan mezun olacağımı, evlilik hazırlığı yapmam gerektiğini ve eğer elimi çabuk tutmazsam muhafazakâr birine kalma riskimin ciddiyetini gösteriyormuş bu rüya. "Rahibin rahibe çıkması" durumu ise sadece yaşlanma belirtisiymiş. Sence de yuh artık, değil mi? Kitabı kapatıp, rüya tabiri kitaplarını dini istismar etmekle itham eden bir kaç köşe yazısı okuduktan sonra ancak kafamı toparlayabildim. Yakın zamanda bir doktora ya da hacı hocaya gitsem bu çile biter mi? Ya da kendi kendime füt bismillah, füt bismillah yapsam şeytan benimle uğraşmayı keser mi? Nasıl bilmiyorum ama, bu gidişe bir dur demeli. Artık yettiğini yetkili makamlara iletmeli.

Mahmut olsa, "Bu gidişe bir dur, dedim işte hahahah." diye bir 'Def-i espri' eylerdi kesin. 'Def-i espri' hahahah. Bunu ona söylemem lazım. Kulakları çınlasın kardeşimin. Allah'ım neler oluyor bana? Kendi dertlerime öyle bir daldım ki, Mahmut'u unuttum sahi. Sabah beraber olduğum adam resmen içerde yahu. Eylemdaşım, davadaşım içerde. Mektup mu yazsam acaba? Neler söylüyorum ben böyle. Daha sabah beraberdik, ne mektubu. Kafam, ah geri kafam... Şeytan bu sefer de kendisini düşündürterek aldatmış olmasın beni. Füt bismillah... Füt bismillah... Füt bismillah... Bir şeyler yapmalı, bir şeyler yapmalı.

✦✦✦

Terörist dediydiler bize, peki ne yaptık biz? Henüz hiçbir şey yapmadık, yapamadık yani. Boynumuz da bir tek bundan eğik. Yapamadıklarımız yapamayacaklarımızın göstergesi olmasa bari. Peki neden korkuyor bu adamlar, bizden? Daha önemlisi niye Maho? Ne zaman terörist oluyorum ben, ve ne zaman aktivist? Hangi eylemlerimle tehdit oluyorum iktidar sahiplerine, Anıtkabir önünde bir C-4 olsam veya parça tesirli fikirlerim laikliğe kafa tutsa kim kafasına takar beni "bugünlerde"? Peki ya Kürdistan desem? Kimlerin rahatını bozarım kimlerin konuşma dediklerini konuşarak? Ya Allah'tan başka dertleri olanların alayının tekerine çomak sokmak istersem ne olur? Bir deneme yapsam mesela, yarın meydanlarda anadil desem, vicdani ret desem, sonra da şeriat desem ve ardından Mahmut desem. Kim kalır yanımda?

Anlıyorum galiba günlükçüğüm. Niye içimizden Mahmut'un alındığını, yıllardır yanımıza yaklaşmayan polisin neden bu sabah bize kolayı zorlaştırdığını anlıyorum. Bir zamanlar başörtüsü takanların yediği dayağı bu gece neden Mahmut yiyor, onu da anlıyorum. Hizbullah, Hizbuttahrir, El-Kaide vb. örgütlerin tümüyle birden bağlantısı olan tek islamcı Mahmut'u şimdi daha iyi anlıyorum. (O, bu toprakların bağrından kopan en orjinal İslamcı.)

Anlıyorum neden o ordayken, ben buradayım. Ve tabi ki sen, elinde tuttuğun dergiyle ne kadar da özgürsün, anlıyorum. Anladıkça açılıyor zihnim. Kim bilir kaç kişiyi rahatsız edecek bu satırlar? Kaçı gülmekle yetinecek? Kim bilir kaç yıl yiyecek radikalin dibi kardeşim? Kim bilir? Burada kesmem lazım günlükçüğüm, zira şeytan yanımdan uzaklaştıkça gözlerim kuruluğunu yitirdi. Mahmut olsa hapşururdu şimdi sayfaların üzerine. Daha fazla yazamayacağım.

BÜYÜK YALANLAR KULÜBÜ

YAZAN; GÖKHAN ÖZCAN
ÇİZER; FURKAN PAYAS

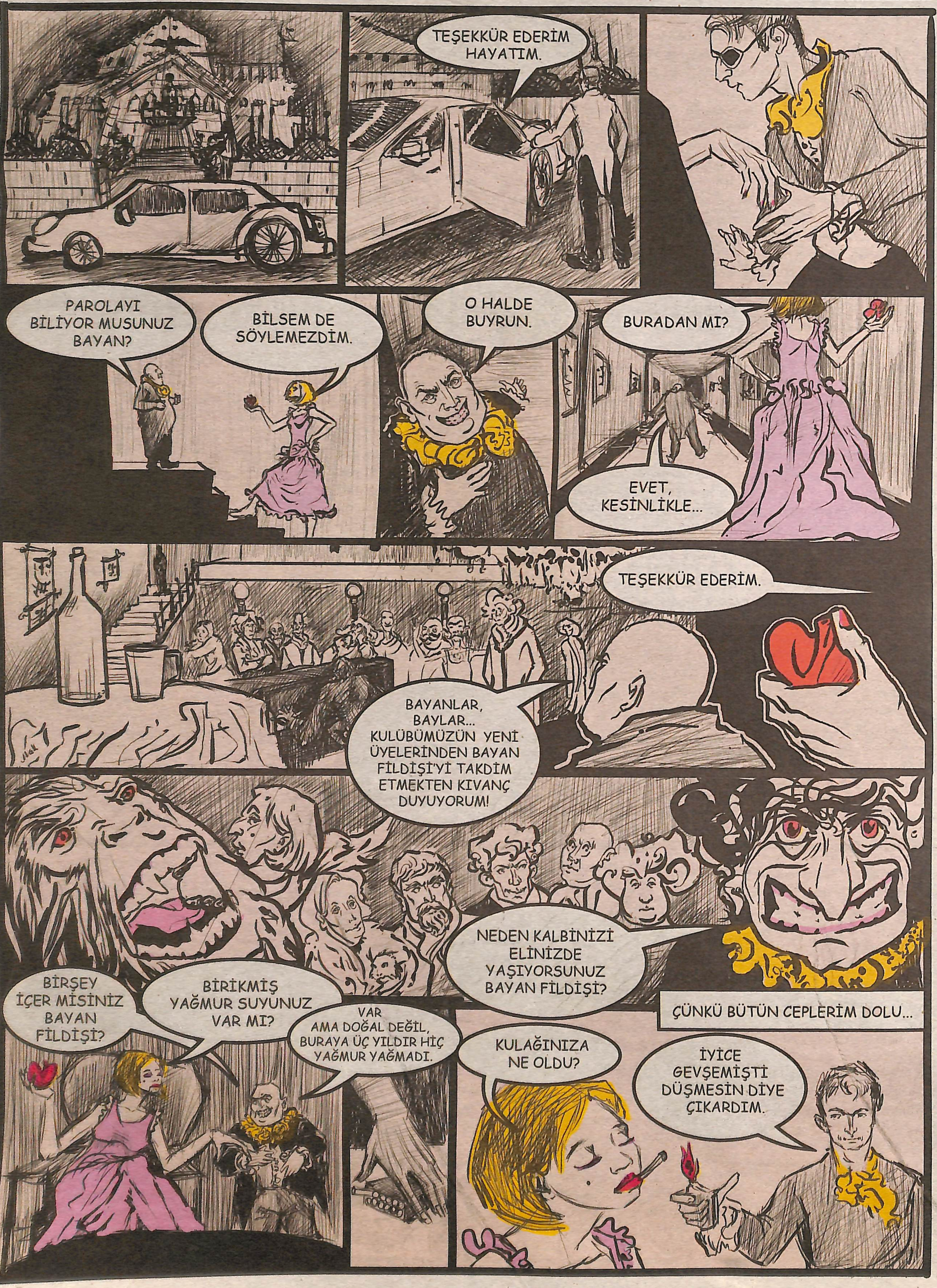

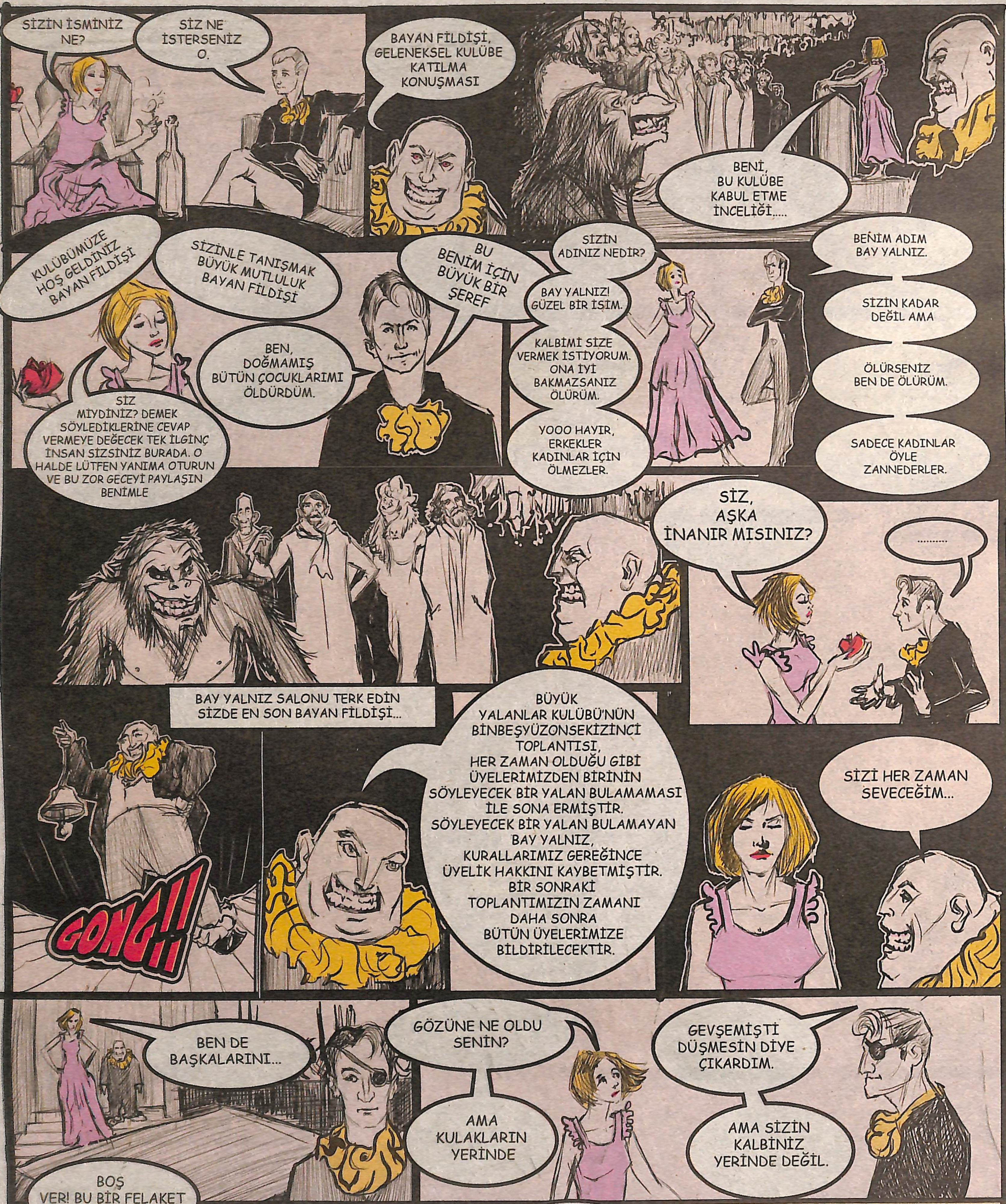
SİZİN İSMİNİZ NE?
SİZ NE İSTERSENİZ O.
BAYAN FİLDİŞİ, GELENEKSEL KULÜBE KATILMA KONUŞMASI
BENİ, BU KULÜBE KABUL ETME İNCELİĞİ,....
KULÜBÜMÜZE HOŞ GELDİNİZ BAYAN FİLDİŞİ
SİZİNLE TANIŞMAK BÜYÜK MUTLULUK BAYAN FİLDİŞİ
BU BENİM İÇİN BÜYÜK BİR ŞEREF
BEN, DOĞMAMIŞ BÜTÜN ÇOCUKLARIMI ÖLDÜRDÜM.
SİZ MIYDINIZ? DEMEK SÖYLEDİKLERİNE CEVAP VERMEYE DEĞECEK TEK İLGİNÇ İNSAN SİZSİNİZ BURADA. O HALDE LÜTFEN YANIMA OTURUN VE BU ZOR GECEYİ PAYLAŞIN BENİMLE
SİZİN ADINIZ NEDİR?
BENİM ADIM BAY YALNIZ.
BAY YALNIZ! GÜZEL BİR İSİM.
SİZİN KADAR DEĞİL AMA
KALBİMİ SİZE VERMEK İSTİYORUM. ONA İYİ BAKMAZSANIZ ÖLÜRÜM.
ÖLÜRSENİZ BEN DE ÖLÜRÜM.
YOOO HAYIR, ERKEKLER KADINLAR İÇİN ÖLMEZLER.
SADECE KADINLAR ÖYLE ZANNEDERLER.
SİZ, AŞKA İNANIR MISINIZ?
....
BAY YALNIZ SALONU TERK EDİN SİZDE EN SON BAYAN FİLDİŞİ...
GONG!!
BÜYÜK YALANLAR KULÜBÜ'NÜN BİNBEŞYÜZONSEKİZİNCİ TOPLANTISI, HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ ÜYELERİMİZDEN BİRİNİN SÖYLEYECEK BİR YALAN BULAMAMASI İLE SONA ERMİŞTİR. SÖYLEYECEK BİR YALAN BULAMAYAN BAY YALNIZ, KURALLARIMIZ GEREĞİNCE ÜYELİK HAKKINI KAYBETMİŞTİR. BİR SONRAKİ TOPLANTIMIZIN ZAMANI DAHA SONRA BÜTÜN ÜYELERİMİZE BİLDİRİLECEKTİR.
SİZİ HER ZAMAN SEVECEĞİM...
BEN DE BAŞKALARINI...
GÖZÜNE NE OLDU SENİN?
AMA KULAKLARIN YERİNDE
GEVŞEMİŞTİ DÜŞMESİN DİYE ÇIKARDIM.
AMA SİZİN KALBİNİZ YERİNDE DEĞİL.
BOŞ VER! BU BİR FELAKET DEĞİL.
ŞİMDİ TAMAM MI?
HEMDE TASTAMAM.
İŞTE BÖYLE!.. BAYAN FİLDİŞİ VE BİR GÖZÜ BANTLA KAPALI ŞOFÖR, UZUN SİYAH ARABAYA BİNEREK BÜYÜK YALANLAR KULÜBÜ ADINI VERDİĞİMİZ BU GARİP HİKAYEDEN UZAKLAŞTILAR. NE YALANIN GÖRKEMLİ SALTANATI YIKILDI BU HİKAYEDE NE DE GERÇEĞİN SONSUZ ESARETİNE BİR NOKTAKONULDU. SADECE AŞK YALANSIZ BIRAKTI BAY YALNIZ'I, İŞTE HEPSİ BU KADAR!...

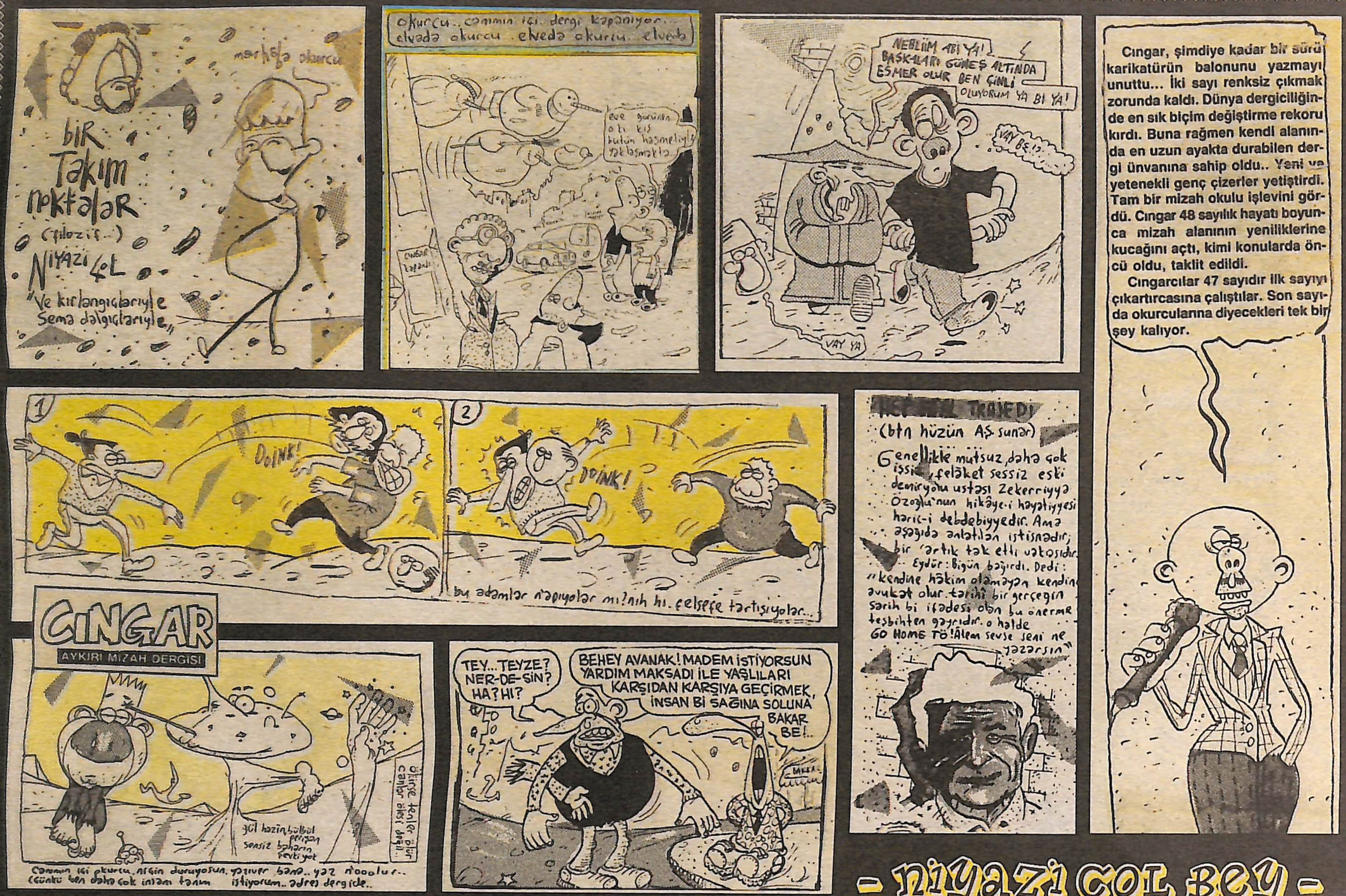

- Niyazi Çol Bey -

Asım Gültekin

Niyazi Çol'un biliyorsunuz çok acaip bir hayran tipi var. Bu hayranlardan ilki de dergimizin Atatürk'ü Asım abidir. Asım abiye sorduk, Niyazi Çol yani nasıl oluşmuş, nedir, difüzyon mudur, nedir?

Anlatmaya başladı.

Sene 1990. Lise 1'deyim. Bizim İslamcılar mizah dergisi çıkarma girişimlerinde bulunuyorlar. Bunlardan birisi ve en tatlısı da Cıngar. Cıngar'da Cemal Satkın ile Niyazi Çol'a bayılırdım ben. Sayın Çol'un Necmettin Çanakla kapışmaları da bir başka güzel idi.

Gördüğünüz gibi koşarken kolları havada adamları o zamanlar da varmış Niyazi Çol'un. O zaman da felsefe ve absürdite ve anlam içiçeymiş. Çizgisi yine kendine özgü bir çizgiymiş.

37 hafta, 37 sayı takip ettik Niyazi Çol'u Cıngar'da. Sonra... Sonra bir gün Cıngar son sayısı ile çıktı karşımıza:

O gün ağlamıştım.

Aradan 16-17 yıl geçti. Cıngar'ın bende tutan aşısı ile bir mizah dergisi çıkarmalıyız derdine düştüm. Kimselerin düşmediği derde. Çizerlerden adam gibi adam kimler var, bulmaya çalıştım. Aradım, taradım. Niyazi Çol'u unuturmuyum. Ama bulamıyordum. Bir iz bile bulamıyordum. Ama olmayan izleri takip ede ede bir telefon numarası buldum: Bir gösteride darp edilmiş bir öğretmenin numarası.

- Alo, Niyazi Çol?
- Evet, benim!
- Efendim biz İslamcı bir mizah dergisi çıkaracağız da, sizin ben Cıngar'dan hayranınızım. Bizde çizer misiniz?
- Şimdi ben sana nasıl yok diyeyim kardaş, 16 yıl sonra izimi tozumu bulmuşsun.....

Ve 54 sayı, 6 yıl olmuş... Bir hayat bişeylerle, birileri ile güzelleşir... Değişik olur..

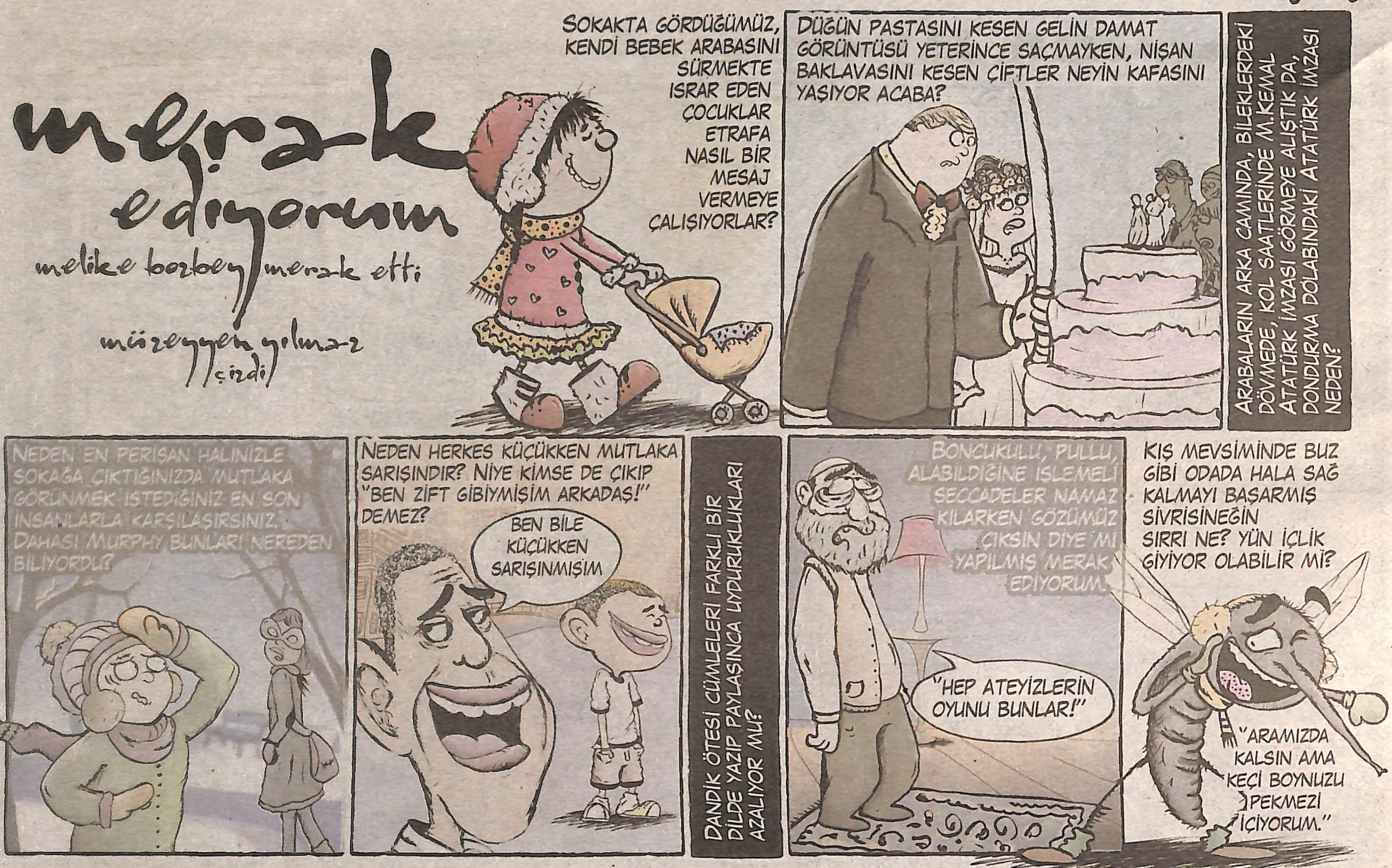

➤ Barış antlaşmasını niye savaş çıkarmış liderler imzalar ki. Zaten onlar yüzünden çıkmadı mı bu savaş.

➤ Mutsuz isen bir şeyleri yanlış anlamışsındır; mutlu isen bir şeyleri yanlış biliyorsundur.

➤ Eskiden birilerinin öldüğünü seladan sonraları telefonda tanıdık sesinden şimdi sms'ten; eskiden birilerinin öldürüldüğünü fermandan sonraları fm'den şimdi forumlardan; eskiden ünlü birinin öldüğünü ajanstan sonraları tividen şimdi tivitten öğreniyoruz.

➤ Bu dünya, doğuştan zengin, doğuştan iktidar, doğuştan sevilene adil... Bir miktar da hayal gücü iyi olan için, bu yüzden çaresizler kendini uyuşturur, ya fanatizme adarlar kendilerini; ya uyuşturucu maddeler ile; ya da onun beynini gıdıklayan sigara, alkol, çabuk ulaşılabilir ucuz gıdalar ile. En kötüsü başka insanlara zarar vererek kendini tatmin etme yolu ile... İşte bu hep doğuştan zenginin, doğuştan iktidarın, doğuştan sevilenin avantajina, biz diğerlerinin dezavantanıdır.

➤ Herkes sadece emeğinin karşılığını alabilseydi, bir çok kişi delirirdi. Bu yüzden, emeğinin karşılığını alamayanların akıl sağlığınızı korumalarını takdir ediyorum.

➤ Kompleksli kısa boylular, öfkeli şişmanlardan kat be kat daha fazla zarar vermişlerdir dünyaya.

➤ 2012 sonu kıyamet tartışmaları: Bugün kıyamet kopar diye inanılır mı? Hadi inandın ulu orta denilir mi? Kopmazsa madarasın; kopsa, ben demiştim'in tadını bile çıkaramazsın...

➤ Temel hak özgürlüktür, modern insanın anlayacağı dilden anlatırsak, kölelerin hiç tatil hakkı olmamıştır. ne dini, ne resmi...

➤ Tek bi hücreydim, çoğaldım, yanlış zamanda, yanlış yerde doğdum, büyüdüm, isyan ettim, şimdi hücredeyim...

➤ Erkekler mal mal gezer, kadınlar mall mall gezer. (Mall ingilizce alışveriş merkezi)

➤ İnsan kuralsızdır, çünkü kurallar insanlar içindir.

Şimdi profesyonel olduğum konuda çok sevilen bir yazımı sizinle paylaşmak istiyorum: "Neden her gün dişlerini fırçaladığı halde dişlerimiz çürür. Profesyonel görüşüm, ağız sağlığı olarak insanlar ikiye ayrılır bizler ve yukarıda bahsi geçen others (lost'da vardı ya others yani diğerleri) Hastalarımı muayene ettikten sonra ağız hijyenini korumaya çalışmış lakin ağzında çok fazla çürük olan hastalarıma hep bunu anlatmışımdır: bu dünyada insanlar üçe ayrılır sayı saymasını bilenler ve bilmeyenler... Yok yok bu dünyada insanlar üçe ayrılır, baş gövde ve ekstremiteler (eller ayaklar). En kötüsünü yapıcam kaçın: kadınlar ikiye ayrılır, bacaklarından. (ikinci uzmanlığım mizahı bırakamayan muzip bir diş hekimiyim... ama konu ciddi): Ağız sağlığı olarak insanlar ikiye ayılır, gece burnundan soluyanlar gece ağzından soluyanlar.

Gece burnundan soluyanlar; dişlerinin bakımını tek tük yapsalar bile ağız hijyenleri diğerlerine nazaran kat be kat iyidir. Çürük sayısı azdır. Ara yüz çürüğü yoktur. Eksik diş sayısı çok azdır. Nasıl anlaşılır, ağız açıldığında damakları düz ise çocukluğundan beri geceleri burnundan soluyordur.

Gece ağzından soluyanlar; işte hayat onlar için zulümdür. hayatları boyunca diş hekimine bağımlıdırlar. ara yüz çürükleri diş kayıplarına kadar sürüklenir. Nasıl anlaşılır: en önemlisi derin damak vardır. sabah kalktıklarında boğazları kurudur ve hemen su içme ihtiyacı hissedeler. ağızlarında kesif bir koku vardır (şeker hastası iseler bir de amonyak kokusu eklenir) Çocukluk dönemlerinde kbb onlarda bir geniz eti, burun deviasyonu gibi bir teşhiste bulunmuş ama tekrarlayacak diye ameliyatını yapmamıştır. (adamlar direk diş hekimlerine çalışıyorlar) 100% ortodonti gereklidir, nasıl anlayacaklar dişleri çapraşıklık - crossbite falan vardır. Çocuklarla yaptığım çalışmalarda bu konuda elimden geleni yapmaya çalıştım. Derin damaklı çocukların hepsini kulak burun boğaz doktoruna yönlendirdim ileride çalışmalarımı daha spesifik hale getirip bu çocukların burnundan kaliteli nefes almaları konusunda mücadele edeceğim.

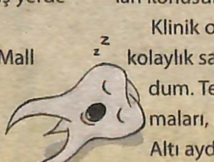

Klinik olarak bu tip hastalara istanbul'da elimden geldiğince kolaylık sağlıyor ve diş hekimi korkularını yenmelerini sağlıyordum. Tek kurtuluşları bu çağda riskli tedavilerden kaçınlamaları, post yaptırmamaları, iki yüzlü dolgu yaptırmamaları... Altı ayda bir diş hekimine ağız muayenesi yaptırmaları ve diş bakımlarını gerçekleştirmeleri (sabit bir diş hekiminiz olsun) ...

Her gün diş fırçaladığı halde dişi çürüyen insan, sana söyleyecek tek bir şeyim var: "kaderden kaçamazsın"

Konuyla ilgili çok sık sorulan sorulara cevap niteliğinde: Çok uzun süredir ağız solunumu yapanların zaten yüz profili de belirgin değişiyor. Uzun bir yüze sahip oluyorlar. Parmağınla küçük azılar bölgesinin ortasının derinliğine bakabilirsin. Daha doğrusu ön dişlerden arkaya doğru bir uçurum gibi gidiyorsa derin damakvardır.

Hafif bir eğimle uzanıyor ise derin damak değildir. Geçmiş olsun. Lakin asıl sorunun odağını keşfetmek daha doğru, ağzın açık uyuyup uymadığını biri kontrol etsin derin uykudayken. Bu en net keşif olur... Bununla ilgili dünyadaki akademik çalışmaları Pubmed'den araştırabilirsiniz: Biraz ingilizceniz var ise sağlıkta dünya çapında yapılan araştırmaların özet kısınlarını (makaleler paralı) buradan okuyup öğrenebilirsiniz. Kimseye güvenmeyin ama araştırmalara güvenin. İyi hakemli dergiler doğrulara ulaşmanızda yardımcı olacaktır: Pubmed hakkında: yukarıda kurtulma şansı zayıf dişlerde tedavi şansı düşük işlemler yaptırmak hem kesenize hem zamanınıza hem de ağrılara neden olacaktır demek istemiştim. bununla ilgili burada bir makale okumuştum, olay belçikada geçiyor: Yaşlı hekimler ile genç diş hekimlerini mukayese etmişler. Genç diş hekimleri daha titiz, daha temiz ve daha kurallara uyarak tedavi ettikleri, yaşlı hekimler ise tam tersi bir çalışma disiplini olduğunu buna rağmen yaşlı hekimlerin daha başarılı olduklarını görmüşler. Makalenin sonuç bölümünde de bunu, gençlerin daha riskli tedaviler uygulamalarına bağlamışlar. Okulda sana her türlü tedavi çeşidini öğretirler ve sen onu mezun olunca uygulamak istersin mantığı.

Diş Hekimi Cihangir Bayburtluoğlu

İşkillenenler - Ben nasıl anlayacamlar için bir şans tüm Cafcaf okuyucularına bir kampanya İstanbulda ücretsiz derin damak muayenesi - ücretsiz ortodonti muayenesi artı ücretsiz panaromik röntgen gibi bir yardımda bulanacak dostlarım var... Ha burnuzunun tıkanıklığını ben çözemem iyi bir KBB doktoru bulmak size düşüyor.

İletişim için kilavuzkarga1@gmail.com
Facebook - Cihangir Bayburtluoğlu'na da mesaj atsanız olur.
Kalasınız Saalıcanan

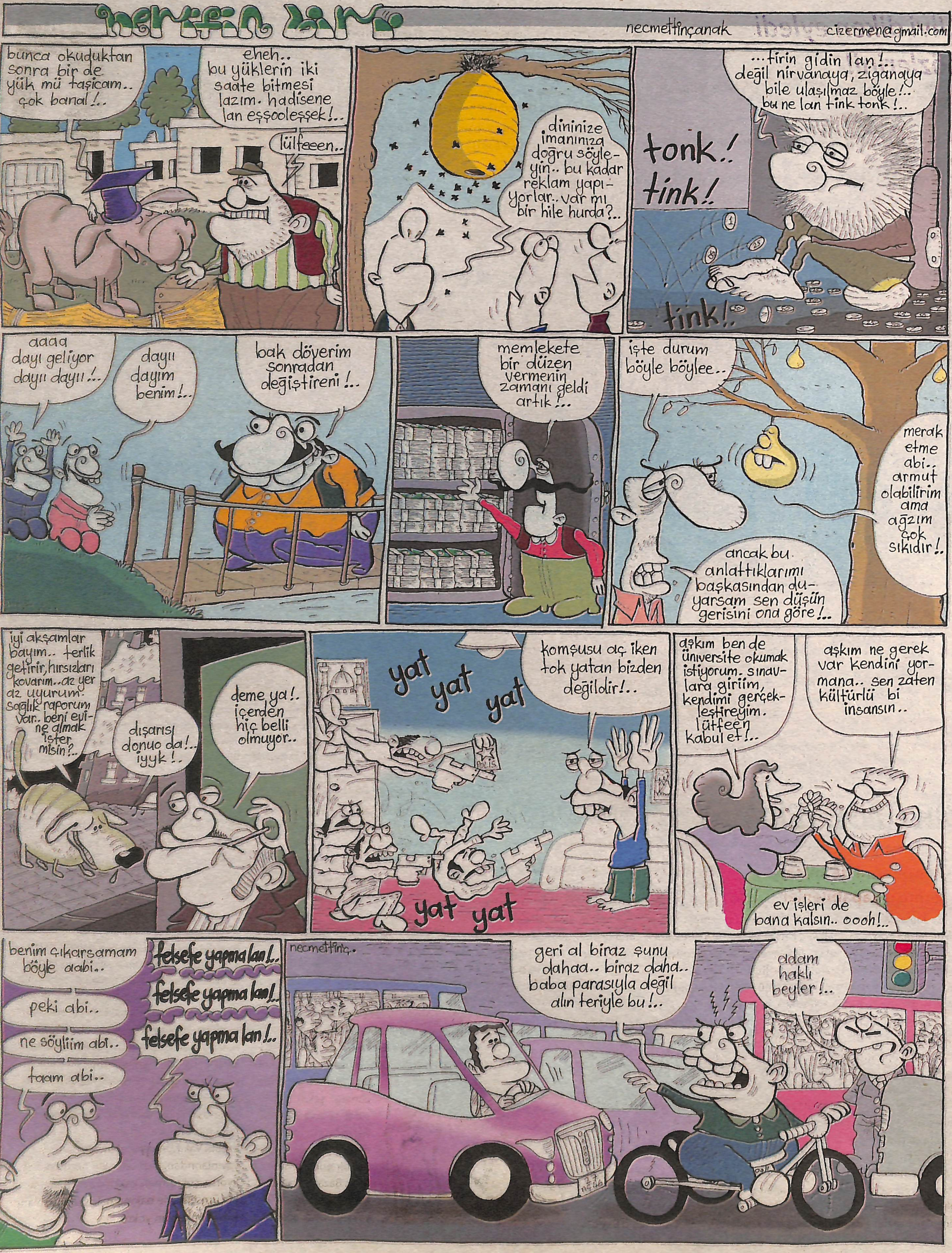
necmettinçanak
cizermen@gmail.com
bunca okuduktan sonra bir de yük mü taşıcam.. çok banal!..
eheh.. bu yüklerin iki saate bitmesi lazım. hadisene lan eşşoolessek!..
lütfeeen..
dininize imanınıza doğru söyleyin.. bu kadar reklam yapıyorlar.. var mı bir hile hurda?..
...firin gidin lan!.. değil nirvanaya, ziganaya bile ulaşılmaz böyle!.. bu ne lan tink tonk!..
tonk!
tink!
tink!
aaaa dayı geliyor dayı dayı!..
dayı dayım benim!..
bak döverim sonradan değiştireni!..
memlekete bir düzen vermenin zamanı geldi artık!..
işte durum böyle böylee..
merak etme abi.. armut olabilirim ama ağzım çok sıkıdır!..
ancak bu anlattıklarımı başkasından duyarsam sen düşün gerisini ona göre!..
iyi akşamlar bayım.. terlik getirir, hırsızları kovarım.. az yer az uyurum. sağlık raporum var.. beni evine almak ister misin?..
dışarısı donuo da!.. iyyk!..
deme ya!. içerden hiç belli olmuyor..
yat
yat
yat
komşusu aç iken tok yatan bizden değildir!..
yat
yat
aşkım ben de üniversite okumak istiyorum.. sınavlara giriim, kendimi gerçekleştireyim. lütfeen kabul et!..
aşkım ne gerek var kendini yormana.. sen zaten kültürlü bi insansın..
ev işleri de bana kalsın.. oooh!..
benim çıkarsamam böyle aabi..
felsefe yapma lan!..
peki abi..
felsefe yapma lan!
ne söyliim abi..
felsefe yapma lan!..
taam abi..
necmettinç.
geri al biraz şunu dahaa.. biraz daha.. baba parasıyla değil alın teriyle bu!..
adam haklı beyler!..

Ulvi diken eyledi sözlerini!

Ulvi Alacakaptan

Ulvice

Merhaba.

Yeni dönem eski dümen selam eski dindar yeni muhafazakar.

Muhafaza et kârı kâr helal, faiz haram

Merhaba faiz! Mahkemeye müracaat eden, adını kâr payı olarak değiştiren.

Merhaba ticareti dine, siyaseti dinine alet eden Aziz Valentin Yortusu'nu Sevgililer Günü ilan eden başkan.

Merhaba ihale dolabı dolap, beygiri dokuz dolanbaç geçidi, iktidar tırmanışında, sana da merhaba.

Merhaba deyip girdik meydane. Ortada seçim sandığı, daha ne. Dikkat buyrula, vatandaşın safı dört yılda birin gafı. Dindari seçip çıkarma başımıza. Muhafazakarı hıfzet, hafızı olma karın. Eski çamlar bardak, kadim radikal yardak oldu. Merhaba ileri giden demokrasi. Bize demokrasi diye belletmişlerdi ne'sini attılar kalmadı. Şeytanın nesi, hanimiş iktidarın gözdesi. Amerikan incisi. CiciDemokrasi. Merhaba.

Merhaba benzin pompacısı. Sayın Maliye Bakanı. Kolayından vergi toplama kompetanı.

Dünya ikincisiyiz fiyatta elhamdülillah. Yarınki yeni benzin zammına da sunturlu bir merhaba.

Merhaba hayatımıza şike yapanlar, suçlu bulunup evinde yatanlar. Korunaklı siteler, sittin sene fakirler, önemli günler, gayrisi önemsizler.

Selam topatankavunukafalı toptan tesettürsüz örtülüler, dizi gözüpekleri, senaryo sultanları.

Merhaba cemaat müsamereleri, sahne zikirleri, yalama masallar, yalapşap konular.

Para makinaları, makina parkları, güvenlikçiler, güvenilmezlikçiler.

Her yerde kamera var, görüntüm buruk bu gece. Karanlık gece, karagün sana da koyusundan merhaba!

Bay Dante demiş, "Başkaları cehennemdir" Cehennem bir başka olmalı mutlak, umudumuz ırak olmak ateşe. Umudumuza merhaba.

Eskiden ihlas gibi görünen yoksullukmuş. Şimdi görünmez yoksulluk gözlere, yüksek site duvarları.

Merhaba olmaz olasıca alkış cenazeye tutulan.

Nura ışık diyen ışıklar içinde yatsın diye internetleyen gafiller.

Nur bu, tiyatro spotu değil be hey şaşkın.

Şaşkına da merhaba.
Ulvi bir boyalı kuştur.
Doğru bildi
Söyledi
Feryat etti, diken eyledi sözlerini
Hoşgör bu günahkâr kardeşini.
Bağırıyorsak haksızlıktır çıkartan sesimizi
Biz ki yenildik bir bir
Bu haksız olduğumuzu mu gösterir?
Yenilene merhaba!
Artık önümüzdeki âleme bakacağız.

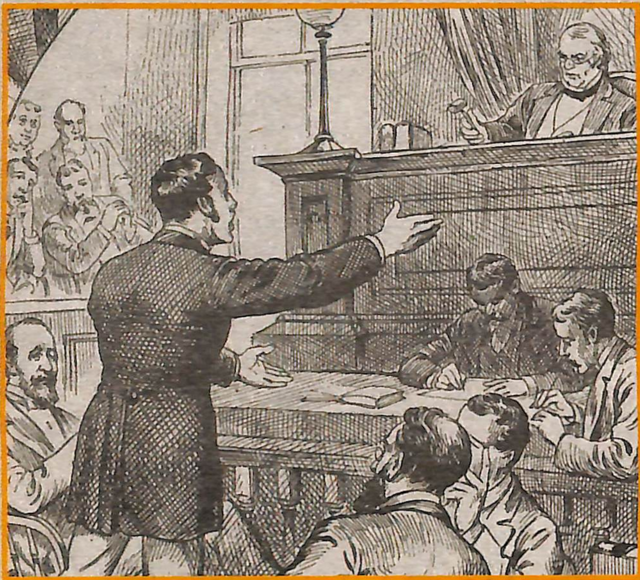

-İtiraz ediyorum hakim bey o elinizdeki mahkeme tokmağı değil, havan döveceği!!
- Kabul edildi! Sahii, evden çıkarken elimde kalmış ben de ortalık neden sarımsak kokuyor diyorum.

-tamaam şimdi anlaştık, barışı sağlıyoruz ama adamlar öyle güzel savaşıyor ki bölmek istemiyoruz, aha kafası koptu!

Mum yalamak, mum yalamak. saatlerdir düşünüyorum mısırlılar firavunları mum yalayıp mezarlara koyunca nasıl oluyor da firavunlar çürümüyor.
Neredeyse yalayacağım şu mumu da gören olursa nasıl açıklarım onu bilemedim.

BİR ÖZGE TEMÂŞA

Hüsrev Hatemi

Kendilerini de mizah konusu yapabilenler

Bir zamanlar, memleketimizde, kendilerini de mizah konusu yapabilen, yani kendi karakterlerine ve tuttukları yola güvenen insanlar yaşardı. Mesela Hamamizade İhsan Bey'in oğlu, Orhan Hamami Bey (D:1910) bir hiciv şiirinde kendisi için "Fabrika-yı mideyi çok doldurunca dün gece / Kendimi rüyada gördüm, fabrikatör olmuşum" demiştir. Bu tip şiirlerini genellikle 18-20 yaşlarında, yani cumhuriyet döneminin ilk yıllarında yazmıştır. Gerçi o devirde de, insanları kuşku ile izleyen ve diğer kişilerle arasına mesafe koyan kerliferli beyfendilere daha çok rastlanırdı. Cenab Şahabettin onlardandır. "Küstaha bendeniz demeyin, gerçek zanneder" onun ilginç aforizmalarındandır. Bence kendi imajını korumada çok titiz olan Cenab, Tevfik Fikret, Yahya Kemal gibi şairler de haklı ve sempatik kişilerdir. Bu kişilere ikinci tipler dersek, birinci tip kişiler, yani, kendilerine güvenerek, kendilerini de "gırgır" konusu yapan tipler de sempatik kişilerdir. Tahammül edilmez tipler, kendilerini gurur gözüyle, başkalarını gırgır gözüyle seyredenlerdir. Zamanımızda her iki tipte azalma olmuş, üçüncü tipte olanların sayısı çok artmıştır. Hele "sosyal medya" dediğimiz medya, bu tiplerin envai ile doludur. Bunlara dokunulursa, kaba gırgırları, kaba küfür haline döner. Rıza Tevfik Bölükbaşı, birinci tiptendir. Haklı ve haksız hakaret ve ilişmelerin nicesi ile karşılaşmış,Türkiye'ye dönünce bayramlık ağzını açmadan, vakur bir filozof - şair havasında ölümü beklemiştir. Başka bir kendine güvenen şahıs da 19. yüzyıl ortasında doğan, 1921'de ölen Zeynülâbidin Reşid Bey'dir. Memuriyetten azledilmesini anlattıktan sonra "semerimi dayadılar güneşe" diyebilmiştir. Halbuki günümüzde memuriyetten çıkarılanların büyük çoğunluğu bunu yapanları "semerli" gibi, kendisini "mağdur edilmiş yüce kişi" gibi görür. (Bu durumda hafifletici sebeplerin başında "ekmek parasından olmak" gelir. Büyük konuşmayalım böyle bir durumda, bendeniz de Zeynülâbidin Reşid Bey'in stoik büyüklüğünü gösteremezdim). İkinci tip olarak, yani kendi kıymetini bilerek ve diğer kişilerle araya mesafe koyarak yaşamak da zevklidir. Fakat bu özellik "izzet-i nefs, öz saygı sınırlarını aşarak gurur boyutlarına varırsa, hiç hoş olmaz. Yahya Kemal Beyatlı'nın söylediği; "Siz nesir(düz yazı)ile uğraşın,Türk şiirini ben yazdım, o iş bitti" cümlesi, şaka değil ciddi ise, mizah zevki veren "gururun bu derecesine pes" dedirten bir gurur örneğidir. Bazan insanlar, kendilerini züğürt, yoksul olarak göstererek mizah yaparlar. Böyle bir durumda olan eski veya yeni meşhurları kınamak "dilencilik yapıyor" demek de halden anlamamak ve yetkili olmadan yargıçlık yapmaktır. Bir zamanların gururlu "yeni şairler"i meselâ Fuzuli için, Baki için "padişahtan ve paşalardan para dilenmiş, avuç açmış şairler" diye sözederlerdi. (Meselâ Melih Cevdet Anday) bu çok haksız ve halden anlamaz bir sözdü. Melih Cevdet Anday rahmetliye ve günümüzdeki benzerlerine, Tatlıses'ten ilham alarak, şöyle söylememiz gerek; "Bir ansiklopedi yayın heyetinde yer alması önerildi de Fuzuli kabul etmedi mi?" kendileri özel sektörden veya kamudan maaş alarak geçimini sağlayan (helâldir) kalem erbabı), caizeye muhtaç durumda olan Divan şairlerini neden küçük görürler anlamış değilim. Benzer bir küçümseme yakın zamanda Necip Fazıl Kısakürek'e de yöneltildi. Kısacası: günümüzde kalem erbabı Vakıf Üniversitelereden, banka yayınlarından, gazetelerden geçimini sağlıyorsa, şükretmeli, eski kalem erbabına küçümsemeyle bakmamalı. Çünkü onların böyle imkanları yoktu.

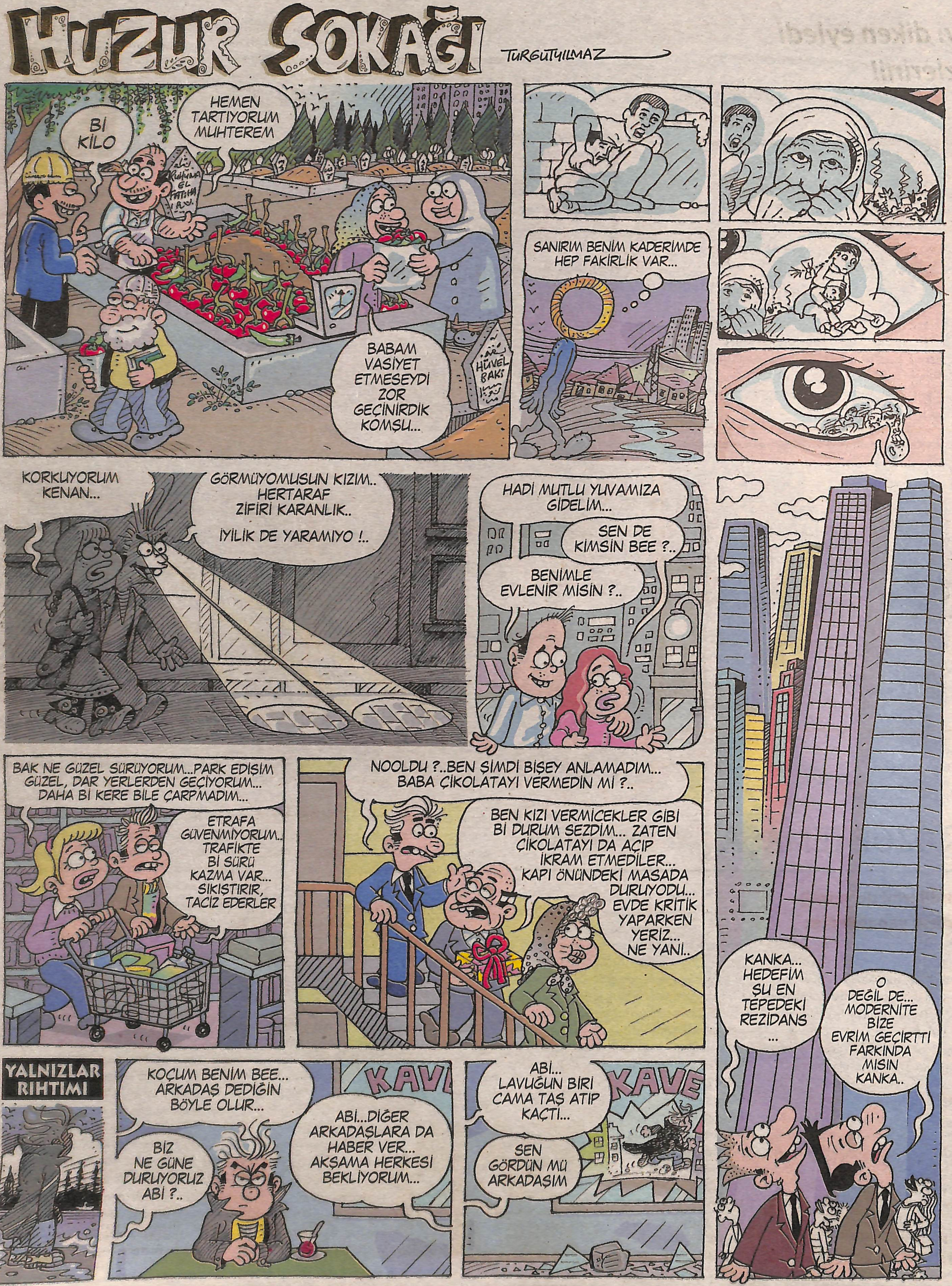
HUZUR SOKAĞI
TURGUT YILMAZ
BI KILO
HEMEN TARTIYORUM MUHTEREM
BABAM VASİYET ETMESEYDİ ZOR GEÇİNİRDİK KOMŞU...
HÜVEL BAKİ
SANIRIM BENİM KADERİMDE HEP FAKİRLİK VAR...
KORKUYORUM KENAN...
GÖRMÜYOMUSUN KIZIM.. HERTARAF ZİFİRİ KARANLIK..
İYİLİK DE YARAMIYO !..
HADİ MUTLU YUVAMIZA GİDELİM...
SEN DE KİMSİN BEE ?..
BENİMLE EVLENİR MİSİN ?..
BAK NE GÜZEL SÜRÜYORUM...PARK EDİŞİM GÜZEL, DAR YERLERDEN GEÇİYORUM... DAHA Bİ KERE BİLE ÇARPMADIM...
ETRAFA GÜVENMİYORUM.. TRAFİKTE Bİ SÜRÜ KAZMA VAR... SIKIŞTIRIR, TACİZ EDERLER
NOOLDU ?..BEN ŞİMDİ BİŞEY ANLAMADIM... BABA ÇİKOLATAYI VERMEDİN Mİ ?..
BEN KIZI VERMİCEKLER GİBİ Bİ DURUM SEZDİM... ZATEN ÇİKOLATAYI DA AÇIP İKRAM ETMEDİLER... KAPI ÖNÜNDEKİ MASADA DURUYODU... EVDE KRİTİK YAPARKEN YERİZ... NE YANİ..
KANKA... HEDEFİM ŞU EN TEPEDEKİ REZİDANS ...
O DEĞİL DE... MODERNİTE BİZE EVRİM GEÇİRTTİ FARKINDA MISIN KANKA..
YALNIZLAR RIHTIMI
KOÇUM BENİM BEE... ARKADAŞ DEDİĞİN BÖYLE OLUR...
BİZ NE GÜNE DURUYORUZ ABİ ?..
ABİ...DİĞER ARKADAŞLARA DA HABER VER... AKŞAMA HERKESİ BEKLİYORUM...
ABİ... LAVUĞUN BİRİ CAMA TAŞ ATIP KAÇTI...
SEN GÖRDÜN MÜ ARKADAŞIM
KAVE

müellefe-i kulub

Selamunaleyküm gençler, Siz de karikatürlerinizin burada yayınlanmasını ister misiniz? Ne? İçeride mi yayınlansın istiyorsunuz? Siz de çok şey istiyorsunuz, o zaman benacemidegilim@cafcafdergisi.net'e karikatürlerinizi gönderin de bir bakalım, ya da siz direkt facebook.com/groups/muellefe/'ye gelin. Orada konuşalım.

Kerem Cufalar

Koray Şekercioğlu

Metin Bosnalı

Şeyma Albayrak

İbrahim Türkuçar

Merve Deniz

cafcaf
Cafcaf Mizah Dergisi
Üç Aylık Süreli Yerel Yayın
Yıl: 7 **Sayı:** 54 / Bahar 2013

İmtiyaz Sahibi
Küresel İletişim Merkezi
Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet
Hizmetleri Ticaret A.Ş.

Yayın Danışmanı
Asım Gültekin

Yazı İşleri Md.
Kerem Abadi

Çizi İşleri Müdürü
Elif Büşra Doğan

Grafik: Engin Demir

Hukuk Danışmanı: Av. Ramazan Arıtürk

Adres
Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak.
Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12
Balmumcu / Beşiktaş

Telefon
(0212) 274 80 21 - 274 80 22
Fax
(0212) 274 82 26

Baskı
Star Matbaacılık Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Dağıtım
Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır.

Abone olmayınız, derginizi bayiden alınız.

www.cafcafdergisi.net

cafcaf@cafcafdergisi.net
facebook.com/cafcafmizah
twitter.com/cafcafmizah
formspring.me/cafcaf

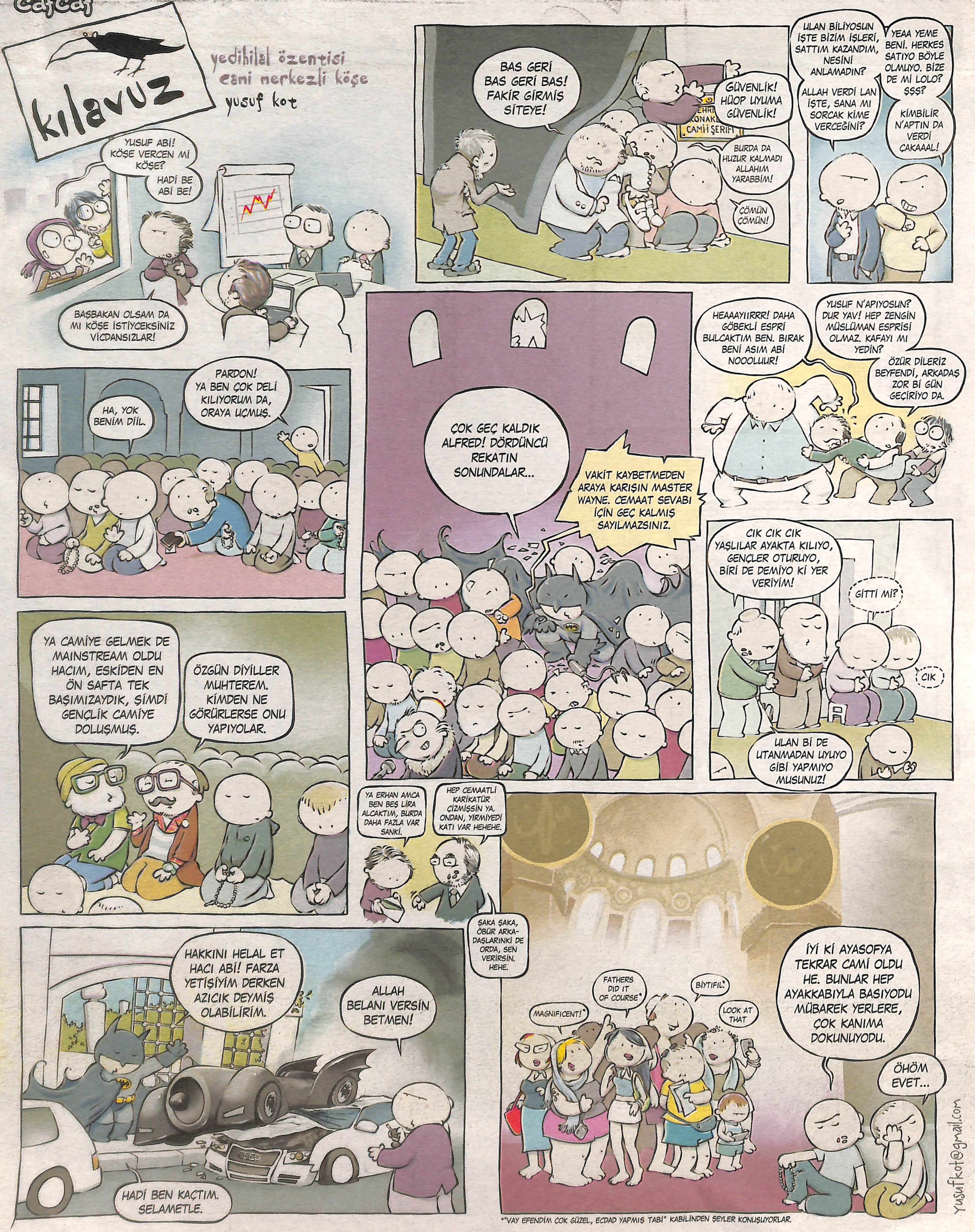
kılavuz
yedihilal özentisi
cami merkezli köşe
yusuf kot
YUSUF ABİ! KÖŞE VERCEN Mİ KÖŞE?
HADİ BE ABİ BE!
BAŞBAKAN OLSAM DA MI KÖŞE İSTİYCEKSİNİZ VİCDANSIZLAR!
BAS GERİ BAS GERİ BAS! FAKİR GİRMİŞ SİTEYE!
GÜVENLİK! HÜOP UYUMA GÜVENLİK!
BURDA DA HUZUR KALMADI ALLAHIM YARABBİM!
ÇÖMÜN ÇÖMÜN!
CAMİ ŞERİFİ
ULAN BİLİYOSUN İŞTE BİZİM İŞLERİ, SATTIM KAZANDIM, NESİNİ ANLAMADIN?
YEAA YEME BENİ. HERKES SATIYO BÖYLE OLMUYO. BİZE DE Mİ LOLO? ŞŞŞ?
ALLAH VERDİ LAN İŞTE, SANA MI SORCAK KİME VERCEĞİNİ?
KİMBİLİR N'APTIN DA VERDİ ÇAKAAAL!
HA, YOK BENİM DİİL.
PARDON! YA BEN ÇOK DELİ KILIYORUM DA, ORAYA UÇMUŞ.
ÇOK GEÇ KALDIK ALFRED! DÖRDÜNCÜ REKATIN SONUNDALAR...
VAKİT KAYBETMEDEN ARAYA KARIŞIN MASTER WAYNE. CEMAAT SEVABI İÇİN GEÇ KALMIŞ SAYILMAZSINIZ.
HEAAAYIIRRR! DAHA GÖBEKLİ ESPRİ BULCAKTIM BEN. BIRAK BENİ ASIM ABİ NOOOLUUR!
YUSUF N'APIYOSUN? DUR YAV! HEP ZENGİN MÜSLÜMAN ESPRİSİ OLMAZ. KAFAYI MI YEDİN?
ÖZÜR DİLERİZ BEYFENDİ, ARKADAŞ ZOR Bİ GÜN GEÇİRİYO DA.
CIK CIK CIK YAŞLILAR AYAKTA KILIYO, GENÇLER OTURUYO, BİRİ DE DEMİYO Kİ YER VERİYİM!
GİTTİ Mİ?
CIK
ULAN Bİ DE UTANMADAN UYUYO GİBİ YAPMIYO MUSUNUZ!
YA CAMİYE GELMEK DE MAINSTREAM OLDU HACIM, ESKİDEN EN ÖN SAFTA TEK BAŞIMIZAYDIK, ŞİMDİ GENÇLİK CAMİYE DOLUŞMUŞ.
ÖZGÜN DİYİLLER MUHTEREM. KİMDEN NE GÖRÜRLERSE ONU YAPIYOLAR.
YA ERHAN AMCA BEN BEŞ LİRA ALCAKTIM, BURDA DAHA FAZLA VAR SANKİ.
HEP CEMAATLİ KARİKATÜR ÇİZMİŞSİN YA. ONDAN, YİRMİYEDİ KATI VAR HEHEHE.
ŞAKA ŞAKA, ÖBÜR ARKADAŞLARINKİ DE ORDA, SEN VERİRSİN. HEHE.
HAKKINI HELAL ET HACI ABİ! FARZA YETİŞİYİM DERKEN AZICIK DEYMİŞ OLABİLİRİM.
ALLAH BELANI VERSİN BETMEN!
HADİ BEN KAÇTIM. SELAMETLE.
MAGNIFICENT!*
FATHERS DID IT OF COURSE*
BIYTIFIL*
LOOK AT THAT
İYİ Kİ AYASOFYA TEKRAR CAMİ OLDU HE. BUNLAR HEP AYAKKABIYLA BASIYODU MÜBAREK YERLERE, ÇOK KANIMA DOKUNUYODU.
ÖHÖM EVET...
yusufkot@gmail.com
*"VAY EFENDİM ÇOK GÜZEL, ECDAD YAPMIŞ TABİ" KABİLİNDEN ŞEYLER KONUŞUYORLAR.